

Obrazac 3.

FINANCIJSKA AGENCIJA

OIB: 85821130368

ZAGREB, Ulica Grada Vukovara 70

**FINANCIJSKA AGENCIJA
ODJEL PISARNICE - ZAGREB 3**

01 -08- 2016

**PREDSTEČAJNE NAGODBE
PRIMANJE I OTPREMA POŠTE**

**KLASA
OPREMA**

Nadležni trgovački sud: **TRGOVAČKI SUD U VARAŽDINU**

Poslovni broj spisa: **St-844/16**

PRIJAVA TRAŽBINE VJEROVNIKA U PREDSTEČAJNOM POSTUPKU

PODACI O VJEROVNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv

ODVJETNIK DOMAGOJ CRNOGORAC

OIB: 95577249735

Adresa / sjedište

ANKICE OPOLSKI 2, VARAŽDIN

PODACI O DUŽNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv

ZAGORJE d.d.

OIB 69246918442

Adresa / sjedište

ANKICE OPOLSKI 2, VARAŽDIN

PODACI O TRAŽBINI:

Pravna osnova tražbine (npr. ugovor, odluka suda ili drugog tijela, ako je u tijeku sudski postupak oznaku spisa i naznaku suda kod kojeg se postupak vodi)

RAČUN I ZA IZVRŠENE ODVJETNIKE USLUGE + UGOVOR O POZAJMICI

Iznos dospjele tražbine **453.212,50 (kn)**

Glavnica **453.212,50 (kn)**

Kamate (kn)

Iznos tražbine koja dopijeva nakon otvaranja predstečajnog postupka
(kn)

Dokaz o postojanju tražbine (npr. račun, izvadak iz poslovnih knjiga)

RAČUNI ZA ODVJETNIČKE USLUGE BROJ 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63 i 64 plus dokumentacija o obavljenim odvjetničkim radnjama

Vjerovnik raspolaže ovršnom ispravom DA / NE za iznos _____ (kn)

Naziv ovršne isprave

PODACI O RAZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova razlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi razlučno pravo

Iznos tražbine _____ (kn)

Razlučni vjerovnik odriče se prava na odvojeno namirenje **ODRIČEM / NE ODRIČEM**

Razlučni vjerovnik pristaje da se odgodi namirenje iz predmeta na koji se odnosi njegovo razlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja **PRISTAJEM / NE PRISTAJEM**

PODACI O IZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova izlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi izlučno pravo

Izlučni vjerovnik pristaje da se izdvoji predmet na koji se odnosi njegovo izlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja **PRISTAJEM / NE PRISTAJEM**

Mjesto i datum

U Varaždinu 30.07.2016.

Potpis vjerovnika

_____
Odvjetnik
DOMAGOJ CRNOGORAC
Varaždin, A. Opolski 2, p.p. 112

Odvjetnik
DOMAGOJ CRNOGORAC
Varaždin, A. Opolski 2, p.p. 112
Tel/fax: 042 300 384
GSM: 098 1695 801
OIB: 95577249735
Datum računa: 30.07.2016.
Vrijeme izdavanja: 7:00 h

ZAGORJE d.d. Varaždin, A. Opolski 2
OIB: 69246918842

Račun R-2 broj 57/OU1/1

<i>RADNJA</i>	<i>CIJENA</i>
Odvjetnički troškovi u parnici pred Trgovačkim sudom u Varaždinu broj P-124/14 v.p.s. 4.641.084,60 kn	
Sastav žalbe na presudu Tbr. 10/1 OT	58.025,00 kn
Sastav revizije Tbr. 10/6	69.630,00 kn
Osnovica za PDV:	127.655,00 kn
PDV 25 %	31.913,75 kn
ZA PLATITI:	159.568,75 kn

Dospijeće računa 30.07.2016.

Oznaka operatera: 1

Transakcijski račun: HR0224890041131207935 otvoren kod VABA d.d. banke Varaždin

Obračun prema naplaćenju naknadi

Dokument izradio:
Domagoj Crnogorac, odvjetnik

Odvjetnik
DOMAGOJ CRNOGORAC
Varaždin, A. Opolski 2, p.p. 112

Odvjetnik
DOMAGOJ CRNOGORAC

42 000 Varaždin, Ankice Opolski 2, p.p. 112, tel&fax: 042/300-384 gsm: 098/1695-801

Uredski broj: 64/07
U Varaždinu, 25. travnja 2016.g.

**TRGOVAČKI SUD
U VARAŽDINU**

Na poslovni broj: P-124/14

TRGOVAČKI SUD
U VARAŽDINU

29. 04. 2016

PRIMLJENO

ZA

**VRHOVNI SUD
REPUBLIKE HRVASKE**

TUŽITELJI: 1. ANICA PRIOŠLIĆ, OIB: 78942322659, Varaždina, F. Galinca 1c
2. IVAN BAHUNEK, OIB: 95833858967, Ljubešćica, Kalnička b.b.
3. BISERKA SOKOL, OIB: 33190780438, Doljani, Radnička 7
koje zastupa punomoćnik mr. Marijan Petrić, odvjetnik iz Varaždina

TUŽENIK: ZAGORJE d.d., OIB: 69246918842, Varaždin, Ankice Opolski 2, koje zastupa punomoćnik Domagoj Crnogorac, odvjetnik u Varaždinu, A. Opolski 2

REVIZIJA

*Protiv drugostupanjske presude
Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž-4486/15
od 15. ožujka 2016.*

4 x

v.p.s. 4.641.084,60 kn

Prvostupanjskom presudom Trgovačkog suda u Varaždinu, poslovni broj P-124/14 od 8. svibnja 2015., naloženo je tuženiku da svakom od troje tužitelja isplati po 1.5457.028,20 kn ili ukupno 4.641.084,60 kn zajedno sa zakonskim zateznim kamata na taj iznos tekućim od 1. rujna 2007. pa do 31. prosinca 2007.g. po stopi od 15 % godišnje, a od 1. siječnja 2008.g. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, kao i da nadoknadi tužiteljima parnični trošak u iznosu od 1.479.791,82 kn.

Protiv navedene prvostupanjske presude tuženik je izjavio žalbu pobijajući navedenu presudu u cijelosti iz svih zakonom dozvoljenih osnova: zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, zbog pogrešne primjene materijalnog prava te zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. Zakona o parničnom postupku, a ujedno je pobijao i odluku o troškovima.

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske je drugostupanjskom presudom, poslovni broj Pž-4486/15 od 15. ožujka 2016.g., odbio žalbu tuženika kao neosnovanu i potvrdio gore navedenu prvostupanjsku presudu osim u odluci o troškovima gdje je odbio zahtjev tužitelja za naknadom parničnog troška u iznosu od 544.325,36 kn, a potvrdio ga u iznosu od 935.466,46 kn.

Protiv gore navedene drugostupanjske presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske tuženik u zakonskom roku podnosi ovu reviziju kojom **pobija drugostupanjsku presudu u cijelosti zbog sljedećih zakonskih osnova:**

- 1) **pogrešne primjene materijalnog prava**
- 2) **bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP-a**

1) **Pogrešna primjena materijalnog prava**

Pogrešna primjena materijalnog prava sastoji se u tome što drugostupanjski sud u svojoj presudi nije primijenio (kao ni prvostupanjski sud) tada važeće dopunjene Međunarodne standarde financijskog izvještavanja – dalje MSFI, i sukladno njima revidirane Međunarodne računovodstvene standarde – dalje MRS, koje je dana 31. ožujka 2004. u Londonu izdao Odbor za računovodstvene standarde, a koji se MSFI-i MRS-i u Republici Hrvatskoj primjenjuju od 01.01.2016. temeljem odredbi Zakona o računovodstvu (NN 146/05) koji je Zakon toga dana stupio na snagu.

Navedeni MSFI-i i MRS-i objavljeni su službeno na hrvatskom jeziku u «Narodnim novinama» broj 140/06 od 23. prosinca 2006. tako da svatko može provjeriti njihov sadržaj. Ipak, kako bi se sud lakše snašao u vrlo opsežnim odredbama MSFI-a i MRS-ova, tuženik u prilogu ove revizije dostavlja preslike stranice «Narodnih novina» na kojima su objavljene relevantne odredbe MRS-ova na koje se poziva u tekstu ove revizije, i koje odredbe drugostupanjski sud u pobijanoj presudi nije primijenio, a trebao je.

Uvodno treba reći da odredba iz čl. 18. st. 1. gore navedenog Zakona o računovodstvu propisuje da se u Republici Hrvatskoj primjenjuju MSFI (a samim tim i pripadajući MRS-ovi) na: 1) **velike obveznike** i 2) **na obveznike čiji dionice i vrijednosni papiri kotiraju na burzama.**

Dakle, za ove dvije kategorije obveznika Zakona o računovodstvu primjena MSFI-a i MRS-ova je od 01.01.2006. postala obvezna, dok su ostali obveznici primjene Zakona o računovodstvu sukladno odredbi iz čl. 18.st. 2. mogli birati hoće li primjenjivati MSFI-ove ili ne.

Tuženik nema dionice koje kotiraju na burzama, ali **spada u kategoriju velikih obveznika** temeljem odredbe iz čl. 17. st. 3. **navedenog Zakona o računovodstvu** u kojoj stoji da se velikim obveznicima, između ostalih, smatraju «**svi obveznici koji izrađuju konsolidirane financijske izvještaje sukladno MSFI**»

Sam Zakon u računovodstvu ne regulira tko je obavezan izrađivati konsolidirane financijske izvještaje već to pitanje prepušta MSFI-ovima i MRS-ovima i to pitanje je uređeno u MRS 27.

Tako u revidiranoj točki 9. MRS-a 27 stoji:

«*Matica, osim matice spomenute u točki 10., treba prikazivati konsolidirane financijske izvještaje u kojima konsolidira svoja ulaganja u ovisna društva u skladu s ovim Standardom.*»

«*Narodne novine*» broj 140/06 stranica 10608 – u prilogu

Definicija matice kao i ovisnih društava dana je u revidiranoj točki 4. MRS-a 27 gdje stoji:

«*Matica je subjekt koji ima jednog ili više ovisnih društava*»

«*Ovisno društvo je društvo uključujući i ostale poslovne subjekte poput partnerstva koje kontrolira drugi subjekt (znan kao matica)*»

«*Narodne novine*» broj 140/06 stranica 10607- u prilogu

Iz iznesenog je jasno da je svako trgovačko društvo koje je imalo pod kontrolom jedno ili više ovisnih društava (osim u iznimnim slučajevima točke 10. MRS-a 27 koji su u ovom slučaju irelevantni) od 01.01.2006. bilo obveznik izrade konsolidiranih financijskih izvještaja, a samim tim i obveznik primjene MSFI-a i MRS-a. Tu svakako spada i tuženik ZAGORJE d.d. koji je u to vrijeme imao 100 % vlasničke udjele u tri ovisna trgovačka društva: ZAGORJE-TEHNOBETON d.d., ZAGORJE KAMEN d.o.o. i ZAGORJE Ltd d.o.o..

Dakle, tuženik od 01.01.2006. nije mogao birati hoće li primjenjivati nove MSFI-e i pripadajuće MRS-ove već je njihova primjena za njega od toga dana postala obavezna.

Sada kad smo raspravili obaveznu primjenu MSFI-a i MRS-ova na tuženika od 01.01.2006 dolazimo do ključne odredbe MRS-a koju drugostupanjski sud nije primijenio, a morao je, i čija je neprimjena rezultirala pogrešnim utvrđenjem činjeničnog stanja i nezakonitom presudom.

Radi se o revidiranoj točki 37. MRS-a 27 koja glasi:

«*Kad se sastavljaju odvojeni financijski izvještaji, ulaganja u ovisna društva, zajednički kontrolirana društva i pridružena društva koja nisu razvrstana za držanje do prodaje (ili uključena u grupu za prodaju koja je razvrstana za držanje radi prodaje) u skladu s MSFI-em 5 obračunavat će se :*

(a) *po trošku ili,*

(b) *u skladu s MRS-om 39»*

«*Narodne novine*» broj 140/06 stranica 10609 - u prilogu

Matično društvo koje ima kontrolu nad jednim ili više ovisnih društva, pored obveze izrade konsolidiranih financijskih izvještaja u kojem prikazuje dobit cijele grupe, u obvezi je izraditi i odvojeno ili nekonsolidirano financijsko izvješće u kojem prikazuje dobit samo svojeg društva. Taj odvojeni financijski izvještaj matica od 01.01.2006. sukladno gore citiranoj odredbi mora sastaviti ili po metodi troška ili u skladu s MRS-om 39; dakle od 01.01.2006. više ne postoji mogućnost izrade odvojenog financijskog izvještaja po metodi ulaganja, koja se metoda u praksi dotada primjenjivala.

Tu dolazimo do bitnog problema. Prvotni odvojeni financijski izvještaj tuženika za 2006. sastavljen je upravo po metodi udjela, koja metoda od 01.01.2006., sukladno gore citiranom MRS-u 27 toč. 37 više nije bila dozvoljena. U tom financijskom izvještaju je pored dobiti samog tuženika ZAGORJE d.d. iskazana i dobit njemu ovisnih društava koja dobit ukupno (tuženika i ovisnih društava zajedno) nakon oporezivanja iznosi 45.483.404,83 kn (listovi 95-97 i 123-125 spisa), dok ispravljeni financijski izvještaj sastavljen u skladu s izmijenjenom točkom 37. MRS-a 27 tj. po metodi troška ulaganja iskazuje dobit društva

nakon oporezivanja u iznosu od 706.183,47 kn (listovi 142-143 spisa) koliku je dobit tuženik stvarno ostvario.

Radi pojašnjenja razlike između primjene metode udjela i primjene metode troška ulaganja kod izrade odvojenih financijskih izvještaja treba reći da se razlika sastoji u tome što odvojeni financijski izvještaj matice sačinjen primjenom metode ulaganja za tekuću godinu ima iskazan dobitak ili gubitak ovisnog društva i što glavna skupština društva matice može donijeti odluku o raspodjeli dobitka ili pokriću gubitka ovisnog društva te za raspodjelu dobitka ne treba transferirati dobitak ovisnog društva na račun matice, dok odvojeni financijski izvještaj matice sačinjen metodom troška ne iskazuje dobitak ili gubitak ovisnog društva, glavna skupština matice ne može donijeti odluku o raspodjeli dobiti ili pokriću gubitka ovisnog društva te odluku o raspodjeli dobiti ovisnog društva može donijeti tek nakon što glavna skupština ovisnog društva usvoji financijski izvještaj i tek nakon što ovisno društvo svoju dobit transferira na račun matice.

Pojednostavljeno rečeno kod izrade odvojenog **financijskog izvještaja metodom troška** glavna skupština iskazuje i raspolaze **samo onom dobiti ovisnog društva koja je sukladno odluci ovisnog društva transferirana matici i kojom dobiti matica stvarno raspolaze na svojem bankovnom računu**, dok kod **metode udjela**, matica u odvojenom financijskom izvještaju iskazuje svu dobit ovisnog društva s kojom dobiti slobodno raspolaze neovisno o tome je li ovisno društvo tu dobit transferiralo na račun matice i je li glavna skupština ovisnog društva usvojila financijski izvještaj. U potvrdu navedenog dostavlja se izvod iz stručnog rada mr. Brune Bešvira, ovlaštenog revizora objavljenog u časopisu računovodstvo, revizija i financije br. 11/2008 pod naslovom „Revizija konsolidiranih financijskih izvještaja (s kritičkim osvrtom na MSFI-e i HSFI-e)“.

Prilog: *stranica 84 iz navedenog stručnog rada časopis računovodstvo i financije br. 11/2008*

U financijskim krugovima je poznato da je do predmetne promjene postojećih MSFI-a i pripadajućih MRS-ova koji su u Republici Hrvatskoj stupili na snagu 01.01.2006. došlo zbog afere u američkom trgovačkom društvu ENRON. ENRON je kao društvo matica po metodi udjela prikazivao svoju dobit koju su zapravo ostvarila njegova ovisna društva te je na temelju takvih financijskih izvještaja glavna skupština ENRON-a donosila odluke o podjeli dobiti dioničarima, **koja dobit nikada nije bila uplaćena na račun društva**, nego je društvo ENRON temeljem takvih financijskih izvještaja u banci dizalo kredite radi isplate dividende dioničarima te bonusa i plaće menadžerima i sl.. Kako knjigovodstveno prikazana dobit ovisnih društava nikad nije pristigla na račun ENRON-a to se uskoro pokazalo da ENRON ne može vraćati pristigle rate kredita i društvo je bankrotiralo kao i ovisna društva. Mnogi zaposlenici ovisnih društava su ostali bez posla mnogi i bez ušteđenih mirovina dok su pojedinci sebi isplatili ogromne dividende bonuse i plaće na temelju financijskih izvještaja koji su prikazivali dobit koju društvo nikad nije ostvarilo.

U financijskim krugovima se tad shvatilo da izrada financijskih izvještaja po metodi udjela pogoduje fiktivnom prikazivanju dobiti, i sukladno tome malverzacijama, stoga takva metoda kod izrade odvojenih financijskih izvještaja po izmijenjenom MRS-u 27 više nije dozvoljena.

Ovdje treba napomenuti da je tuženik već u žalbi na prvostupanjsku presudu istakao žalbeni razlog pogrešne primjene materijalnog prava pozivajući se upravo na to da prvostupanjski sud u svojoj presudi nije primijenio izmijenjeni MRS-27 koji je u Republici Hrvatskoj stupio na snagu 01.01.2006.g..

Drugostupanjski sud, odgovarajući na ove žalbene navode tuženika u svojoj presudi, se uopće ne osvrće na MSFI-eve i MRS-ove već navodi kako je odluka o podijeli dobiti valjana jer se temelji na financijskom izvještaju koji je donijela uprava društva, kako je taj izvještaj prihvatio nadzorni odbor i kako ga je usvojila glavna skupština društva (koja je ujedno donijela odluku o podijeli dobiti) te da u spisu nema nikakvih dokaza da bi ta odluka glavne skupštine bila pobijana.

Sve je navedeno točno, međutim, problem je u tome što je već sam financijski izvještaj u startu bio nezakonit jer je **izrađen suprotno važećem MRS-u 27 koji ima snagu prisilne zakonske odredbe** pa se postavlja pitanje može li nezakonit financijski izvještaj naknadno postati zakonit samo zato što ga je izradila uprava, odobrio nadzorni odbor i usvojila glavna skupština društva?

Tuženik drži da ne može jer se radi o prisilnim propisima kojih se trgovačka društva obavezno moraju pridržavati, a ako bi se dozvolilo da nezakonit financijski izvještaj sačinjen suprotno prisilnim propisima naknadno može postati valjan zato jer ga je odobrio nadzorni odbor i prihvatila glavna skupština društva, to bi praktično značilo da organi trgovačkog društva kao tijela privatne osobe mogu derogirati prisilne zakonske odredbe koje donosi država što je potpuno apsurdno i neprihvatljivo. Uostalom, tuženik nikada nije ostvario dobit od 45.483.404,83 kn već samo dobit od 706.183,47 kn jer ovisna društva ostvarenu dobit nisu transferirala na račun tuženika iz čega proizlazi da je glavna skupština, odlukom od 31. kolovoza 2007. da se dioničarima raspodijeli dobit od 20 milijuna kuna, zapravo odlučila o raspodjeli dobiti koja ne postoji pa samim tim takva odluka se nikako ne može tretirati kao valjana.

Osim toga, odredba iz čl. 300a Zakona o trgovačkim društvima propisuje da **financijska izvješća sastavlja uprava, odnosno izvršni direktori u skladu s propisima o računovodstvu**. Budući da financijski izvještaj, u kojem je dobit društva iskazana u visini od 45.483.404,83 kn, nije sastavljen u skladu s važećim računovodstvenim propisom, MRS-om 27 revidiranom točkom 39, takav financijski izvještaj ne može biti osnova za valjanu odluku glavne skupštine neovisno o tome što ga donijela uprava i prihvatio nadzorni odbor i glavna skupština društva jer je, između ostalog, protivan odredbi 300a ZTD-a

Nije nevažno za reći da je glavna i odgovorna za izradu financijskih izvještaja u društvu tuženika bila upravo prvo-tužiteljica Anica Prišlić kao direktorica financijskog sektora tuženika. Ona je kao stručna osoba zadužena za računovodstvo tuženika sasvim sigurno znala da je od 01.01.2006. na snagu stupio novi Zakon o računovodstvu prema kojem je tuženik od 01.01.2006. bio u obvezi pridržavati se novih MSFI-a i MRS-ova i prema kojima se odvojeni financijski izvještaji tuženika više nisu moli izrađivati po metodi udjela već po metodi troška te je na to trebala upozoriti upravu. Zašto to nije učinila? Zato što joj to kao dioničarki tuženika, koja želi da joj društvo isplati čim veću dividendu, nije bilo u interesu da se financijski izvještaj tuženika sastavi u skladu s važećim MRS-om 27 tj, po metodi troška budući da iz takvog financiskog izvještaja proizlazi da je dobit društva svega 706.183,47 kn. Dakle, zakonski zastupnik tuženika, generalni direktor Miroslav Bunić je potpisao prvotni financijski izvještaj tuženika, koji je bio nezakonito sastavljen po metodi udjela, jer je bio obmanut od strane prvotuziteljice misleći da se radi o zakonitom i ispravnom izvještaju s obzirom da on kao diplomirani inženjer građevine nije stručnjak za računovodstvena pitanja.

Na kraju treba istaknuti da je zapravo iz oba odvojena financijska izvještaja tuženika, i onog sastavljenog po metodi udjela (listovi 95-97 i 123-125 spisa) i onog sastavljenog po metodi

troška (listovi 142-143 spisa) razvidno da dobit samog tuženika (bez dobiti ovisnih društava) nakon oporezivanja iznosi 706.183,47 kn.

Iz financijskog izvještaja sastavljenog po metodi troška (listovi 142-143 spisa) to je jasno samo po sebi i to dodatno potvrđuje sudski vještak Zdravko Radiković na drugoj stranici svog nalaza i mišljenja od 25.09.2014. gdje konstatira da dobit tuženika nakon oporezivanja po ovom izvještaju iznosi 706.183,47 kn.

Iz financijskog izvještaja sastavljenog po metodi udjela (listovi 95-97 i 123-125 spisa) to se također može utvrditi jer iz njega proizlazi da je ukupna dobit tuženika prije oporezivanja iznosila 45.660.107,17 kn od čega je dobit od sudjelujućih interesa s povezanim poduzećima (tj. dobit ovisnih društava) iznosila 44.777.220,66 kn. Kada se od ukupne dobiti oduzme dobit ovisnih društava dobije se iznos dobiti od 882.886,51 kn (45.660.107,17 – 44.777.220,66 kn) a kad se od tog iznosa odbije plaćen porez na dobit u iznosu od 176.703,04 kn dobije se da dobit tuženika nakon oporezivanja iznosi upravo 706.183,47 kn koliko je dobit iskazana i u financijskom izvještaju sastavljenom po metodi troška.

Dokaz: *uvidu u spis – uvid u financijski izvještaj tuženika (listovi 95-97,123-125 142-143 spisa) te uvid u nalaz i mišljenje sudskog vještaka Zdravka Radikovića*

Prema tome, činjenično je nesporno da dobit samog tuženika bez dobiti ovisnih društava nakon oporezivanja iznosi točno 706.183,47 kn i to je jedina dobit s kojom je glavna skupština tuženika sukladno revidiranom MRS-27 mogla raspolagati, s obzirom da ovisna društva do donošenja odluke glavne skupštine o raspodjeli dobiti nisu transferirala svoju dobit na račun tuženika niti su glavne skupštine ovisnih društava donijele odluku da se ta dobit transferira na račun matice. Samim tim se pokazuje kako je odluka glavne skupštine tuženika, donesena dana 31. kolovoza 2007., o podjeli dobiti od 20 milijuna kuna dioničarima nevaljana jer se temelji na nezakonito sastavljenom financijskom izvještaju i jer se njome odlučuje o dobiti koja zapravo nije ni ostvarena.

Bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354.st. 2. toč. 11. ZPP-a

Odredba iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP-a povrijeđena je i u prvostupanjskoj i u drugostupanjskoj presudi jer su u obje presude izneseni odlučni razlozi presude koji su u suprotnosti sa sadržajem dokaza na koje se sud poziva

Naime u obrazloženju prvostupanjske presude na 8. stranici presude navodi se kako sud prihvaća iskaz Stjepana Šargača direktora društva REVIDICON d.d., koje je društvo za tuženika obavljalo reviziju financijskih izvještaja, a taj je svjedok na ročištu 11. rujna 2008.g. iskazivao dijametralno suprotno prvostupanjskoj presudi te je rekao:

«Zagorje d.d. je po kriterijima koje propisuje Zakon o računovodstvu konkretno Međunarodni računovodstveni standard broj 27, obveznik izrade konsolidiranih financijskih izvještaja i to za ZAGORJE d.d. kao matično društvo i ostala društva u kojima to matično društvo ima udjela, kao povezanim društvima, s time da kada se izrađuju konsolidirana izvješća u njima se ne iskazuju matično ulaganje u povezana društva i matični dio u glavnici povezanih društava, a eliminiraju se prihodi rashodi, dobiti i gubici unutar tih društava. Sa danom 01.01.2006. godine počelo se s primjenom izmijenjenih Međunarodnih računovodstvenih standarda (MRS) te novih Međunarodnih standarda financijskog izvješćivanja (NN 140/06) te je Zagorje d.d. bilo

obavezno za 2006. izraditi konsolidirana financijska izvješća u skladu s tim novim propisima, no ti novi propisi nisu primijenjeni, što smo mi kao revizori i upozorili u našem izvješću na str. 15 i 21 te u izvješću upravi o izvršenoj reviziji. Prema novim propisima Zagorje je trebalo ulaganja u ovisna društva (Zagorje tehnobeton i dr.) obračunati po trošku ulaganja ili u skladu s MRS-om 39 kao financijsku imovinu po fer vrijednosti, primjenom kojih metoda bi Zagorje d.d. kao matično društvo imalo ostvarenu dobit u iznosu od 706.000,00 kn što smo opisali na str. 31 izvješća, a ne kako su oni u to vrijeme iskazali 45.483.404,13 kn, a taj iznos se sastoji od preuzetog poslovnog dobitka Zagorje-Tehnobeton d.d. u iznosu od 41.954.000,00 kn od Zagorja Kamen d.o.o. Vinica 16.000,00 kn i Zagorje Ltd d.o.o. Varaždin 2.807.000,00 kn pa kad se od iznosa 45.483.404,13 kn oduzmu nabrojani inzosi dobitka povezanih društava dobija se iznos dobitka samog Zagorja d.d. od 706.000,00 kn. Primjenom važećih propisa koji su stupili na snagu 01.01.2006. g. Zagorje bi imalo dobit od 706.000,00 kn a ne od 45.483.404,13. kn.»

Dokaz: uvid u zapisnik s ročišta održanog 11.09.2008.g. 3. str. dio prvog odlomka

Odgovarajući na žalbene prigovore tuženika da je u prvostupanjskoj presudi povrijeđena odredba iz čl. 354. st. 2. toč 11. ZPP-a jer je presuda u kontradikciji s iskazom svjedoka Stjepana Šargača, a čiji iskaz prvostupanjski sud prema svom obrazloženju navodno prihvaća, drugostupanjski sud navodi:

«Iz razloga obrazloženja prvostupanjskog suda koji se prethodno navode u ovoj presudi razvidno je da nije bezrezervno prihvaćen iskaz svjedoka Stjepana Šargača te da je prvostupanjski sud pobijanu presudu, između ostalog, utemeljio i na dokazu koji je izveden financijsko knjigovodstvenim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku Zdravku Radikoviću.»

Iz konstatacije da sud nije «bezrezervno» prihvatio iskaz svjedoka Stjepana Šargača može se zaključiti da sud djelomično prihvaća taj iskaz, a djelomično ne, međutim, niti iz prvostupanjske niti iz drugostupanjske presude nije vidljivo u kojem dijelu sudovi prihvaćaju taj iskaz, a u kojem ne, a što je još važnije, iz gore citiranog iskaza tog svjedoka je vidljivo da njegov iskaz niti u jednom svom dijelu ne podupire niti prvostupanjsku niti drugostupanjsku presudu već je u cijelosti protivan i prvostupanjskoj i drugostupanjskoj presudi iz čega proizlazi da je presuda nerazumljiva i proturječna.

Poseban je kuriozitet, da je Trgovački sud u Varaždinu kao prvostupanjski sud kod donošenja prve presude pod brojem P-58/08 od 23. listopada 2008., **kojom je presudom u cijelosti odbio tužbu tužiteljima**, potpuno istim riječima, kao i u novoj presudi donesenoj pod brojem P-124/14 od 30. ožujka 2015. kojom u cijelosti usvaja tužbu, naveo kako prihvaća iskaz svjedoka Stjepana Šargača stoga taj odlomak citiramo u cijelosti:

«Na iskaz ovog svjedoka nije bilo primjedbi ni prigovora, a s obzirom da je i sam svjedok kao stručna osoba izrazio svoje mišljenje o pravilnosti primjene Međunarodnih standarda financijskog izvješćivanja, **sud ovaj iskaz također prihvaća**, no i nadalje ostaje s obzirom na utvrđene činjenice **pitanje da li je u financijskim izvješćima za 2006. koja su bila predmet prihvaćanja na glavnoj skupštini tuženika održanoj 31. kolovoza 2007.g. sadržana temeljna pogreška u smislu primijenjenih Međunarodnih računovodstvenih standarda, koja je imala stvaran utjecaj a pouzdanost financijskih izvještaja tuženika, upravo zbog različitog iskazivanja dobiti, kako je naprijed opisano.**»

Ovaj odlomak se od riječi do riječi u potpuno istom obliku nalazi na 5. stranici 4. odlomak u presudi broj P-58/08 i na 8. stranici 1. odlomak u presudi broj P-124/14.

Dokaz: uvid u presude Trgovačkog suda u Varaždinu broj P-58/08 i broj P-124/14

Krajnje je nevjerojatno da prvostupanjski sud daje potpuno isto obrazloženje koje je jedanput razlog za odbijanje tužbe u cijelosti, a drugi put razlog za usvajanje tužbe u cijelosti.

Osim toga, iz citiranog obrazloženja proizlazi da prvostupanjski sud niti u prvom niti u ponovljenom postupku nije uspio utvrditi («ostaje pitanje») je li financijski izvještaj na temelju kojeg je glavna skupština donijela spornu odluku o podijeli dobiti sadržavao ili nije sadržavao temeljnu pogrešku u smislu primijenjenih MRS-ova koja je imala utjecaj na pouzdanost financijskih izvještaja.

Postavlja se pitanje kako je prvostupanjski sud mogao donijeti čak dvije presude ako prethodno nije utvrdio odgovor na ključno pitanje ovog spora je li predmetni financijski izvještaj sadržavao pogrešku u smislu važećih propisa Međunarodnih računovodstvenih standarda ili ne. Također se postavlja pitanje kako je drugostupanjski sud, povodom žalbe tuženika, mogao potvrditi prvostupanjsku presudu ako niti on nije utvrdio tu ključnu činjenicu (on se o pitanju primjene MRS-a uopće niti ne očituje u drugostupanjskoj presudi).

Što je još važnije, konstatacija prvostupanjskog suda da ostaje otvoreno pitanje je li financijski izvještaj sadržavao pogrešku u smislu primijenjenih MRS-ova je zapravo u suprotnosti sa sadržajem provedenih dokaza jer iz njih jasno proizlazi da financijski izvještaj na temelju kojeg je donesena sporna odluka glavne skupštine o podijeli dobiti sadrži pogrešku koja je imala za posljedicu pogrešno utvrđenje činjeničnog stanja tj. pogršeno je utvrđeno da dobit tuženika u 2006.g. iznosi čak 45.483,404,13 kn umjesto stvarno ostvarene dobiti od 706.183,47 kn.

Naime, kao što je već navedeno u ovoj reviziji u dijelu pogrešne primjene materijalnog prava, sudski vještak Zdravko Radiković je u svom nalazu dobro utvrdio da dobit tuženika prema financijskom izvještaju sastavljenom po metodi troška iznosi 706.183,47 kn a prema financijskom izvještaju po metodi udjela 45.483.404,13 kn. Međutim, sudski vještak na temelju dobro utvrđenog činjeničnog stanja u svom nalazu, u svom mišljenju, izvodi potpuno pogrešan zaključak da je valjan onaj financijski izvještaj koji je sačinjen po metodi udjela i koji dobit tuženika za 2006. g. iskazuje u visini od 45.483.404,13 kn, a to iz razloga jer je taj financijski izvještaj priložen uz tužnikovu prijavu poreza na dobit od 25.04.2007.. To svoje obrazloženje sudski vještak još dodatno «pojačava» navodima da se metoda troška obično primjenjuje kada ulagač nema značajnijeg utjecaja i nema kontrolu nad financijskom i poslovnom politikom tvrtke čije dionice posjeduje, a da se metoda udjela primjenjuje kada ulagač ima značajan utjecaj ili kontrolu nad financijskom i poslovnom politikom tvrtke čije dionice posjeduje pa bi valjda to trebao biti dodatni razlog zašto je ta metoda za njega prihvatljivija budući da je tuženik nad ovisnim društvima u svojem 100% vlasništvu imao značajan utjecaj.

Kad se to obrazloženje sudskog vještaka usporedi sa sadržajem odredbe revidiranog MRS-a 27 u točki 37, koja je prethodno citirana u ovoj reviziji, onda je jasno da sudski vještak Zdravko Radiković nema potrebna stručna znanja na području MSFI-ova i MRS-ova, barem ne na području njihove primjene na izradu konsolidiranih i odvojenih financijskih izvještaja, jer da ih ima tada bi znao da od 01.01.2006. odvojeni financijski izvještaji po metodi udjela više uopće nisu bili dozvoljeni, a on raspravlja o tome kada je bolje primijeniti metodu udjela a kada metodu troška.

Nadalje, potpuno je nejasno kako je to sudski vještak na temelju porezne prijave na dobit utvrdio da dobit tuženika iznosi 45.483.404,13 kn kada je iz porezne prijave vidljivo da je tuženik u obvezi platiti porez samo na onu dobiti koju je ostvario on sam bez dobiti ostvarene od ovisnih društava tj. poreznu osnovicu ne čini ukupna dobit prije oporezivanja u iznosu od 45.660.107,17 kn već ukupna dobit umanjena za dobit ostvarenu od dobiti ovisnih društava uvećano za 70 % troškova reprezentacije u iznosu od 628,71 kn tj. iznos od 883.515,22 kn ($45.660.107,17 - 44.777.220,66 \text{ kn} + 628,71 \text{ kn} = 883.515,22 \text{ kn}$). Kada se od porezne osnovice oduzme razrezan porez na dobit u iznosu od 176.703,04 kn i kada se od tog iznosa oduzme 70 % troškova reprezentacije u iznosu od 628,71 kn dobije se da dobit tuženika iznosi upravo 706.183,47 kn kako to proizlazi i iz financijskog izvještaja sastavljenog po metodi troška. ($883.515,22 \text{ kn} - 176.703,04 - 628,71 \text{ kn} = 706.183,47 \text{ kn}$). **Drugim riječima i porezna prijava potvrđuje da dobit tuženika nakon oporezivanja iznosi 706.183,47 kn.**

3. Zaključak

Drugostupanjski sud u je svojoj presudi pogrešno primijenio materijalno pravo jer nije primijenio Međunarodni računovodstveni standard 27 točka 37., koji se u Republici Hrvatskoj od 01.01.2006. obvezno primjenjuje kao prisilan propis na sve obveznike izrade konsolidiranih financijskih izvještaja sukladno odredbi iz čl. 18. st. 1. i čl. 17. st. 3. Zakona o računovodstvu (NN 146/05)

Da je sud primijenio MRS 27 toč 37. tada bi utvrdio da je tužba tužitelja neosnovana jer se temelji na odluci glavne skupštine tuženika o podijeli dobiti iz 2006.g. donesenoj dana 31.08.2007., a koja je odluka nezakonita jer se temelji na financijskom izvještaju koji je sastavljen prema nedozvoljenoj metodi udjela, i jer se tom odlukom odlučuje o dobiti od 45.483.404,13 kn (od toga 20.000.000,00 kn podijeliti dioničarima) koju tuženik uopće nije ni ostvario, s obzirom da prema ispravljenom financijskom izvještaju sastavljenom u skladu s MRS 27 toč. 37. po metodi troška dobit tuženika u 2006.g. iznosi svega 706.183,47 kn.

Pored toga, drugostupanjska presuda sadrži i bitne povrede odredba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2 toč.11. s obzirom da su odlučni razlozi presude proturječni sa sadržajem iskaza svjedoka Stjepana Šargača i s obzirom da se presuda temelji na nalazu i mišljenju sudskog vještaka Zdravka Radikovića koji je svoje mišljenje dao nestručno i suprotno važećem MRS-u 27 točki 37. Navedene povrede parničnog postupka su samo posljedica pogrešne primjene materijalnog prava jer da je drugostupanjski sud na utvrđeno činjenično stanje ispravno primijenio materijalno pravo i odbio tužbe tužitelja nikakvih proturječnosti između presude i provedenih dokaza ne bi bilo.

S obzirom na sve iznijeto predlaže se Vrhovnom sudu Republike Hrvatske da u skladu s odredbom iz čl. 395. st. 1. Zakona o parničnom postupku prihvati reviziju i preinači pobijanu presudu Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj Pž-4486/15 od 15. ožujka 2016. na način da u cijelosti odbije tužbe tužitelja uz naknadu parničnog troška tuženiku.

Za tuženika punomoćnik:

Domagoj Crnogorac, odvjetnik

Odvjetnik
DOMAGOJ CRNOGORAC
Varaždin, A. Opolski 2, p.p. 112

Prilog:

stranica 10608 «Narodnih novina» broj 140/06

stranica 10607 «Narodnih novina» broj 140/06

stranica 10609 «Narodnih novina» broj 140/06

stranica 84 iz stručnog rada mr. Brune Bešvira, ovlaštenog revizora, objavljenog u časopisu Računovodstvo, revizija i financije br. 11/2008 pod naslovom „Revizija konsolidiranih financijskih izvještaja (s kritičkim osvrtom na MSFI-e i HSFI-e)“.

Trošak tuženika v.p.s. 4.641.084,60 kn

Sastav revizije Tbr. 10/6 OT	69.630,00 kn
PDV 25 %	17.407,50 kn
Sudska prostojsba na reviziju	10.000,00 kn
UKUPNO:	97.037,50 kn

VIS PZ-4406/15

Odvjetnik

DOMAGOJ CRNOGORAC

42 000 Varaždin, Ankice Opolski 2, p.p. 112. tel&fax: 042/300-384 gsm: 098/1695-801

U Varaždinu, dana 13. svibnja 2015.g.

**TRGOVAČKI SUD
U VARAŽDINU**

Za

**VISOKI TRGOVAČKI SUD
REPUBLIKE HRVTSKE**

Na poslovni broj P-124/14

TRGOVAČKI SUD U VARAŽDINU

Primljeno iz ruke poštom dana 15-05-2015

Broj primjeraka 3 priloga 3x3

Predano preporučeno dana ..... R .....
R

Pristojba plaćena .....

Pristojba nedostaje = 10.000,00 KN

PRIMO
[Signature]

TUŽITELJI:

1. **ANICA PRIŠLIĆ**, Varaždin, Đure Sudete 12, OIB: 78942322659
  2. **IVAN BAHUNEK**, Ljubešćica, Kalnička 66a, OIB: 95833858967
  3. **BISERKA SOKOL**, Doljan, Radnička 7, OIB: 33190780438
- svi zstupani po mr Marijanu Petriću odvjetniku iz varaždina

TUŽENIK:

ZAGORJE d.d. Varaždin, Ankice Opolski 2, OIB: 69246918842, koje zastupa Domagoj Crnogorac, odvjetnik iz Varaždinu, Ankice Opolski 2

v.p.s. 4.641.084,63 kn

Ž A L B A

**STRANKA JE UPOZORENA DA JE DUŽNA
PLATITI PRISTOJBU U ROKU OD 3 DANA
U PROTIVNOM ĆE SE PRISTOJBA
NAPLATITI PRISILNIM PUTEM**

3 x

I Tuženik prije svega obavještava naslovni sud da će ga odsada pa nadalje u gornjem predmetu zastupati **odvjetnik Domagoj Crnogorac iz Varaždina, A. Opolski 2** temeljem pisane punomoći u prilogu, stoga se moli sud da odsada pa ubuduće sva pismena za tuženika dostavlja na adresu novog punomoćnika.

II Trgovački sud u Varaždinu je dana 8. svibnja 2015. donio presudu, broj gornji, kojom je naložio tuženiku da svakome od troje tužitelja isplati po 1.547.028,20 kn zajedno sa zakonskim zateznim kamatama na te iznose tekuće od 1. rujna 2007.g. po stopi od 15 % godišnje, a od 1. siječnja 2008. do isplate po stopi koja se doređuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koj je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, kao i da namiri tužiteljima parnični trošak u iznosu od 1.479.791,82 kn u roku od 8 dana.

III Protiv navedene presude tuženik podnosi ovu žalbu kojom presudu pobija u cijelosti uključujući i odluku o troškovima i to zbog sljedećih žalbenih osnova:

Pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja
Pogrešene primjene materijalnog prava
Bitne povrede odredaba parničnog postupka

Pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje

Pobijana presuda je nezakonita prije svega zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja. Prvostupanjski sud je pogrešno utvrdio da je dobit tuženika u 2006.g. iznosila 45.483.404,13 kn umjesto stvarno ostvarene dobiti od 706.183,47 kn. Iz ove temeljne pogreške prvostupanjskog suda proizlaze sve ostale nezakonitosti pobijane presude.

Sud navodi da je dobit tuženika u iznosu od 45.483.404,13 kn utvrdio temeljem prijave poreza na dobit tuženika za razdoblje od 1. siječnja do 31. prosinca 2006.g. Međutim sud je pogrešno iščitao navedenu prijavu poreza jer je iz te prijave poreza vidljivo da prijavljena dobit za društvo ZAGORJE d.d. prije oporezivanja iznosi 883.515,22 kn i da je na tu ostvarenu dobit prijavljena porezna obveza u visini od 20 % tj. u iznosu od 176.703,04 kn (stavka IV. POREZNA OSNOVICA i stavka VI. POREZNA OBVEZA iz prijave poreza). Iz toga pak proizlazi da dobit nakon oporezivanja i nakon oduzimanja 70 % troška reprezentacije u iznosu od 628,71 kn iznosi upravo 706.183,47 kn što je vidljivo iz revidiranog računa dobiti i gubitka za to društvo (na stranici 142-143 spisa).

Dokaz: *uvid u spis - uvid u prijavu poreza na dobit za razdoblje od 01.01.2006 do 31.12.2006.*
za ZAGORJE d.d.
uvid u revidirani račun dobiti i gubitka za 2006 za ZAGORJE d.d.

Jasno je da ako porez na dobit, koji se plaća u visini od 20 % ostvarene dobiti, iznosi 176.703,04 kn da onda dobit ne može nikako iznositi 45.483.404,13 kn.

Iznos od 45.483.404,13 kn predstavlja dobit na nivou cijele tzv. „ZAGORJE GRUPE“ koju čine tuženik tj. društvo ZAGORJE d.d. kao društvo matica i povezna društva u 100 % vlasništvu tuženika i to ZAGORJE-TEHNOBETON d.d. Varaždin, ZAGORJE-KAMEN d.o.o. Vinica i ZAGORJE LTD d.o.o. Varaždin, a ne dobit samog tuženika ZAGORJE d.d.. Prema Međunarodnim računovodstvenim standardima – dalje u tekstu MRS – koji su se primjenjivali do 01.01.2006. u godišnjim financijskim izvješćima društva matice, dobit svih povezanih društava u kojima je društvo matica imalo većinske udjele **automatski se morala prikazivati kao dobit društva matice, bez obzira jesu li povezana društva ostvarenu dobit doista prenijela u društvo maticu ili zadržala za sebe.** Radi se o tzv. metodi udjela kod izrade konsolidiranih financijskih izvješća te s obzirom da je prvo financijsko izvješće tuženika za 2006. rađeno tom metodom kojom se dobit na nivou cijele grupe prikazivala u računu dobiti i gubitka društva matice to se i u prijavi poreza tuženika na temelju takvog računa dobiti gubitka morala najprije prikazati ukupna dobit ostvarena na nivou grupe (stavka I prijave poreza) koja se onda umanjuje za iznos dobiti koju su ostvarila povezna društva (stavka III prijave poreza) te je kao dobit prijavljen iznos od 883.515,22 kn koji predstavlja dobit koju je ostvario sam tuženik i na koji je iznos prijavljen i plaćen porez na dobit u iznosu od 20 % odnosno 176.703,04 kn. Dobit koju su ostvarila pojedina poveznova društva prijavila su ta društva u svojim prijavama poreza i prema tim prijavama platila

porez iz čega je također vidljivo da povezana društva nisu nikada prenijela ostvarenu dobit u društvo maticu tj. na tuženika jer da jesu tada bi porez platilo društvo matica tj. tuženik a ne povezana društva.

Tuženik je ovo elaborirao u podnesku od 28.03.2014. ali radi preglednosti ponovo će predložiti prijave poreza na dobit po pojedinom povezanom društvu:

- 1) ZAGORJE-TEHNOBETON d.d. je dana 25.04.2007. poreznoj upravi podnijelo prijavu poreza na dobit za razdoblje od 01.01. do 31.12.2006. u iznosu od 51.468.034,95 kn prije oporezivanja na što je prijavljen porez od 9.513.610,38 kn (stavka VI prijave poreza) tako da je nakon oporezivanja ostvarena dobit od **41.954.424,57 kn** što je prikazano u računu dobiti i gubitka za srednje i velike poduzetnike društva ZAGORJE-TEHNOBETON d.d. od 30.04.2007. koji se odnosi na razdoblje od 01.01. do 31.12.2006.
- 2) ZAGORJE-KAMEN d.o.o. je dana 25.04.2007. podnijelo poreznoj upravi prijavu poreza na dobit za razdoblje od 01.01. do 31.12.2006. iz koje je prijave vidljivo da je to društvo prije oporezivanja ostvarilo dobit od 26.078,30 kn te je prijavljen obveza poreza u iznosu od 10551,74 kn (stavka VI prijave poreza). Iz računa dobiti i gubitka za srednje i velike poduzetnike za društvo ZAGORJE-KAMEN d.o.o. od 30.04.2007. koji se odnosi na razdoblje od 01.01. do 31.12. 2006. vidljivo je da dobit društva nakon oporezivanja iznosila **15.526,56 kn**.
- 3) ZAGORJE Ltd d.o.o. je dana 25.04.2007. podnijelo poreznoj upravi prijavu poreza na dobit za razdoblje od 01.01. do 31.12. 2006. iz koje je prijave vidljivo da je društvo prije oporezivanja ostvarilo dobit od 3.509.086,91 kn i da je prijavljena porezna obveza u iznosu od 701.817,38 kn (stavka VI prijave poreza). Iz računa dobiti i gubitka za srednje i velike poduzetnike tog društva od 30.04.2007. koji se odnosi na razdoblje od 01.01. do 31.12.2006. vidljivo je da je dobit nakon oporezivanja iznosila **2.807.269,53 kn**

Dokaz. uvid u spis - u prijave poreza na dobit za 2006.g. i račune dobiti i gubitka za 2006.
Za društva ZAGORJE-TEHNOBETON d.d., ZAGORJE-KAMEN d.o.o. te ZAGORJE Ltd d.o.o.

Ukratko dobit povezanih društava u 2006. nakon oporezivanja iznosila je

ZAGORJE-TEHNOBETON d.d.	41.954.424,57 kn
ZAGORJE-KAMEN d.o.o.	15.526,56 kn.
ZAGORJE Ltd d.o.o.	2.807.269,53 kn
UKUPNO:	44.777.220,66 kn

Sad se ponovo treba vratiti na prijavu poreza tuženika gdje se na početku navodi dobit cijele „ZAGORJE GRUPE“ u iznosu 45.660.107,17 kn koji je iznos pod stavkom III prijave poreza umanjen za spomenutih 44.777.220,66 kn dobiti koju su ostvarila povezana društva te je preostao iznos od 882.886,51 kn koji uvećan za 70 % troškova reprezentacije od 628,71 kn iznosi upravo 883.515,22 kn dobiti samog tuženika prije oporezivanja, a koja dobit nakon oporezivanja iznosi 706.183,47 kn i taj je iznos prikazan u revidiranom računu dobiti i gubitka.

Međutim ono što je vrlo važno za istaknuti jest da prvotno financijsko izvješće i prvotni račun dobiti i gubitka, u kojem je dobit cijele „ZAGORJE-GRUPE“ prikazana kao dobit tuženika, i temeljem kojih je **napravljena prijava poreza na dobit, napravljeni su suprotno tada važećim računovodstvenim propisima i međunarodnim računovodstvenim standardima**. Prema čl. 17. st. 3. Zakona o računovodstvu (NN broj 146/05) koji je stupio na snagu i počeo se primjenjivati od 01.01.2006.g. svi obveznici koji izrađuju konsolidirane financijske izvještaje klasificiraju se kao veliki obveznici, a sukladno čl. 18. st. 1. navedenog Zakona za velike obveznike primjenjuju se stupanjem na snagu tog Zakona Međunarodni standardi financijskog izvještavanja - MSFI koji dijelom uključuju stare Međunarodne standarde - MRS dijelom revidirane MRS te nove MSFI. Dakle od 01.01.2006. za tuženika su vrijedili MSFI kod izrade financijskih izvješća. Navedeni MSFI objavljeni su dana 23.12. 2006. u Narodnim novinama broj 140/06 ali je revidirani MRS 8 određivao da se MSFI primjenjuju retroaktivno od početka stupanja na snagu Zakona o računovodstvu dakle od 01.01.2006. zbog čega je prvotni račun dobiti i gubitka tuženika za 2006. prema kojem je dobit tuženika prikazana u iznosu 45.483.404,13 kn (a koja dobit zapravo predstavlja dobit ZAGORJE-GRUPE) **revidiran i po revidiranom računu dobiti i gubitka, dobit tuženika nakon oporezivanja iznosi 706.183,47 kn.**

Naime novi revidirani račun dobiti i gubitka je napravljen prema metodi troška što zahtjeva točka 37 revidiranog MRS-a 27 kojim je određeno da konsolidirani i odvojeni financijski izvještaji kad se sastavljaju odvojeni financijski izvještaji, ulaganja u ovisna društva obračunavaju i iskazuju po trošku ulaganja ili metodi troška po kojoj se **metodi dobiti povezanih društva bilježi kao dobit matice samo ako je glavna skupština poveznog društva izglasala prijenos dobiti u društvo maticu**. Budući da u revidiranom računu dobiti i gubitka stoji da dobit tuženika nakon oporezivanja iznosi 706.183,47 kn, a to je iznos koji obuhvaća samo dobit koju je ostvario sam tuženik, onda vidljivo da povezna društva svoju dobit nisu prenosili na tuženika neg su je zadržala za sebe. Iz toga pak proizlazi da se u prijavi poreza na dobit iznos dobiti osvaren na nivou cijele „ZAGORJE-GRUPE“ ne bi niti navodio da je porezna prijava bila podnesena na temelju valjano sačinjenog računa dobiti i gubitka.

Unatoč stupanju na snagu novih MSFI sa danom 01.01.2006. tuženik je prvotno izradio financijsko izvješće po starim MRS-ima korištenjem pogrešene metode udjela gdje se dobit povezanih društava automatski prikazuje kao dobit društva matice, a za to je najodgovornija upravo I-tužiteljica Anica Prišlič koja je bila direktor sektora financija kod tuženika i koja je uz direktora Bunića potpisala financijsko izvješće za „Zagorje Grupu“ što je vidljivo iz cjelovitog izvješća o obavljenoj reviziji konsolidiranih financijskih izvještaja čiji je potpis na stranici 5 navedenog izvješća.

Dokaz: uvid u spis – uvid u cjelovito izvješće o obavljenoj reviziji konsolidiranih financijskih izvještaja za 2006.g.

I-tužiteljica Anica Prišlič je kao stručna osoba i najodgovornija osoba kod tuženika za financijska pitanja dobro znala da su sa 01.01.2006. na snagu stupili novi MSFI ili u najmanju ruku kao stručnjak je to morala znati, ali je svejedno izradila financijsko izvješće tuženika za 2006.g. po starim MRS-ima upravo kako bi se dobit tuženika mogla prikazati u puno većem iznosu od stvarno osvarene dobiti i kako bi I-tužiteljica sa ostalim dioničarima na glavnoj skupštini mogla izglasati podjelu dobiti dioničarima koju dobit tuženik kao takav uopće nije ostvario. Na ročištu održanom 23.10.2009. u kaznenom postupku protiv optuženika Zlatka Šipeka koji se vodio pred Općinskim sudom u Varaždinu I-tužiteljica je u svojstvu svjedoka izjavila:

„Ja sam kao direktor sektora financija i knjigovodstva bila zadužena za sastavljanje konsolidiranih izvješća za ZAGORJE d.d.. Izvješća su podložna reviziji nezavisne revizijske kuće te su izvješća bila prihvaćena te ocijenjena istinitim i fer pa tako i za 2006. i 2007. Što se tiče upozorenja o neprimjeni računovodstvenog standarda o strane revizora to sam uočila no financijska izvješća su sastavljena na temelju važeće računovodstvene politike društva.“

Dokaz: zapisnik s rasprave od 23.10.2009. pred Općinskim sudom u Varaždinu u predmetu broj K.365/08
po potrebi u vid u spis Općinskog suda u Varaždinu broj K. 365/08

Upravo je I-tužiteljica kao tadašnji direktor sektora financija tuženika i stručna osoba trebala upozoriti upravu tuženika da treba promijeniti računovodstvenu politiku društva zbog stupanja na snagu novih MSFI, umjesto što se izvlači da je slijedila računovodstvenu politiku društva koja nije bilo usklađena s tada važećim računovodstvenim standardima stoga se pozivanje I-tužiteljice i ostalih tužitelja na pogrešno sastavljeno financijsko izvješće kao osnovu za donošenje odluke o podjeli dobiti ukazuje kao nemoralno.

Pored prijave poreza na dobit, sud se kod utvrđenja dobiti tuženika u iznosu od 45.484.404,13 kn poziva i na nalaz i mišljenje sudskog vještaka Zdravka Radikovića od 25.09.2014. no taj je nalaz potpuno pogrešan jer taj vještak u svom nalazu i mišljenju u potpunosti zanemaruje činjenicu da su dana 01.01.2006. na snagu stupili novi MSFI.

Naime, spomenuti vještak na stranici 6. svog nalaza i mišljenja obrazlaže:

“Metoda troška ulaganja obično se koristi kod praćenja ulaganja u tvrtke u kojima ulagač u dionice nema značajnijeg utjecaja i nema kontrolu nad financijskom i poslovnom politikom tvrtke čije dionice posjeduje. Metoda udjela pak primjenjuje se kod praćenja ulaganja u dionice tvrtke gdje ulagač ima značajan utjecaj ili kontrolu nad financijskom i poslovnom politikom tvrtke čije dionice posjeduje.“

S obzirom da je tuženik 100 % vlasnik svih povezanih društava to je vještak zaključio da je ispravan račun dobiti i gubitka tuženika za 2006.g. onaj koji je napravljen metodom udjela i prema kojem je dobit tuženika iznosila 45.483.404,83 kn

Međutim gore navedeno je vrijedilo samo do 01.01.2006.g. kada su na snagu stupili novi MSFI prema kojima se za društva koja izrađuju konsolidirana izvješća uvijek primjenjuje metoda troška dakle da dobit povezanih društava se ne prikazuje kao dobit matice osim ako povezano društvo na svojoj glavnoj skupštini nije izglasalo da se dobit prenese u društvo maticu.

Ukratko sud svoje pogrešno utvrđenje da dobit tuženika za 2006. g. iznosi 45.484.404,13 kn temelji na pogrešno iščitanoj prijavi poreza na dobit, potpuno pogrešnom nalazu vještaka Zdravka Radikovića koji zanemaruje da su 01.01.2006.g. stupili na snagu novi MSFI, te na računu dobiti i gubitka tuženika za 2006.g. koji je račun sačinjen protuzakonito suprotno važećim propisima u računovodstvu i važeći međunarodnim računovodstvenim standardima i koji je račun je kasnije revidiran u skladu s tim standardima i prema kojem revidiranom računu dobit tuženika u 2006.g. iznosi 706.183,47 kn.

Pored toga nije za zgoreg napomenuti da renomirana sudska vještakinja za računovodstvo i financije Ksenija Špoljarić mag oec. iz Čakovca u svojem nalazu i mišljenju od 26.06.2014. u postupku broj P-288/12 koji se vodi pred Trgovačkim sudupom u Varaždinu u pravnoj stvari I. tužitelja Ivana Bahuneka II. tužiteljice Anice Prišlič III. tužiteljice Biserka Sokol i IV. tužitelja Vladimira Vnučeca protiv tuženika ZAGORJE d.d. na stranici 15 nalaza navodi u tablici da dobit ZAGORJA d.d. u 2006.g. iznosi 706.183,00 kn

U dodatnom očitovanju na podneske tužitelja i tuženika od 06.10.2014. spomenuta se vještakinja, na prigovor tužitelja da dobit ZAGORJA d.d. u 2006.g. iznosi 45.484.404,13 kn, a ne kako je ona u nalazu prikazala 706.183,00 kn, na stranici 5. očituje kako slijedi:

„Razjašnjenja radi navodim da dobit grupe evidentirana kao dobit TD Zagorje d.d. ima za posljedicu i evidentiranje potraživanja od povezanih društava, odnosno moguće je bilo do početka primjene izmijenjenog MRS-27 koji se morao primjeniti već od 01.01.2006. godine ostvarenu dobit grupe evidentirati kao prihode od udjela u dobiti u društva kćeri....“

Dakle primjena metode udjela kod izrade financijskih izvješća kojom bi se dobit povezanih društava prikazivala kao dobit društva matice je bilo moguće samo do 01.01.2006. nikako nakon tog datuma stoga nema nikakve dileme da dobit tuženika u 2006. iznosi 706.183,00 kn a ne 45.383.303,13 kn kao što je utvrdio prvostupanjski sud u pobijanoj presudi

Dokaz:

- Izvadak iz nalaza i mišljenja sudskog vještaka Ksenije Špoljarić od 26.06.2014. u predmetu P-288/12 pred Trgovačkim sudom u Varaždinu te izvadak iz očitovanja navedene vještakinje na podnesak tužitelja i tuženika od 06.10.2014. u istom predmetu
- Uvid u predmet Trgovačkog suda u Varaždinu broj P-288/12

Pogrešna primjena materijalnog prava

Već je u odlomku o pogrešno utvrđenom činjeničnom stanju navedeno da je račun dobiti i gubitka na temelju kojeg je sud utvrdio da dobit tuženika iznosi 45.484.404,13 kn sačinjen suprotno važećim računovodstvenim propisima pa je i sud prihvaćajući takav račun dobiti i gubitka kao vjerodostojan dokument pogrešno primjenio odnosno nije primjenio odredbe iz čl. 17. st. 3. i čl. 18. st. 1. Zakona o računovodstvu (NN 146/05) koje određuju da se na velike porezne obveznike primjenjuju novi Međunarodni standardi financijskog izvještavanja te čl. 26. navedenog Zakona prema kojem se odredbe Zakona o računovodstvu počinju primjenjivati od 01.01.2006.g.. Nadalje sud nije primjenio nove međunarodne računovodstvene standarde koji se tememljem Zakona o računovodstvu primjenju od 01.01.2006.g. prije svega izmjenjeni MRS-27 prema kojem se dobit povezanih društava ne može prikazivati kao dobit društva matice dok povezana društva ne izglasaju da se dobit prenese na društvo maticu. Također sud nije primjenio MRS-8 prema kojem se novi MRS-i I MSFI-i primjenjuju retroaktivno od dana početka njihove primjene određene zakonom tj. od 01.01.2006.g.

Zbog pogršene primjene materijalnog prava sud je pogrešno utvrdio činjenično stanje, a da je ispravno primjenio materijalno pravo sud bi utvrdio da dobit tuženika u 2006.g. iznosi 706.183,00 kn. Niti jedno trgovačko društvo ne može raspolagati sa dobiti koju nije ostvarilo pa tako ni glavna skupština tuženika nije mogla odlučivati o drugoj dobiti nego o onoj koju

je društvo ostvarilo to jest od 706.183,00 kn i to je najveći iznos koji su dioničari eventualno mogli podijeliti.

Bitne povrede odredaba parničnog postupka

Pobijanom presudom je povrijeđena odredba iz čl. 354. st. 2. toč. 1. Zakon o parničnom postupku (NN od br. 53/91 do br. 25/13 – dalje ZPP) jer je presuda ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati jer u njoj nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama odnosno ti su razlozi nejasni ili proturječni odnosno o odlučnim činjenicama postoji proturječnost između onoga što se u razlozima presude navodi o sadržaju isprava ili zapisnika o iskazima danim u postupku i samih tih isprava ili zapisnika.

Svjedok Stjepan Šargač je kao direktor društva Revidicon d.o.o. u svom iskazu na ročištu odražnom 11. rujna 2008.g. objasnio da je sa danom 01.01. 2006. počela primjena međunarodnih računovodstvenih standarda MRS-a te novih Međunarodnih standarda financijskog izvješćivanja te da je tuženik bio dužan konsolidirana financijska izvješća za 2006. Izraditi u skladu s tim novim propisima ali da oni nisu primjenjeni. Primjenom novih propis da dobiti tuženika iznosi 706.000,00 kn a ne kakoj e bil iskazano 45.483.404,13 kn.

Sud u prvom odlomku na 8 stranici presude navodi da prihvaća iskaz svjedoka Stjepana Šargača kao direktora revizora društva Revidicon d.o.o. jer na iskaz tog svjedok nije bilo primjedbi niti prigovora, a s obzirom da je i sam svejdok kao stručna osoba izrazio svoje mišljenje o pravilnosti primjene Međunarodnih standarda financijskog izvješćivanja.

Ako sud prihvaća iskaz ovog svjedoka onda jednostavno nije mogao donijeti presudu koju je donio, a pogotovo nije mogao utvrditi da dobiti društva ZAGORJE d.d. iznosi 45.483.404,13 kn jer je to dijametralno suprotno iskazu navedenog svjedoka. Sud ničim nije obazložio kako to da prihvaća iskaz tog svjedoka, a da opet utvrđuje dobit tuženka u gore navedenom iznosu iz čega proizlazi da su razlozi o odlučnim činjenicama nejasni i proturječni zbog čega se pobijana presuda ne može ispitati.

Odluka o troškovima

Podredno za slučaj da žalbeni sud potvrdi prvostupanjsku presudu tuženik pobija i odluku o troškovima. Naime sve i da je prvostupanjska presuda u pogledu merituma ispravno donesena odluka o troškovima je svakako nezakonita i to na štetu tuženika.

Kao prvo, nejasno je na temelju čega je sud tužiteljima za poduzete parnične radnje odvjetnika do zastupanja na ročištu dana 10. lipnja 2008. priznao trošak od čak 89.140,00 kn plus PDV, s obzirom da vrijednost predmeta spora iznosi 4.641.084,60 kn što znači da prema odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika – dalje u tekstu Odvjetnička tarifa, odvjetnik za sastav tužbe i druge radnje koje se priznaju u iznosu nagrade za sastav tužbe ima pravo na nagradu u iznosu od 46.420,00 kn plus PDV. Vjerojatno je sud računao po početnoj vrijednosti spora od 7.735.141.05 kn, ali ta je vrijednsot spora uključivala tužbene zahtjeve tužitelja Franje Belcara i Mladena Vrtara koji su na raspravi 11. rujna 2008. povukli svoje tužbe i njihovi se tužbeni zahtjevi nikako ne odnose na tužitelje kojima su priznati njihovo tužbeni zahtjevi u ukupnom iznosu od 4.641.084,60

kn. Prema tome, tužiteljima za radnje do 10. lipnja 2008. nikako ne pripada iznos od 89.140,00 kn + PDV po poduzetoj odvjetničkoj radnji već eventualno 46.420,00 kn + PDV koji se iznos odnosi na vrijednost predmeta spora u iznosu od 4.641.084,60 kn, a koji iznos uključuje tužbene zahtjeve tužitelja koji nisu povukli tužbu.

Nadalje, za odvjetničke radnje nakon 10. lipnja 2008. sud je prema vrijednosti spora tužiteljima trebao također priznati trošak od 46.420,00 kn + PDV po svakoj bitnoj radnji, a ne 55.704,00 kn + PDV. Očito da su tužitelji iznos od 55.704,00 kn + PDV zatražili primjenom Tbr. 36. toč. 1 Odvjetničke tarife koja propisuje da kad odvjetnik brani ili zastupa više osoba u istom postupku pripada mu pravo na povišenje tarifnih stavaka za 10 % za svaku sljedeću osobu uz uvjet da to povišenje može najviše iznositi 50 %.

Međutim Tbr. 36. toč. 1 može se **primjeniti samo kad odvjetnik zastupa tužitelje koji solidarno potražuju ili duguju neki iznos**, a u ovom slučaju svaki tužitelj ima svoj točno određeni tužbeni zahtjev koji se odnosi samo na njega stoga nema nikakvog opravdanja za povišenje odvjetničke nagrade temeljem Tbr. 36. Toč. Odvjetničke tarife jer se u ovom slučaju tužbeni zahtjevi tužitelja zbrajaju i samim time se povećava i odvjetnička nagrada za zastupanje.

Nadalje u Tbr. 8 toč. 1. Odvjetničke tarife propisano je da je za sastavljanje obrazloženih podnesaka koji uključuju i podneske kojima se očituje na nalaze i mišljenje vještaka pripada nagrada kao za tužbu, ali ne za više od 4 takva podneska u prvosupanjskom postupku. Unatoč tome sud je tužiteljima priznao trošak sastava čak 6 obrazloženih podnesaka u vrijednosti sastava tužbe i to podneska od 02.05.2008., 05.05.2008., 29.09.2008, 23.02.2009, 31.03.2014., 22.12.2014..

Sve i kad Odvjetnička tarifa ne bi propisivala ograničenje za priznavanje troškova za sastav samo 4 obrazložena podneska iz spisa je vidljivo da većina tih podnesaka nije bila potrebna i da su tužitelji to što su naveli u tim podnescima mogli navesti već u tužbi ili barem u podnesku kojim se očituju na navode iz odgovora na tužbu ili na glavnoj raspravi stoga prema mišljenju tuženika kao opravdani trošak tužitelja može se priznati samo sastav podneska od 02.05.2008. kojim se tužitelji očituju nas odgovor na tužbu te očitovanje na nalaz vještaka Zdravka Radikovića od 22.12.2014., a sastavi svih ostalih podnesaka su nepotreban trošak kojeg tuženik ničim nije uzrokovao.

Nadalje, sud je neopravdano priznao tužiteljima čitav niz troškova za odvjetničko zastupanje na ročištima na glavnoj raspravi.

Tako je sud tužiteljima priznao trošak zastupanja na ročištu 16. siječnja 2015. u iznosu od 27.852,00 kn premda je rasprava bila odgođena prije početka jer se uređujućoj sutkinji razboljelo dijete. Za pristup na ročište koje je odgođeno prije raspravljanja odvjetnik sukladno Tbr. 9 toč. 5 Odvjetničke tarife ima pravo na nagradu u iznosu od najviše 500,00 kn + PDV no ni tih 500,00 kn + PDV u ovom slučaju ne može ići na teret tuženika jer nije tuženik kriv što se predmetna rasprava odgodila.

Zatim na ročištu 3. ožujka 2015. koje je trebalo biti održano radi objave presude za što Odvjetnička tarife propisuje naknadu od 500,00 kn + PDV sukladno Tbr. 9. Toč. 3. preotvorena je glavna rasprava jer sud zaključio da je potrebno da sudski vještak dopuni svoj nalaz i mišljenje. Opet nije krivnja tuženika što je sud odlučio preotvoriti raspravu te je

neopravdano da on snosi trošak zastupanja tužitelja na tom ročištu koje bi trošak po mišljenju tuženika najviše mogao iznositi 500, 00kn + PDV kako je već rečeno.

Nadalje, sud je tužiteljima priznao trošak odvjetničkog zastupanja na ročištima dana 29. prosinca 2014. i dana 30. ožujka 2015. u punom iznosu (odnosno i preko punog iznosa) iako se radilo o ročištima gdje se raspravljalo samo o procesnim pitanjima za koje Odvjetnička tarifa u Tbr. 9. toč. 2. propisuje nagradu od 50 % punog iznosa.

Zatim što se tiče sudskih pristojbi. Tužiteljima je priznata sudska pritojba na žalbu u iznosu od 10.000,00 kn iako je žalba podnijeta još 2008. kada je tada važeći Zakon o sudskim pristojbama (službeni pročišćeni tekst NN 26/03) u Tar. br. 3. st. 1. propisivao sudske pristojbe na žalbu u visini sudske pristojbe na presudu uvećamno za 25 % odnosno 6.250,00 kn.

Sukladno iznesenim prigovorima opravdani troškovi tužitelja po uvjetom da je presuda zakonita (a tuženik smatra da nije) bi trebali iznositi kako slijedi:

Sastav tužbe	46.420,00 kn
Sastav podneska od 02.05.2008.	46.420,00 kn
Zastupanje na ročištu 07.05.2008.	46.420,00 kn
Zastupanje na ročištu 10.06.2008.	46.420,00 kn
Zastupanje na ročištu 11.09.2008.	46.420,00 kn
Zastupanje na ročištu 10.10.2008.	46.420,00 kn
Zastupanje na ročištu 23.10.2008.	500,00 kn
Sastav žalbe 30.12.2008.	58.025,00 kn
UKUPNO	337.045,00 kn
PDV 22 %	74.149,90 kn
Zastupanje na ročištu 08.04.2014.	46.420,00 kn
Zastupanje na ročištu 15.05.2014.	46.420,00 kn
Sastav podneska 22.12.2014.	46.420,00 kn
Zastupanje na ročištu 29.12.2014.	23.210,00 kn
Zastupanje na ročištu 21.01.2015.	46.420,00 kn
Zastupanje na ročištu 30.03.2015.	23.210,00 kn
Zastupanje na ročištu za objavu presude 08.05.2015.	500,00 kn
UKUPNO:	232.600,00 kn
PDV 25 %	58.150,00 kn
Sudska pristojba na tužbu	5.000,00 kn
Sudska pristojba na presudu	5.000,00 kn
Sudska pristojba na žalbu	6.250,00 kn
SVEUKUPNO:	718.194,90 kn

Dakle sve i da je presuda ispravna i zakonita parnični troškovi na teret tužeika mogli bi iznositi maksimalno 718.194,90 kn, a ne dosuđenih 1.479.791,82 kn

S obzirom na sve gore navedeno tuženik predlaže da drugostupanjski sud povodom ove žalbe:

- 1) preinači pobijanu presudu na način da se tužbu tužitelja odbije u cijelosti uz naknadu troška tuženiku

podredno

- 2) da sam provede novi postupak uz odgovarajuću primjenu odredaba o postupka pred prvostupanjskim sudom radi otklanjanja nedsotataka zbog kojih bi prvostupanjsku presudu trebalo ponovo ukinuti i predmet vrtiti prvostupanjskom sudu na ponvono suđenje.

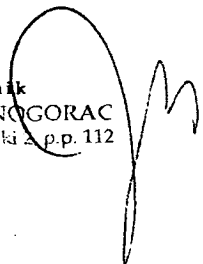
podreno

- 3) ako sud zauzme stajalište da prvostupanjsku presudu treba potvrditi (s čime se tuženik nikako ne slaže) predlaže se izmijeniti odluku o troškovima sukladno iznesenim prigovorima.

Za tuženika punomoćnik:

Domagoj Crnogorac, odvjetnik

Odvjetnik
DOMAGOJ CRNOGORAC
Varaždin, A. Opolski z. p.p. 112

Prilog:

- 1) punomoć
- 2) zapisnik s ročišta 23.10.2009. održanog pred Općinskim sudom u Varaždinu u predmetu broj K.365/08
- 3) izvadak iz nalaza i mišljenja od 26.06.2014. sudskog vještaka za računovodstvo Ksenije Špoljarić u prdmetu pred Trgovačkim sudn u Varaždinu broj P-288/12
- 4) izvadak iz očitavanja na podenske tužitelja i tuženika navedenog vjštaka u istom predmetu

Trošak tuženika **4.641.084,63 kn**

Sastav žalbe na presudu Tbr. 10/1 OT	58.025,00 kn
PDV 25 %	14.506,25 kn
Sudska pristojba nažalbu	10.000,00 kn
UKUPNO:	82.531,25 kn

Odvjetnik
DOMAGOJ CRNOGORAC
Varaždin, A. Opolski 2, p.p. 112
Tel/fax: 042 300 384
GSM: 098 1695 801
OIB: 95577249735
Datum računa: 30.07.2016.
Vrijeme izdavanja: 7:30 h

ZAGORJE d.d. Varaždin, A. Opolski 2
OIB: 69246918842

Račun R-2 broj 58/OU1/1

<i>RADNJA</i>	<i>CIJENA</i>
Odvjetnički troškovi u predmetu MLADINSKA KNJIGA ZALOŽBA d.d. Ljubljana:	
Trošak dosuđen rješenjem Županijskog suda u Varaždinu - stalna služba u Koprivnici poslovni broj Gž ovr-375/15	6.250,00 kn
Sastav žalbe na rješenje o ovrsi Općinskog suda u Varaždinu broj: ovr-1694/15 Tbr. 13/1 OT	6.250,00 kn
Osnovica za PDV:	12.500,00 kn
PDV 25 %	3.125,00 kn
ZA PLATITI:	15.625,00 kn

Dospijeće računa 30.07.2016.

Oznaka operatera: 1
Transakcijski račun: HR0224890041131207935 otvoren kod VABA d.d. banke Varaždin

Obračun prema naplaćenju naknadi

Dokument izradio:
Domagoj Crnogorac, odvjetnik

Odvjetnik
DOMAGOJ CRNOGORAC
Varaždin, A. Opolski 2, p.p. 112

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKI SUD U VARAŽDINU
STALNA SLUŽBA U KOPRIVNICI
48000 Koprivnica - Hrvatske državnosti 5

15. a. - 26/14 - 28

OPĆINSKI SUD
U Varaždinu

Primljeno: 15.-06-2015

dne, _____ 20

GŽ Ovr-375/15-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

RJEŠENJE

Županijski sud u Varaždinu – Stalna služba u Koprivnici, kao sud drugog stupnja, po sucu Vesni Rep kao sucu pojedincu, na prijedlog više sudske savjetnice Vesne Tkalčec, u ovršnom predmetu ovrhovoditelja Mladinske knjige založba d.d. Ljubljana, Slovenska cesta 29, Republika Slovenija, OIB: 30235425205, zastupanog po punomoćniku Borisu Anišiću, odvjetniku iz Zagreba, Ilica 191b, protiv ovršenika ZAGORJE d.d. Varaždin, Ankice Opolski 2, OIB: 69246918842, radi namirenja novčane tražbine ovrhovoditelja ovrhom na novčanim sredstvima ovršenika, odlučujući o žalbi ovršenika protiv rješenja o ovrsi Općinskog suda u Varaždinu broj Ovr-26/14-13 od 21. travnja 2015. godine, dana 12. lipnja 2015. godine,

riješio je

Uvažava se žalba ovršenika te se ukida rješenje o ovrsi Općinskog suda u Varaždinu broj Ovr-26/14-13 od 21. travnja 2015. godine i odbija ovršni prijedlog ovrhovoditelja zaprimljen kod prvostupanjskog suda 4. ožujka 2015. godine.

Ovrhovoditelj je dužan u roku od osam dana naknaditi ovršeniku troškove ovog ovršnog postupka u iznosu od 12.812,50 kuna.

Obrazloženje

Sud prvog stupnja donio je rješenje o ovrsi na temelju ovršnih isprava: pravomoćne i ovršne presude Okružnog suda u Ljubljani br. Pg-350/04 od 14.03.2007. g. i presude Višeg suda u Ljubljani br. Cpg-525/2007 od 11.09.2007. g., koje su priznate kao pravovaljane rješenjem Općinskog suda u Varaždinu br. R1-243/10 od 18.03.2013. g. Rješenjem o ovrsi naloženo je ovršeniku da isplati ovrhovoditelju zakonsku zateznu kamatu na glavnici od 985,72 € u iznosu od 22.859,66 € i zakonsku zateznu kamatu na glavnici od 1.686,15 € u iznosu od 32.711,20 € te je određena ovrha na novčanim sredstvima ovršenika radi naplate navedenih tražbina.

Pravovremenu i dopuštenu žalbu protiv rješenja o ovrsi podnio je ovršenik 30. travnja 2015. g. zbog žalbenog razloga iz čl. 50. st. 1. toč. 1. Ovršnog zakona. U žalbi ne predlaže sadržaj odluke drugostupanjskog suda.

Ovrhovoditelj je podnio odgovor na žalbu u kojemu predlaže da drugostupanjski sud potvrdi prvostupanjsko rješenje u cijelosti.

Žalba je osnovana.

Ovršenik neosnovano ističe u žalbi žalbeni razlog iz čl. 50. st. 1. toč. 1. Ovršnog zakona (Narodne novine br. 112/12, 25/13 i 93/14 – dalje: OZ) jer ovrhovoditelj ima ovršne isprave za zakonsku zateznu kamatu na iznose glavnice od 985,72 € i 1.686,15 € pa se prijedlog za ovrhu temelji na ovršnim ispravama pobliže označenim u prijedlogu za ovrhu. Međutim, ovršnim ispravama nije naloženo ovršeniku da isplati ovrhovoditelju zakonsku zateznu kamatu u iznosima od 22.859,66 € i 32.711,20 € pa je ovrhovoditelj pogrešno podnio ovršni prijedlog radi ovrhe navedenih iznosa koji nisu određeni ovršnim ispravama. Po ocjeni ovoga suda ovrhovoditelj je trebao podnijeti prijedlog za ovrhu zatezne kamate na način kako je određeno ovršnim ispravama te uz prijedlog priložiti dokaze o stopama i metodi obračuna zakonske zatezne kamate u Republici Sloveniji u spornom razdoblju za koje se traži ta kamata, kako bi Financijska agencija istu mogla obračunati i provesti ovrhu na novčanim sredstvima ovršenika. Zbog toga je prvostupanjski sud usvajanjem ovršnog prijedloga počinio bitnu povredu odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. Zakona o parničnom postupku (dalje: ZPP) u vezi s čl. 21. st. 1. OZ-a, a na koju povredu ovaj sud pazi po službenoj dužnosti temeljem čl. 50. st. 5. OZ-a, jer je rješenje o ovrsi u protivnosti s ovršnim ispravama koje je priložio ovrhovoditelj.

Slijedom navedenoga ovaj sud je ukinuo pobijano rješenje o ovrsi na temelju čl. 50. st. 5. OZ-a u vezi s čl. 380. toč. 3. i čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP-a i odbio ovršni prijedlog ovrhovoditelja.

Budući da je ovršenik u cijelosti uspio u sporu u odnosu na rješenje o ovrsi broj Ovr-26/14-13 od 21.04.2015. g. pripada mu pravo na naknadu troškova toga postupka. Ovršenik je imao trošak sastava žalbe protiv rješenja o ovrsi u iznosu od 6.250,00 kuna, PDV 25% na taj trošak u iznosu od 1.562,50 kn te sudsku pristojbu na žalbu u iznosu od 5.000,00 kuna ili ukupno 12.812,50 kuna. Navedeni trošak dužan mu je naknaditi ovrhovoditelj pa mu je to naloženo ovom odlukom.

U Koprivnici, 12. lipnja 2015. godine

SUDAC
Vesna Rep v.r.

Za točnost otpravka – ovlaštteni službenik

F. Kovač

Odluka je pravomoćna dana 12.6.15

i ovršna dana 2.7.15

OPĆINSKI SUD U VIKRAŽDINU

8.7.15

[Signature]
Petris

Uredski broj: 1527/16
U Varaždinu, 9. lipnja 2016.g.

OPĆINSKI SUD U VARAŽDINU

Na poslovni broj: Ovr-1694/14

OVRHOVODITELJ:

MLADINSKA KNJIGA ZALOŽBA d.d. Republika Slovenija, Ljubljana, Slovenska cesta 29, OIB: 3023542505, porezni broj SI61753181, zastupano po punomoćniku Zoranu Hlevnjaku, odvjetniku Zagreb, Ilica 191 b

OVRŠENIK:

ZAGORJE d.d. Varaždin, A. Opolski 29, OIB: 69246918842 koje zastupa punomoćnik Domagoj Crnogorac, odvjetnik iz Varaždina, A. Opolski 2, 42000 Varaždin

ŽALBA OVRŠENIKA

3 x

v.p.s. 53.880,11 EUR = 410.959,17 kn

Rješenjem o ovrsi Općinskog suda u Varaždinu, broj gornji, od 30. svibnja 2016. naloženo je ovršeniku da ovrhovoditelju temeljem pravomoćne presude Okružnog suda u Ljubljani br. Pg-350/2004 od 14.03.2007.g. djelomično preinačenom presudom Višeg suda u Ljubljani br. Cpg-525/2007 od 11.09.2007. isplati iznos zakonskih zateznih kamata tekućih na iznos od 985,72 EUR-a počevši od 19.11.1991.g. pa do 31.12.2001. te iznos zakonskih zateznih kamata tekućih na iznos od 1.686,15 EUR od 15.04.1992.g. do 31.12.2001.g. i to prema stopama te korištenjem metode obračuna navedenim u prilogu rješenja o ovrsi kao i radi naplate troška.

Protiv navedenog rješenja o ovrsi ovršenik u zakonskom roku podnosi ovu žalbu pobijajući to rješenje u cijelosti iz dva razloga:

- 1) jer je tražbina iz ovršne isprave namirena u cijelosti (razlog iz čl. 50. st. 1. toč. 9. Ovršnog zakona (NN 93/14 – dalje OZ))
- 2) jer se rješenje ne temelji na ovršnoj ispravi (razlog iz čl. 50 st. 1. toč. 1. OZ-a) odnosno ovrhovoditelj temeljem pravomoćne presude potražuje iznose zakonskih zateznih kamata prema stopama i metodama obračuna koji ne proizlaze iz presude kao ovršne isprave već iz nalaza i mišljenja vještaka Brigitte Aljaž čiji nalaz nije ovršna isprava, odnosno u najmanju ruku počinjena je povreda iz čl. 354. st. 2. toč 11. Zakona o parničnom postupku u vezi s čl. 21.st.1. OZ-a. jer ovrhovoditelj potražuje nešto na što nema pravo temeljem ovršne isprave na koju se poziva

Ad1)

Ovrhovoditeljeva tražbina zakonskih zatezних kamata na iznos od 985,72 EUR tekućih od 19.11.1991.g. pa do 31.12.2001. te zakonskih zatezних kamata na iznos od 1.686,15 EUR tekućih od 15.04.1992. pa do isplate, a koja je tražbina utvrđena pravomoćnom presudom Okružnog privrednog suda u Ljubljani broj Pg-350/2004 od 14.03.2007.g. djelomično preinačenom presudom Višeg privrednog suda u Ljubljani broj Cpg-525/2007 od 19.11.1991.g. **u cijelosti je podmirena ovršenikovom izjavom o prijebou od 26. lipnja 2015.g.** Tom izjavom ovršenik je stavio u prijebou svoju tražbinu prema ovrhovoditelju dosuđenih ovršnih troškova iz pravomoćnog i ovršnog rješenja Županijskog suda u Varaždinu – stalna služba u Koprivnici broj Gž Ovr-375/15 u iznosu od 4.039,02 kn dok je pozvao ovrhovoditelja da mu razliku tražbine iz tog rješenja u iznosu od 8.773,48 kn (od toga 7.812,50 kn odvjetničkih troškova i 960,98 kn) plati. Odvjetnik Anišić je kao tadašnji punomoćnik ovrhovoditelja, tu izjavu o prijebou zajedno s pratećom dokumentacijom vratio punomoćniku ovršenika uz dopis u kojem navodi da je predmetna izjava „naslovljena i upućena pogrešnom primatelju“ bez da je obrazložio zbog čega on ne bi bio ovlašten primiti takvu izjavu s obzirom da je dotada nastupao kao punomoćnik ovrhovoditelja i to ne samo kao podnositelj sudskih podnesaka i dopisa nego i preko gotovo svakodnevnih telefonskih razgovora s punomoćnikom ovršenika. Ipak, a s obzirom na spomenuti dopis odvjetnika Anišića, ovršenik je izjavu o prijebou od 26.06.2015., koja je prethodno bila dostavljena odvjetniku Anišiću, uz opomenu pred pokretanje ovršnog postupka radi naplate iznosa od 8.773,48 kn dostavio direktno ovrhovoditelju dana 10.07.2015. **Dakle ne samo da ne postoji dug ovršenika prema ovrhovoditelju već naprotiv, ovrhovoditelj duguje ovršeniku iznos od 8.773,48 kn koji do danas nije podmireo.**

Dokaz: - *izjava o prijebou i zahtjev ovršenika za isplatu troškova ovršnog postupka od 26.06.2015. s potvrdom o primitku od strane odvjetnika Anišića od 29.06.2015.*

- *dopis odvjetnika Anišića ovršeniku*

- *ovršenikova opomena pred pokretanje ovršnog postupka protiv ovrhovoditelja od 08.07.2015. s potvrdom o primitku od 10.07.2015.*

Izjava o prijebou ovršenika temelji se na obračunu sudske vještakinje za ekonomiju, financije i računovodstvo Vlaste Santo Olda koja je izračunala da zakonske zatezne kamate na iznos 985,72 EUR tekuće od 19.11.1991. pa do 03.03.2014. (kao dana podmirenja glavnice) iznose 204,05 EUR, a zakonske zatezne kamate na iznos od 1.686,15 EUR tekuće od 15.04.1992. pa do 03.03.2014. 329,95 EUR što ukupno daje iznos od 534,00 EUR koji je iznos prema prodajnom tečaju HNB-a za EUR na dan sastavljanja izjave o prijebou iznosio 7.563718 što znači da je tražbina ovrhovoditelja na taj dan iznosila 4.039,02 kn (534,00 EUR x 7.563718).

Dokaz: *obračun zatezних kamata sudske vještakinje Vlaste Santo Olda od 22.05.2015.*

Obračun zakonskih zatezних kamata na gore navedene iznose je izvršen prema kamatnim stopama koje je Zagrebačka banka d.d. u Republici Hrvatskoj davala na štedne uloge po viđenju u njemačkim marakama (dalje DEM), s obzirom da je tražbina ovrhovoditelja iz ovršena isprave izvorno glasila na DEM, a tek je ukidanjem DEM-a kao valute i uvođenjem EUR-a tražbina pretvorena u EUR, a sve sukladno ustaljenoj sudskoj praksi uspostavljenoj s nekoliko odluka Vrhovnog suda Republike Hrvatske (VSRH Rev-2514/89 od 09.10.1990.g., Rev-1951/99 od 10.02.2000.g. te Rev-651/00 od 31.01.2001.g.), prema kojima su se u sporno vrijeme (do stupanja na snagu čl. 29. st. 2. novog ZOO-a 01.01.2008.g.) na tražbine u stranoj valuti u Republici Hrvatskoj obračunavale zatezne kamate prema kamatnim stopama koje su banke u mjestu ispunjenja obračunavale na štedne uloge po viđenju u toj valuti.

Ovršenik smatra da se kod obračuna zakonskih zatezних kamata u ovršnom postupku koji se provodi u Republici Hrvastkoj **uvijek i isključivo treba primjeniti hrvatsko pravo**, pogotovo iz razloga što prema odredbi iz čl. 2. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima (NN br. 91/10 i 112/12) i čl. 26. Pravilnika o načinu i postupku provedbe ovrhe na novčanim sredstvima (NN br. 6/13) Agencija obračunava zatezne kamate određene u osnovi za plaćanje i izračunava ukupan novčani iznos određen u osnovi za plaćanje, a Financijska agencija (dalje FINA) kao hrvatsko upravno tijelo može primjenjivati jedino hrvatske zakone. Osim toga, sve i kad bi se u konkretnom slučaju na obračun zatezних kamata primjenjivalo slovensko pravo, i u tom slučaju je situacija ista jer su se i u Republici Sloveniji, prema slovenskoj sudskoj praksi, u to vrijeme na tražbine u stranoj valuti (DEM jest strana valuta i u Republici Sloveniji) također obračunavale kamatne stope koje su banke obračunavale na štedne uloge po viđenju u toj valuti.

Dokaz: - *pribaviti putem Ministarstva pravosuđa RH važeće propise i sudsku praksu Republike Slovenije u vezi obračunavanja zatezних kamata na tražbine u DEM-ima za razdoblje od 19.11.1991. pa do 31.12.2001.g.*

- *provesti financijsko vještačenje radi utvrđenja iznose utuženih zakonskih zatezних kamata iz sudske presude kao ovršne isprave*

Obračun zakonskih zatezних kamata koje je ovrhovoditelj dostavio uz ovaj prijedlog za ovrhu i prema kojem obračunu kamate iznose 53.880,11 EUR (odnosno 55.570,86 EUR umanjeno za prebijenih 1.690,75 EUR prema izjavi o prijeboju ovrhovoditelja) temelji se na propisima koji reguliraju kamatne stope koje su se u Republici Sloveniji primjenjivale za tražbine u domaćoj valuti, dakle na tražbine u slovenskim tolarima, **što ovdje nije slučaj pa je prema tome taj obračun iz nalaza i mišljenja sudske vještakinje Brigitte Aljaž već a priori pogrešan**, a upitno je je li ispravan i u pogledu zakonskih zatezних kamatama koje su se obračunavale i na tražbine u slovenskim tolarima jer se radi o privatno sačinjenom nalazu vještaka, a ne o provedenom financijskom vještačenju u okviru sudskog postupka.

Radi dodatnog pojašnjenja činjenica oko ovog spora u nastavku se iznosi historijat vezano za ovrhu ovrhovoditelja po predmetnoj slovenskoj presudi.

Općinski sud u Varaždinu je radi naplate tražbine ovrhovoditelja po pravomoćnoj presudi Okružnog privrednog suda u Ljubljani broj Pg-350/2004 od 14.03.2007.g. djelomično preinačenom presudom Višeg privrednog suda u Ljubljani broj Cpg-525/2007 od 19.11.1991. **već bio donio pravomoćno rješenje o ovrsi broj Ovr-26/2014-4 dana 22.01.2014.g.** kojim je rješenjem (po prijedlogu ovrhovoditelja preko odvjetnika Anišića kao punomoćnika) naloženo ovršeniku da ovrhovoditelju isplati iznos od 985,72 EUR sa zakonskim zatezним kamatama tekućim od 19.11.1991.g. do 31.12.2001. po stopi koju je **Zagrebačka banka d.d. obračunavala na štedne uloge po viđenju u slovenskim tolarima** kao i daljnji iznos od 1.686,15 EUR-a sa zakonskim zatezним kamatama tekućim od 15.04.1992.g. do 31.12.2001.g. po stopi koju je **Zagrebačka banka d.d. obračunavala na štedne uloge po viđenju u slovenskim tolarima** te trošak parnice u iznosu od 1.026,40 EUR-a sa zakonskim zatezним kamatama s tekućim od 15.03.2007. do 31.12.2007.g. u skladu s Uredbom o visini stope zatezne kamate po stopi od 17 % godišnje, a od 01.01.2008.g. do isplate u skladu s člankom 29. st. 2. ZOO-a uvećanjem eskontne Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta.

Dokaz: - *rješenje o ovrsi Općinskog suda u Varaždinu broj Ovr-26/2014-4 od 22.01.2014.*

- *uvid u spis Općinskog suda u Varaždinu broj Ovr-26/2014*

Postupajući po gore navedenom rješenju o ovrsi FINA je dana 03.03.2014. zaplijenila s računa ovršenika cjelokupan iznos duga ovršenika po ovršnoj slovenskoj presudi i isplatila ga ovrhovoditelju osim iznosa zakonskih zateznih kamata na iznos od 985,72 EUR tekućih od 19.11.1991.g. do 31.12.2001. i zakonskih zateznih kamata na iznos od 1.686,15 EUR tekućih od 15.04.1992.g do 31.2.2001.g. uz prethodni dopis sudu od 03.02.2014. u kojem traži od suda dostavu podataka o zateznim kamatnim stopama koju je Zagrebačka banka d.d. ugovarala na štedne uloge po viđenju u tolarima za razdoblje od 19.11.1991.g. do 31.12.2001.g. i razdoblje od 15.04.1992. do 31.12.2001.g.. Postupajući po tom dopisu FINA-e, sud poziva ovrhovoditelja i ovršenika da se očituju na ovaj dopis FINA-e. Ovrhovoditelj se na taj dopis suda očitovao podneskom od 03.03.2014. u kojem navodi da je u prijedlogu za ovrhu omaškom naveo da se na iznose glavnica od 985,72 EUR i 1.686,15 EUR obračunava zakonska zatezna kamata koju je Zagrebačka banka obračunavala na štedne uloge po viđenju u slovenskim tolarima te dostavlja obračun zakonskih zateznih kamata prema kojima kamata na iznos od 985,72 EUR tekuća od 19.11.1991. do 31.12.2001.g. iznosi 22.859,66 EUR, a zakonska zatezna kamata na iznos od 1.686,15 EUR tekuća od 15.04.1992. do 31.12.2001.g. 32.711,20 EUR, a koji se obračun temelji na kamatnim stopama i metodama koje su se u sporno vrijeme navodno primjenjivale u Republici Sloveniji.

Više je nego očito da se nije radilo ni o kakvoj omašci već je ovrhovoditelj u prijedlogu za ovrhu ispravno zatražio zakonske zatezne kamate prema kamatnim stopama koje se prema hrvatskom pravu primjenjuju na obveze u stranoj valuti (s time da je jedino pogrešno zatražio zatezne kamate koje je banka obračunavala na štedne uloge u slovenskim tolarima po viđenju umjesto na štedne uloge u njemačkim markama po viđenju, budući da tražbina izvorno glasi u DEM-ima te je ukidanjem DEM-a pretvorena u EUR-e) kao što je i na parnične troškove (iz slovenske parnice) zatražio zakonske zatezne kamate prema hrvatskim propisima, a nakon što je uvidio da su kod provedbe ovrhe nastali problemi obračunao je zatezne kamate, prema kamatnim stopama koje se u Republici Sloveniji primjenjuju na slovenske tolare kao domaćoj valuti, a ovo očito iz razloga jer je ovrhovoditelj shvatio da bi na taj način mogao naplatiti daleko veći iznos od onoga na koji ima pravo prema hrvatskom pravu.

Dokaz: - *dopis FINA-e Općinskom sudu u Varaždinu od 03.02.2014.*

- *bankovni izvadak po računu ovršenika kod Zagrebačke banke d.d. od 03.03.2014. iz kojeg je vidljivo da je ovrhovoditelju isplaćeno 37.424,27 kn*
- *podnesak ovrhovoditelja sudu od 03.03.2014.*

Nadalje, ovrhovoditelj je podneskom od 04.03.2015. obavjestio sud da je po predmetnom rješenju o ovrsi naplaćen ukupan iznos glavnice od 2.671,87 EUR-a (985,72 EUR + 1.686,15 EUR) kao i parnični trošak od 1.026,40 EUR-a kao i ovršni trošak u iznosu od 1.850,00 kn te da u tom dijelu povlači prijedlog za ovrhu, i da ujedno povlači prijedlog za ovrhu i u dijelu nepodmirenih spornih zakonskih zateznih kamata na glavicu određenih predmetnim rješenjem o ovrsi od 22.01.2014. i da radi naplate zakonskih zateznih kamata dostavlja novi prijedlog za ovrhu, u kojem je prijedlogu zatražio isplatu zateznih kamata u iznosu od 55.570,86 EUR-a (22.859,66 EUR-a + 32.711,20 EUR-a) sukladno već prije dostavljenom obračunu kamata uz podnesak od 03.03.2014.g. Po tom novom prijedlogu za ovrhu Općinski sud u Varaždinu donosi rješenje o ovrsi broj Ovr-26/2014-13 od 21.04.2015. kojim se nalaže ovršeniku da ovrhovoditelju isplati zakonske zatezne kamate u iznosu od 55.570,86 EUR-a.

Dokaz: - *podnesak ovrhovoditelja sudu od 04.03.2015.*

- *rješenje o ovrsi Općinskog suda u Varaždinu broj Ovr-26/2014-13 od 21.04.2015.*
- *uvid u spis Općinskog suda u Varaždinu broj Ovr-26/14*

Protiv tog novog rješenja o ovrsi od 21.04.2015. ovršenik je izjavio žalbu te je Općinski sud u Varaždinu, rješenjem broj Ovr.26/14 od 18.05.2015., uputio ovršenika da u roku od 15 dana pokrene parnicu, a FINA-i je naložio da odgodi izdavanje naloga bankama za prijenos zaplijenjenih sredstava sve do pravomoćnog dovršetka postupka po izjavljenoj žalbi ovršenika. Protiv tog rješenja ovršenik također podnosi žalbu koju Županijski sud u Varaždinu – stalna služba u Koprivnici usvaja i donosi pravomoćno rješenje broj Gž Ovr-375/15 dana 12.06.2015. kojim se **ukida rješenje o ovrsi Općinskog suda u Varaždinu broj Ovr-26/14-13 od 21.04.2015. i odbija ovršni prijedlog ovrhovoditelja zaprimljen kod prvostupanjskog suda 04.03.2015.** te da je ovrhovoditelj ovršeniku dužan nadoknaditi troškove ovršnog postupka u iznosu od 12.812,50 kn.

U obrazloženju rješenja Županijskog suda u Varaždinu – stalna služba u Koprivnici broj Gž Ovr-375/15 stoji da u ovršnim ispravama ovršeniku nije naloženo da ovrhovoditelju isplati zakonsku zateznu kamatu u iznosima 22.859,66 EUR i 32.711,20 EUR pa da je ovrhovoditelj pogrešno podnio prijedlog radi ovrhe navedenih iznosa koji nisu određeni ovršnim ispravama te da po ocjeni ovog suda **ovrhovoditelj je trebao podnijeti prijedlog za ovrhu zatezne kamate na način kako je određeno u ovršnim ispravama te uz prijedlog priložiti dokaze o stopama i metodi obračuna zakonske zatezne kamate na način kako je određeno ovršnim ispravama te uz prijedlog priložiti dokaze o stopama i metodi obračuna.**

Dokaz: *uvid u rješenje Županijskog suda u Varaždinu – stalna služba u Koprivnici broj Gž Ovr-375/15 - u prilogu prijedloga za ovrhu*

Ovrhovoditelj nije postupio po rješenju Županijskog suda u Varaždinu – stalna služba u Koprivnici Gž Ovr-375/15 jer nije dostavio dokaze o stopama i metodama koje su se primjenjivale na obračun kamata u Republici Sloveniji na tražbine u DEM-ima, već je dostavio nalaz i mišljenje sudskog vještaka Brigitte Aljaž u kojem nalazu (na stranici 3, zadnji odlomak druga rečenica) stoji:

„- valuta obračuna je za cijelo navedeno razdoblje bila SIT“

Dakle navdena sudska vještakinja je obračun zakonskih zateznih kamata napravila prema propisima koji su se u Republici Sloveniji primjenjivali na tražbine u slovenskim tolarima, a iz obrazloženja presude Okružnog suda u Ljubljani broj Pg-350/2004 djelomično preinačenoj presudom Višeg suda u Ljubljani br. Cpg-525/2007 **vidljivo je da se radi o tražbini koja glasi u EUR-ima, a koja je izvorno bila izražena u DEM-ima dakle u stranoj valuti.**

Da se propisi na koje se poziva vještakinja u svom nalazu primjenjuju samo na tražbine u domaćoj valuti tj. slovenskim tolarima vidljivo je iz presude Vrhovnog suda Republike Slovenije broj III Ips 159/99 u kojoj između ostalog stoji:

„Očito je da je tužitelj tužbom zahtijevao s formulacijom „zakonske zatezne kamate“ onu stopu zateznih kamata kako je određena u Zakonu o pripisanoj kamatnoj stopi zateznih kamata i temeljnoj kamatnoj stopi (službeni list RS, br. 45/95) jer se u sudskoj praksi takvo tuženje kamatne stope zateznih kamata posve afirmiralo, naravno za glavnice u tolarima kao domaćoj valuti. Takva kamatna stopa koja je u skladu s citiranim zakonom sastoji se od određene revalorizacije i određene eskontne stope Banke Slovenije, naravno ne vrijedi za glavnice u stranoj valuti.“

Dokaz: - *sentenca presude Vrhovnog suda Republike Slovenije broj III ips 159/99 s ovjerenim prijevodom na hrvatski jezik*

- *uvid u nalaz i mišljenje sudskog vještaka Brigitte Aljaž (3. stranica prva rečenica*

zadnji odlomak nalaza)
uvid u presudu Okružnog suda u Ljubljani broj Pg-350/2004 od 14.03.2007.g.
uvid u presudu Višeg suda u Ljubljani br. Cpg-525/2007 od 19.11.1991.g.

I na kraju potebno je istaknuti slijedeće:

Sve i kada bi sud eventualno utvrdio da ovršenik nije u pravu, tj. da se kod obračuna zateznih kamata u ovršnom postupku u Republici Hrvatskoj po predmetnoj presudi slovenskog suda ne primjenjuju propisi Republike Hrvatske već propisi Republike Slovenije i da se prema propisima Republike Slovenije zakonske zatezne kamate na tražbine iz ovršne isprave trebaju obračunati prema stopama i metodama iz nalaza vještakinje Brigitte Aljaž i da tražbina ovrhovoditelja (prije prijeboja) doista iznosi 55.570,86 EUR kako proizlazi iz nalaza vještakinje Brigitte Aljaž, onda u tom slučaju sudska presuda slovenskog suda nije smjela biti priznata pred sudom u Republici Hrvatskoj jer je jedan od uvjeta za sudsko priznanje slovenske presude u Republici Hrvatskoj da priznanje i izvršenje odluke ne smije biti u suprotnosti s Ustavom i pravnim poretkom Republike Hrvatske sukladno odredbi iz čl. 21. st. 6. Zakona o potvrđivanju (ratifikaciji) ugovora između Republike Hrvatske i Republike Slovenije o pravnoj pomoći u građanskim i kaznenim stvarima (NN 14/94).

Naime, ukoliko bi prema propisima Republike Slovenije zakonske zatezne kamate na iznos od 985,72 EUR-a tekuće od 19.11.1991. do 31.12.2001. doista iznosile 22.859,66 EUR-a, a zakonske zatezne kamate na iznos od 1.686,15 EUR tekuće od 15.04.1992.g. do 31.12.2001. doista iznosile 32.711,20 EUR-a onda bi se radilo o propisu koji je u suprotnosti s pravnim poretkom Republike Hrvatske jer su prema propisima Republike Hrvatske zakonske zatezne kamate u tom razdoblju bile daleko niže pogotovo na tražbine u stranoj valuti stoga bi u tom slučaju sud, odnosno FINA koja je ovlaštena obračunavati kamate u ovrsi na novčanim sredstvima, trebali kod obračuna predmetnih zakonskih zateznih kamata primijeniti hrvatsko pravo u kojem slučaju prema izračunu ovršenika tražbina ovrhovoditelja više ne postoji jer je u cijelosti namirena, dapače postoji tražbina ovršenika prema ovrhovoditelju.

Već sama činjenica da zatezne kamate koje potražuje ovrhovoditelj za razdoblje od 10 godina iznose dvadeset puta više od same glavnice, a da i sama glavnica predstavlja tek uglavničenu kamatu i to iznos od 985,72 EUR predstavlja ugovornu kamatu obračunatu do dospijeaća duga, a iznos od 1.686,15 EUR zakonske zatezne kamate obračunate do podnošenja tužbe, govori da s obračunom kamata nešto nije u uredu.

Ad2)

U pobijanom rješenju o ovrsi je naloženo ovršeniku da ovrhovoditelju isplati zakonske zatezne kamate na iznos od 985,72 EUR-a tekuće od 19.11.1991. do 31.12.2001. i iznos od 1.686,15 EUR tekuće od 15.04.1992. pa do 31.12.2001. ali uz dodatak koji glasi:

„ i to prema stopama te korištenjem metode obračuna navedenim u prilogu ovog rješenja o ovrsi..“

Navedeni dio rješenja o ovrsi se ne temelji na presudi slovenskog suda već na obračunu kamata iz nalaza i mišljenja sudske vještakinje Brigitte Aljaž koji nalaz nije ovršna isprava. Dakle, donošenjem ovakvog rješenja o ovrsi sud je zapravo učinio to da sastavni dio rješenja o ovrsi postane obračun kamata koji je ovrhovoditelj sam učinio preko privatno angažiranog sudskog vještaka i dostavom tog obračuna FINA-i se zapravo na nedozvoljeni način sugerira kako treba izvršiti obračun zakonskih zateznih kamata što je protivno odredbi iz čl. 2.

Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima (NN br. 91/10, 112/12) te čl. 26. Pravilnika o načinu provedbe ovrhe na novčanim sredstvima (NN 6/13) prema kojima Agencija obračuna zatezne kamate određene u osnovi za plaćanje i izračunava ukupan iznos određen u osnovi za plaćanje, a ne sam ovrhovoditelj.

S obzirom da je pobijano rješenje o ovrsi, zajedno s pratećom dokumentacijom već dostavljeno FINI, FINA je već postupila prema pogrešnom obračunu ovrhovoditelja te je odredila zaplijenu novačnih srdstava na bankovnom računu ovršenika do iznosa od 410.959,17 kn dok prema obračunu vještakinje Vlaste Santo Olda od 08.05.2015. zakonske zatezne kamate za traženo razdoblje do 31.12.2001. iznose svega 493,64 EUR ili otprilike 3.700,00 kn. Ovršenik je inače izjavio prijebroj ovrhovoditelju za iznos od 534,00 EUR jer je ovrhovoditeljeve kamate obračunao do dana isplate glavnice 03.03.2014. dok ovrhovoditelj u ovom ovršnom postupku potražuje kamate samo do 31.12.2001.g.. Dakle FINA je odredila **zaplijenu sto puta većeg iznosa nego što to prozilaži iz ovršne isprave upravo zato što je obračun napravila prema pogrešnom napravljeom privatnom obračunu ovrhovoditelja, a ne prema propisima, ali to je pogreška suda jer sud po mišljenju ovršenika nije smio dozvoliti donošenje rješenja o ovrsi po takvom prijedlogu za ovrhu prema kojem sastavni dio rješenja o ovrsi postaje zapravo privatni obračun kamata sačinjen od strane ovrhovoditelja.**

Dokaz: obračun zakonskih zateznih kamata sudke vještakinje Vlaste Santo Olda od 08.05.2015.

Prema obrazloženju Županijskog suda u Varaždinu – stalna služba u Koprivnici broj Gž Ovr-375/15 ovrhovoditelj je trebao dostaviti dokaze o visini kamatne stope i metodi obačuna koji se primjenjuju na zakonske zatezne kamate iz ovršne isprave, **a to znači dostaviti odredbe iz relevantnih propisa i relevantu sudsku praksu koja se tiče pitanja kamatnih stopa i metoda obračuna, a ne dostaviti svoj obračun kamata jer obračun kamata sukladno Zakonu i propisima radi FINA.** Očito je da u ovom slučaju FINA nije napravila obračun već je samo prihvatila privatno sačinjen obračun ovrhovoditelja (koji je pogrešan) jer tako proizlazi iz pobijanog rješenja ovrsi u kojem stoji da se obračun zateznih kamata treba napraviti prema kamatnim stopama i metodama iz priloga rješenja o ovrsi, a taj prilog je upravo navedeni obračun koji je sačinio ovrhovoditelj po vještakinji Brigiti Aljaž.

Rezime:

Ovršenik smatra da se u ovrsi, koja se provodi u Republici Hrvatskoj, kod obračuna zakonskih zateznih kamata uvijek treba primijeniti hrvatsko pravo jer se radi o prisilnim hrvatskim propisima i jer obračun zakonskih zateznih kamata određen u ovršnoj ispravi vrši FINA kao hrvatsko upravno tijelo. Osim toga, da je to tako posredno proizlazi iz činjenice da je i sam ovrhovoditelj Zakonske zatezne kamate određene u ovršnoj ispravi najprije zatražio prema hrvatskim propisima (prema kamatnim stopama koje je na štedne uloge a vista koje je obračunavala Zagrebačka banka d.d.rješenje o ovrsi broj Ovr-26/2014-4 od 22.01.2014.g.) Ukoliko se zakonske zatezne kamate obračunavaju u skladu s hrvatskim pravom tada tražbina ovrhovoditelja više ne postoji jer je namirena, dapače postoji dug ovrhovoditelja prema ovršeniku.

Ukoliko sud zauzme stajalište da se obračun zakonskih zateznih kamata treba obračunavati prema slovenskom pravu i u tom slučaju ne postoji dug ovršenika prema ovrhovoditelju jer je slovenska sudska praksa u tom pogledu slična hrvatskoj i u potvrdu navdenog predlaže se preko Ministarstva pravosuđa pribaviti slovenske propise i sudsku praksu koji reguliraju to pravno pitanje te provesti financijsko vještačenje radi utvrđenja iznosa zakonske zatezne kamate koja je određena ovršnom ispravom. Kad se utvrdi koliko iznose predmetne zakonske zatezne kamate prema slovenskom pravu, onda je potrebno utvrditi je li takva

zakonska zatezna kamata u skladu s Ustavom i pravnim poretkom Republike Hrvatske jer je to uvjet za priznanje strane sudske odluke.

U svakom slučaju treba ukinuti rješenje o ovrsi u dijelu u kojem je određeno da se zakonske zatezne kamate trebaju obračunati prema kamatnim stopama i metodama obračuna navedenim u prilogu rješenja o ovrsi i zatražiti od FINA-e da tu dokumentaciju tj. nalaz i mišljenje sudske vještakinje Brigitte Aljaž vrati sudu, s obzirom da se radi o nezakonitom obračunu kojim se FINA-i sugerira pogrešan i nazakonit obračun zakonskih zateznih kamata koji se u Republici Sloveniji eventualno primjenjivao na tražbine u tolarima kao domaćoj valuti, a nikako ne na tražbine u DEM-ima.

S obzirom na sve izneseno predlaže se sudu:

da temeljem odredbe iz čl. 51. st. 2. OZ-a da u cijelosti ukine rješenje o ovrsi Općinskog suda u Varaždinu broj Ovr-1694/14 od 30.05.2016. uz nakda prouzročenaenog ovršnog troška ovršeniku

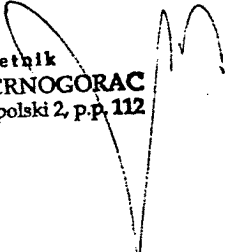
Podredno:

da ukine pobijano rješenje o ovrsi u dijelu u kojem je određeno da se obračun zakonskih zateznih kamata vrši prema kamatnim stopama i metodama obračuna prema dokumentaciji u prilogu rješenja i da sud zatraži od FINA-e povrat dokumentacije tj. povrat nalaza i mišljenja sudske vještakinje Brigitte Aljaž uz upućivanje ovršenika u parnicu radi utvrđenja nedopuštenosti ovrhe u preostalom dijelu rješenja o ovrsi i uz određivanje odgode za izdavanje naloga bankama za prijenos zaplijenjenih novčanih sredstava, a koja odgoda će trajati do pravomoćnog rješenja spora po ovoj žalbi.

Za ovršenika punomoćnik:

Domagoj Crnogorac, odvjetnik

Odvjetnik
DOMAGOJ CRNOGORAC
Varaždin, A. Opolski 2, p.p. 112

Prilog: punomoć te kao pod dokaz

Trošak ovršenika v.p.s. 53.880,11 EUR = 410.959,17 kn

Sastav žalbe protiv rješenja o ovrsi Tbr. 13/1 OT	6.250,00 kn
PDV 25 %	1.562,50 kn
Sudska pristojba na žalbu	5.000,00 kn
UKUPNO:	12.812,50 kn

Odvjetnik
DOMAGOJ CRNOGORAC
Varaždin, A. Opolski 2, p.p. 112
Tel/fax: 042 300 384
GSM: 098 1695 801
OIB: 95577249735
Datum računa: 30.07.2016.
Vrijeme izdavanja: 7:40 h

ZAGORJE d.d. Varaždin, A. Opolski 2
OIB: 69246918842

Račun R-2 broj 59/OU1/1

<i>RADNJA</i>	<i>CIJENA</i>
Sastav prijedloga za odgodu ovrhe u predmetu pred Općinskim sudom u Rijeci stalna služba u Krku broj Ovr-1910/16 Tbr. 11/4	5.000,00 kn
PDV 25 %	1.250,00 kn
ZA PLATITI:	6.250,00 kn

Dospijeće računa 30.07.2016.

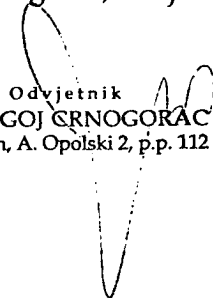
Oznaka operatera: 1

Transakcijski račun: HR0224890041131207935 otvoren kod VABA d.d. banke Varaždin

Obračun prema naplaćenju naknadi

Dokument izradio:
Domagoj Crnogorac, odvjetnik

Odvjetnik
DOMAGOJ CRNOGORAC
Varaždin, A. Opolski 2, p.p. 112

otp. 24.6.2016. J.

Odvjetnik
DOMAGOJ CRNOGORAC

42 000 Varaždin, Ankice Opolski 2, p.p. 112, tel&fax: 042/300-384 gsm: 098/1695-801

Uredski broj: 1530/16
U Varaždinu, 23. lipnja 2015.g.

**OPĆINSKI SUD U RIJECI
STALNA SLUŽBA U KRKU**

Na poslovni broj: Ovr-1910/16

OVRHOVODITELJI:

1. **ANICA PRIŠLIĆ, Varaždin, F. Galinca 1c, OIB: 78942322659**
2. **IVAN BAHUNEK, Ljubešćica, Kalnička 66a, OIB: 95833858967**
3. **BISERKA SOKOL, Doljan, Radnička 7, OIB: 33190780438**

svi zastupani po odvjetniku mr. Marijanu Petriću i odvjetnicima iz OD Petrić i dr. j.t.d.
iz Varaždina

**OVRŠENIK: ZAGORJE d.d. Varaždin, Ankice Opolski 2, OIB: 69246918842, koje zastupa
Domagoj Crnogorac, odvjetnik iz Varaždinu, Ankice Opolski 2**

**PRIJEDLOG
ZA
ODGODU OVRHE**

*Temeljem odredbe iz čl. 65. st. 1. toč. 1. Ovršnog zakona
do okončanja postupka po izjavaljenoj reviziji protiv ovršne presude*

3 x

Naslovni sud je donio rješenje o ovrsi, broj gornji, dana 31.05.2016. kojim je određena ovrha na nekretninama ovršenika temeljem ovršne isprave - pravomoćne i ovršne presude Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj P-124/14 od 08.05.2015. djelomično preinačene presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž-4486/15 od 15.03.2016. kojom je presudom naloženo ovršeniku da svakom od tri ovrhovoditelja isplati iznos od po 1.547.028,20 kn zajedno s pripadajućim zateznim kamatama kao i da svim ovrhovoditeljima zajedno isplati parnične troškove u iznosu od 935.466,46 kn (1.479.791,82 kn dosuđeno prvostupanjskom presudom - 544.325,36 kn odbijeno drugostupanjskom presudom)

Protiv spomenute ovršne isprave tj. protiv drugostupanjske presude Viskog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj Pž-4486/15 ovršenik je **izjavio reviziju** te je uvjeren da će Vrhovni sud Republike Hrvatske usvojiti reviziju i ukinuti drugostupanjsku i prvostupanjsku presudu iz razloga što sudovi nisu pravilno primjenili materijalno pravo tj., nisu primjenili Međunarodni računovodstveni standard broj 27, a koji se međunarodni računovodstveni standardi temeljem Zakona o računovodstvu od 01.01.2006. obvezno primjenjuje u Republici Hrvatskoj na sve obveznike izrade konsolidiranih financijskih izvješća (u koje svakako spada

ovršnik). Umjesto da sudovi primjene odgovarajući međunarodni računovodstveni standard kao materijalno pravo koje sudovi moraju poznavati oni su se u konkretnoj parnici radije oslonili na vještački nalaz Zdravka Radikovića sudskog vještaka za računovodstvo koji nažalost ne poznaje dobro materiju međunarodnih računovodstvenih standarda i čiji nalaz i mišljenje unatoč dobro utvrđenom činjeničnom stanju završavaju potpuno pogrešnim zaključkom.

Osim toga, Trgovački sud u Varaždinu je u prvom postupku donio presudu broj P-58/08 dana 23.10.2008.g. kojom je u cijelosti odbio tužbu tužitelja, ovdje ovrhovoditelja, da bi nakon ukinuća te presude od strane VTS-a RH u novom postupku donio presudu broj P-124/14, od 08.05.2015. (ovršnu ispravu ovom postupku) kojom presudom u cijelosti usvaja tužbu, ali uz potpuno isto obrazloženje kada govori o odlučnim razlozima presude (ocjena iskaza svjedoka Stjepana Šargača direktora revizorske kuće REVIDICON d.o.o.). Već ta činjenica da jedno te isto obrazloženje jedanput služi kao razlog za odbijanje tužbe, a drugi put kao razlog za usvajanje te iste tužbe pobuđuje sumnju u zakonitost i pravilnost pobijane presude koja ovdje predstavlja ovršni naslov za vođenje ovršnog postupka. O kojim se sve nepravilnostima radi kod donošenja spomenute presude ovaj sud se može uvjeriti kroz tekst revizije koje se dostavlja u prilogu.

Dokaz: - *revizija ovršenika na presdu VTS RH broj Pž-4486/15*

- *presuda Trgovačkog suda u Varaždinu broj P-58/08 od 23.10.2008.*
- *uvid u presudu Trgovačkog suda u Varaždinu broj P-124/14 od 08.05.2015. radi usporedbe s presudom Trgovačkog suda u Varaždinu broj P-58/08 od 23.10.2008.*

S obzirom na gore opisanu reviziju postoji velika mogućnost da dođe do ukidanja presude koja predstavlja ovršni naslov, a ovršenik je uvjeren da će u tom slučaju ovrhovoditeljici učiniti ama baš sve da spriječe povrat novca koji bi prethodno naplatili prodajom nekretnina ovršenika u ovom ovršnom postupku čime bi za ovršnika nastupila nenadoknativa ili u najmanju ruku teško nadoknativa šteta.

Ovo svoje uvjerenje ovršenik bazira na čitavom nizu činjenica, između ostalog, na činjenici da se izneseni strahovi ovršenika već ostvaruju u sporu društva ZAGORJE-TEHNOBETON d.d. (društvo kćer ovršenika u 100 % vlasništvu ovršenika) i I-ovrhovoditeljice Anice Prišlič koja je u ovršnom postupku od navedenog društva naplatila iznos od 1.201.259,87 kn dana 09.09.2010.g. temeljem pravomoćne i ovršne presude Općinskog suda u Varaždinu broj P-803/08 od 18. rujna 2009. potvrđene presudom i rješenjem Županijskog suda broj Gž.1293/10 od 10. svibnja 2010.g.

Dokaz: - *presuda i rješenje Općinskog suda u Varaždinu broj P-803/08 od 18. rujna 2009.*

- *presuda i rješenje Županijskog suda broj Gž.1293/10 od 10. svibnja 2010.g.*
- *pregled prometa po računu društva ZAGORJE-TEHNOBETON d.d. dana 09.09.2010.g. iz koje je vidljiva isplata iznosa od 1.201.259,87 kn I-ovrhovoditeljici Anici Prišlič*

Nakon što su presudom Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Revr 209/15 od 21.10.2015. ukinute gore spomenuta presuda i rješenje Općinskog suda u Varaždinu kao prvostupanjska odluka te gore spomenuta presuda i rješenje Županijskog suda u Varaždinu kao drugostupanjska odluka, za Anicu Prišlič je nastala obveza vraćanja iznosa od 1.201.259,87 kn naplaćenog u ovrsi. Međutim, I-ovrhovoditeljica ne samo da do danas nije vratila ni lipu duga, nego je dana 03.12.2015. (nakon zaprimanja ukidne presude Vrhovnog suda Republike Hrvatske) ugovorom o darovanju nekretnine prenijela svoje vlasništvo

nad polovicom obiteljske kuće na sina Igora Prišlića čime pokušava onemogućiti ZAGORJE-TEHNOBETON d.d. da naplati svoje potraživanje od nje.

Zbog nevedenog, društvo ZAGORJE-TEHNOBETON d.d. je protiv I.-ovrhovoditeljice podnijelo dvije tužbe: tužbu radi povrata iznosa 1.201.259,87 kn stečenog bez osnove te tužbu radi pobijanja pravne radnje darovanja nekretnine sinu. Inače, spomenuti ugovor o darovanju nekretnine sastavljen je još 9. ožujka 2015.g., a ovjeren je od javnog bilježnika i sproveden u zemljišnim knjigama tek 3. prosinca 2015.g. tj., nakon što je Anica Prišlić zaprimila ukidnu presudu Vrhovnog suda RH, iz čega je vidljivo da se Anica Prišlić unaprijed pripremala za to da osujeti mogućnost naplate društva ZAGORJE-TEHNOBETON d.d. iz njezine imovine u slučaju ukidanja pravomoćne i ovršne presude na temelju koje se naplatila.

Dokaz: - PRESUDA I RIJEŠENJE VRHOVNOG SUDA RH broj Revr-209/15 od 21.10.2015.g.
- ugovor o darovanju nekretnine između Anice Prišlić i njenog sina Igora Prišlića od 09.03.2015.
- tužba društva ZAGORJE-TEHNOBETON d.d. protiv Anice Prišlić radi povrata 1.201.259,87 kn stečenih bez osnove
- tužba društva ZAGORJE-TEHNOBETON d.d. protiv Anice Prišlić radi pobijanja ugovora o darovanju

Gore opisano ponašanje I.-ovrhovoditeljice Anice Prišlić u predmetu društva ZAGORJE-TEHNOBETON d.d. je nešto što je ovršenik očekivao te je uvjeren da će, ukoliko ovrhovoditelji naplate svoje potraživanje u ovm ovršnom postupku, a ovršna presuda po izjavljenoj reviziji ovršenika bude ukinuta, svo troje ovrhovoditelja (a ne samo Anica Prišlić) učiniti sve da spriječe ovršenika da povрати naplaćene iznose baš kao što I.-ovrhovoditeljica Anica Prišlić to već čini u opisanom sporu s društvom ZAGORJE-TEHNOBETON d.d.

Ovo svoje uvjerenje ovršenik temelji na čitavom nizu činjenica pa krenimo redom.

Najprije treba reći da su svo troje ovrhovoditelja dobrih materijalnih prilika i da odgoda ovrhe ne bi ugrozila njihovu materijalnu egzistenciju. Naime, svim troje ovrhovoditeljima ovršenik je kao velikim dioničarima u razdoblju od 1997.g. do 2006. na ime dividende isplatio iznos od po 2.412.153,79 kn svakome!!!

Dokaz: popis dioničara ovršenika i iznosa dividendi koje su isplaćene u razdoblju od 1997. do 2006.

Pored toga, svo troje ovrhovoditelja su kao zaposlenici ovršenika (poslani na rad u društvo kćer ovršenika ZAGORJE-TEHNOBETON d.d.) godinama ostvarivali za hrvatske prilike iznimno visoke plaće. Tako je I.-ovrhovoditeljica Anica Prišlić prema obračunu plaće iz mjeseca svibnja 2008. ostvarila plaću u neto iznosu od 22.416,25 kn, II.-ovrhovoditelj Ivan Bahunek je u isto mjesecu ostvario plaću u neto iznosu od 23.312,90 kn, a III.-ovrhovoditeljica Biserka Sokol iznos 22.416,25 kn neto za mjesec lipanj 2008. Naravno ne radi se samo o iznosima plaća za taj konretan mjesec već plaći koju su ovrhovoditelji godinama ostvarivali, obračuni plaća se samo radi primjera dostavljaju za navedene mjesece, po potrebi, ovršenik može dostaviti obračune plaća i za druge mjesece ako bi to na bilo koji način bilo sporno.

Dokaz: - obračun plaće za Anicu Prišlić za mjesec svibanj 2008.g

- obračun plaće za Ivana Bahuneka za mjesec svibanj 2008.g.
- obračun plaće za Biserku Sokol za mjesec lipanj 2008.g.

S obzirom na izneseno, ovršenik je prilično siguran da bi ovrhovoditelji imali dovoljno novčanih sredstava i druge imovine za povrat eventualno naplaćenih iznosa u ovom ovršnom postupku kada raznim manipulacijama ne bi svoju imovinu prenosili na treće osobe. Uostalom, ovrhovoditelji su i svoje dionice u dioničkom društvu ovršenika već prenijeli na svog punomoćnika odvjetnika Marijan Petrića stoga niti u tom dijelu više ne postoji mogućnost naplate iz imovine ovrhovoditelja.

Dokaz:- *javnobilježnički ovjeren sporazum između ovrhovoditelja i odvjetnika Marijana Petrića radi osiguranja novčane tražbine prijenosom prava vlasništva nad dionicama od 26.04.2010.*

Sporovi između ovrhovoditelja kao dioničara ovršenika s jedne strane, i ovršenika i Miroslava Bunića kao direktora ovršenika s druge strane, započeli su kada je direktor Bunić velikim dioničarima ovršenika (njih osam od kojih je svatko imao paket s istim brojem dionica) ponudio kupnju dionica i to za svaki paket velikog dioničara iznos od čak 18,5 milijuna kuna što je zapravo bila pretjerana cijena. Neki su dioničari na tu ponudu pristali, a neki nisu. Među onima kojima nisu pristali na iznsenu ponudu su upravo ovrhovoditelji (plus dioničar Vladimir Vnućec) koji su nezadovoljni time što nisu postigli prodaju po traženom iznosu od 25 milijuna (premda je i ponuđeni iznos od 18,5 milijuna bio pretjeran) pokrenuli cijeli niz parničnih postupaka protiv društva ovršenika te društva ZAGORJE-TEHNBETON d.d. te cijeli niz kaznenih prijava protiv direktora ovršenika Miroslava Bunića osobno, povodom kojih je započeto 5 kaznenih postupaka kojih su svi redom završeni ili oslobađajućim presudama ili obustavljeni te jedan prekršajni postupak koji je pravomoćno završio osobađajućemo presudom.

Tako je pravomoćnom presudom Općinskog kaznenog suda u Zagrebu, poslovni broj KO-222/10, od 04.07.2013.g. potvrđenom presudom Županijskog suda u Zagrebu, poslovni broj Kž-111/14 od 11.02.2014.g., **Miroslav Bunić oslobođen optužbe da bi počinio kazneno djelo zlouporabe tržišta kapitala iz čl. 260. st. 1. Kaznenog zakona.**

Dokaz: - *presuda Općinskog kaznenog suda u Zagrebu poslovni broj KO-222/10 od 04.07.2013.g.*
 - *presuda Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj Kž-111/14 od 11.02.2014.g.*

Pravomoćnim rješenjem Županijskog suda u Varaždinu poslovni broj Kio.134/09, Kv.35/10 od 1. ožujka 2010.g. odbijen je istražni zahtjev ovrhovoditelja protiv Miroslava Bunića zbog sumnje u počinjenje kaznenog djela zlouporabe povjerenja u gospodarskom poslovanju iz čl. 337. st. 4. Kaznenog zakona koje je rješenje potvrđeno rješenjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Kž-32/10 od 2. lipnja 2010.g.

Dokaz:

- *rješenje Županijskog suda u Varaždinu poslovni broj Kio.134/09, Kv.35/10 od 01.03.2010.g.*
- *rješenjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Kž-32/10 od 2. lipnja 2010.g.*

Pravomoćnim rješenjem Općinskog suda u Koprivnici broj K-168/12 od 17.04.2013. **obustavljen je kazneni postupak protiv Miroslava Bunića kao I-okrivljenog te protiv TD Zagorje d.d. (ovdje ovršenika) i TD Zagorje-tehno beton d.d. kao II i III-okrivljenika zbog sumnje u počinjenje kaznenog djela iz čl. 114. i čl. 339. Kaznenog zakona iz razloga jer su**

ovrhovoditelji kao tužitelji odustali od optužnog prijedloga (shvativši da je optužni prijedlog potpuno neosnovan).

Dokaz: - rješenje Općinskog suda u Kopivnici broj K-168/12 od 17.04.2013.

Rješenjem Županijskog državnog odvjetništva u Varaždinu broj K-DO-65/14 m, Is-DO-24/15 od 31.12.2015. **obustavljena je istraga** protiv okr. Miroslava Bunića pokrenuta zbog sumnje u počinjenje kaznenog djela zlouporabe povjerenja u gospodarskom poslovanju označeno u u čl. 246. st. 2. Kaznenog zakona.

Dokaz: - rješenje Županijskog državnog odvjetništva u Varaždinu broj K-DO-65/14, Is-DO-24/15 od 31.12.2015.

Rješenjem Županijskog suda u Varaždinu poslovni broj Kov-1/16 od 18.03.2016. **obustavljen je kazneni postupak** protiv Miroslava Bunića zbog sumnje u počinjenje kaznenog djela iz čl. 246. st. 2. Kaznenog zakona.

Dokaz: - rješenje Županijskog suda u Varaždinu poslovni broj Kov-1/16 od 18.03.2016.

Pravomoćnom i izvršnom presudom Prekršajnog suda u Varaždinu broj Pp-5-G-2010/10 od 18.05.2010. Miroslav Bunić i pravna osoba Zagorje-tehno beton d.d. oslobođeni su optužbe za počinjenje prekršaja iz čl. 351. Zakona o tržištu kapitala.

Dokaz: - presuda Prekršajnog suda u Varaždinu broj Pp-5-G-2010/10 od 18.05.2010.

Pored gore opisanih kaznenih postupaka koji su započeti i vođeni na temelju neosnovanih kaznenih prijava ovrhovoditelja, ovrhovoditelji su protiv ovršenika Zagorje d.d. pokrenuli cijeli niz parnica pobijajući odluke glavnih skupština tog društva održanih 29.08.2008.g., 31.08.2009.g., 26.04.2010.g., 08.06.2010.g., 05.10.2010.g. i 01.08.2011.g. te odluka nadzornog odbora ovršenika od 18.04.2008.g. i 11.07.2008.g.. Već sama činjenica da su ovrhovoditelji pokrenuli čak 8 parnica radi pobijanja odluka glavnih skupština i nadzornog odbora ovršenika (pored parnice na temelju koje je donesena presuda koja je ovršni naslov u ovom ovršnom postupku) **pobuđuje sumnju da se radi o obijesnom parničanju ovrhovoditelja**, a to potvrđuje činjenica da su od navedenih osam parnica dvije završile pravomoćnim presudama u korist tuženika, ovdje ovršenika, samo jedna u korist tužitelja ovdje ovrhovoditelja, dok se u preostala pet predmeta parnice još uvijek vode. S time da parnica koja je završena pravomoćno u korist tužitelja, ovdje ovrhovoditelja, ovrhovoditeljima nije donijela nikakvu praktičnu korist pa se postavlja pitanje uopće svrhovitosti te parnice. Naime, u toj parnici pravomoćnom presudom Trgovačkog suda u Varaždinu broj P-1148/11 od 01.07.2013.g. je utvrđena ništavost odluka glavne skupštine ovršenika od 31.08.2009.g. kojima se usvajaju financijska izvješća za 2008. godinu, kojima se daje razrješnica upravi i nadzornom odboru ovršenika za rad u 2008. godini te ništavost odluke kojom se za revizora za 2009.g. postavlja društvo REVIDICON d.o.o.. Međutim na kasnijim glavnim skupštinama ovršenika donijete su odluke koje opet nisu bile po volji ovrhovoditelja te su oni pokrenuli nove parnice bez da su spomenutom presudom ostvarili bilo kakvu konkretnu korist osim što su izazvali nepotreban spor.

Dokaz:

- tužba Anice Prišlič protiv ovršenika za pobijanje odluka NO tuženika od 18.04.2008.
- tužba Anice Prišlič protiv ovršenika za pobijanje odluka NO tuženika od 11.07.2008.

- tužba Ivana Bahuneka, Anice Prišlič, Biserke Sokol i Vladimira Vnučeca protiv ovršenika radi utvrđenja ništavim odluka glavne skupštine od 29.08.2008.
- tužba Ivana Bahuneka, Anice Prišlič, Biserke Sokol i Vladimira Vnučeca protiv ovršenika radi utvrđenja ništavim odluka glavne skupštine od 31.08.2009.
- tužba Ivana Bahuneka, Anice Prišlič, Biserke Sokol i Vladimira Vnučeca protiv ovršenika radi utvrđenja ništavim odluka glavne skupštine od 26.04.2010.
- tužba Ivana Bahuneka, Anice Prišlič, Biserke Sokol i Vladimira Vnučeca protiv ovršenika radi utvrđenja ništavim odluka glavne skupštine od 08.06.2010.
- tužba Ivana Bahuneka, Anice Prišlič, Biserke Sokol i Vladimira Vnučeca protiv ovršenika radi utvrđenja ništavim odluka glavne skupštine od 05.10.2010
- tužba Ivana Bahuneka, Anice Prišlič, Biserke Sokol i Vladimira Vnučeca protiv ovršenika radi utvrđenja ništavim odluka glavne skupštine od 01.08.2011.
- pravomoćna i ovršna presuda Trgovačkog suda u Varaždinu, poslovni broj P-467/10 od 31.05.2011. kojim je odbijena tužba tužitelja radi utvrđenja ništavosti odluka glavne skupštine ovršenika od 08.06.2010.g.
- pravomoćna i ovršna presuda i presuda na temelju odricanja Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj P-358/08 od 31.03.2009. kojim su odbijeni tužbeni zahtjevi tužitelja
- Presuda i rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj Pž-6061/10 od 04.06.2013. kojom je u meritumu potvrđena presuda TS Varaždin broj P-358/08 te rješenje TS Varaždin broj P-358/08 od 06.10.2014. kojom je pravomoćno odlučeno o troškovima postupka
- Presuda Trgovačkog suda u Varaždinu broj P-1148/11 od 01.07.2013.
- Presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj Pž-7742/13 od 01.12.2015.

Pored toga, ovrhovoditelji su pokrenuli još 5 parnica protiv društva ZAGORJE-TEHNOBETON d.d. (u kojem društvu ovrhovoditelji nisu bili niti dioničari niti članovi nadzornog odbora niti uprave) pobijajući odluke glavne skupštine tog društva održanih dana 09.07.2007., 20.11.2007., 29.08.2008. i 20.10.2008. te radi utvrđenja ništavosti upisa opoziva članova nadzornog odbora određenog rješenjem Trgovačkog suda u Varaždinu od 28.03.2008. Sudovi su u čak četiri navedene parnice pravomoćnim i ovršnim presudama odbili tužbu ovrhovoditelja kao neosnovane, a u tri od navedene četiri presude su utvrdili da je tužba ovrhovoditelja neosnovana jer tužitelji uopće nemaju niti **AKTIVNU LEGTIMACIJU T.J. PRAVNI INTERES** za vođenje parnice protiv društva ZAGORJE-TEHNOBETON d.d. (a kamoli neki osnovani razlog) iz čega proizlazi da su te tužbe podnesene iz čiste objijesti.

Dokaz: - tužba Anice Prišlič protiv društva ZAGORJE-TEHNOBETON d.d. radi utvrđenja ništavosti odluka glavne skupštine od 09.07.2007.

- tužba Anice Prišlič protiv društva ZAGORJE-TEHNOBETON d.d. radi pobijanja odluka glavne skupštine od 20.11.2007.
- tužba Biserke Sokol, Vladimira Vnučeca, Ivana Bahuneka i Anice Prišlič radi utvrđenja ništavim odluka glavne skupštine društva ZAGORJE-TEHNOBETON d.d. od 29.08.2008.
- tužba Anice Prišlič radi pobijanja odluka glavne skupštine društva ZAGORJE-TEHNOBETON d.d. od 20.10.2008.
- tužba Anice Prišlič, Ivana Bahuneka, Biserke Sokol i Vladimira Vnučeca radi utvrđenja ništavosti upisa opoziva članova nadzornog odbora, promjena funkcije člana nadzornog

odbora i promjene Statuta određenog rješenjem Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj Tt-08/311 od 28.03.2008.

- *pravomoćna i ovršna presuda Trgovačkog suda u Varaždinu broj P-222/08 od 08.06.2010.g.kojom je odbijena tužba tužitelja radi utvrđenja ništavosti upis rješenja TS Varaždin broj Tt08/311 od 28.03.2008. – s klauzulom pravomoćnosti i ovršnosti*
- *pravomoćna i ovršna presuda Trgovačkog suda u Varaždinu broj P-62/12 od 11.07.2012. kojom se odbija tužba tužitelja radi utvrđenja ništavosti odluka glavne skupštine društva ZAGORJE-TEHNOBETON d.d. od 29.08.2008. – s klauzulom pravomoćnosti i ovršnosti*
- *pravomoćna i ovršna presuda Trgovačkog suda u Varaždinu broj P-414/13 od 10.06.2014. kojom se odbija tužba tužitelja radi utvrđenja ništavosti odluka glavne skupštine društva ZAGORJE-TEHNOBETON d.d. od 09.07.2007. – s klauzulom pravomoćnosti i ovršnosti*
- *pravomoćna i ovršna presuda Trgovačkog suda u Varaždinu broj P-856/08 od 21.04.2011. kojom se odbija tužba tužitelja radi utvrđenja ništavosti odluka glavne skupštine društva ZAGORJE-TEHNOBETON d.d. od 20.11.2007.*
- *presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj Pž-6669/11 od 09.06.2015.kojom se potvrđuje presuda TS Varaždin broj P-856/08*

Iz dosadašnjeg izlaganja vidljivo je kako su ovrhovoditelji protiv Miroslava Bunića podnijeli brojne neosnovane kaznene prijave te brojne neosnovane i nepotrebne tužbe protiv ovršenika i društva ZAGORJE-TEHNOBETON d.d. koje očito imaju za cilj šikanirati Miroslava Bunića i trgovačko društvo ovršenika u kojem je Miroslav Bunić direktor i u kojem ima veliki vlasnički udio. Ovršenik je siguran da ovrhovoditelji, koji su spremni sve to činiti samo kako bi napakostili Miroslavu Buniću i ovršeniku, su isto tako spremni učiniti sve da spriječe povrat novca koji bi naplatili iz nekretnina u vlasništvu ovršenika u ovom ovršnom postupku što bi onemogućilo ili u najmanju ruku znatno otežalo povrat novca u slučaju da ovršna presuda po izjavaljenoj reviziji bude ukinuta. Uostalom, to se već i ostvaruje u gore opisanom sporu društva ZAGRORJE-TEHNOBETON d.d. protiv I-ovrhovoditeljice Anice Prišlič koja ne samo da odbija vratiti iznos od 1.201.259,87 kn naplaćenih u ovrsi po presudi koja je naknadno ukinuta, nego je, po saznanju o ukinuću navedene presude, prenijela vlasništvo nad polovicom obiteljske kuće na sina kako bi spriječila naplatu tražbine društva ZAGORJE-TEHNOBETON d.d.

Pored svega iznijetog potrebno je napomenuti da je ovršenik zbog finansijskih problema tj. zbog nemogućnosti podmirivanja tekućih obveza dana 02.06.2016. Trgovačkom sudu u Varaždinu podnio prijedlog za otvaranje predstečajnog postupka te je pitanje samo dana kada će sud donijeti rješenje o otvaranju tog postupka, a u tom slučaju pokrenuti ovršni postupci se temeljem odredbe iz čl. 68. st. 2. stečajnog zakona prekidaju danom otvaranja predstečajnog postupka stoga je i ta činjenica dodatan razlog zašto bi postupak trebalo odgoditi.

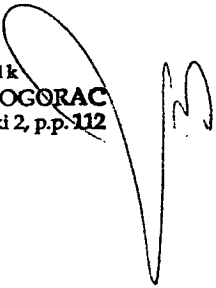
Dokaz: *prijedlog ovršenika za otvaranea predstečajnog postupka od 02.06.2016.*

S obzirom na iznijeto vidljivo je da su ispunjeni svi zakonski uvjeti za određivanje odgode ovrhe temeljem čl. 65. st. 1. toč. 1. Ovršnog zakona (NN 112/12, 25/13 i 93/14 dalje OZ) a to je vjerojatnost nastupanja nenadokndive ili teško nadoknadive štete za ovršenika u slučaju provedbe ovrhe (nemogućnost povrata novca) te izjavljeni izvanredni pravni lijek protiv ovršne odluke stoga se predlaže naslovnom Sudu da temeljem odredbe čl. 70 st. 1. OZ-a donese rješenje o odgodi ovrhe do završetka postupka po izjavljenoj reviziji ovršenika protiv presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž-4486/15 od 15.03.2016.

Za tuženika punomoćnik:

Domagoj Crnogorac, odvjetnik

Odvjetnik
DOMAGOJ CRNOGORAC
Varaždin, A. Opolski 2, p.p. 112

Prilog: *punomoć*

P U N O M O Ć

Temeljem koje je odvjetnik Domagoj Crnogorac ovlašten zastupati u postupcima pred redovnim sudovima u Republici Hrvatskoj, međunarodnim i domaćim arbitražama ili izabranim sudovima bilo koje vrste, organima uprave te pravnim i fizičkim osobama

Ovime

ZAGORJE d.d. Varaždin, Ankice Opolski 2, OIB: 69246918842

---

ovlašćuje punomoćnika da u postupku koji se vodi pred

OPĆINSKIM SUDOM U RIJECI -Stalna služba u Krku

---

radi: prijedloga za odgodu ovrhe i zastupanja u postupku

---

pod brojem: Ovr-1910/16

---

obavlja **SVE RADNJE** u kaznenom, parničnom, izvanparničnom, zemljišnoknjižnom te upravnom postupku, a osobito podnese ili povuče tužbu ili prijedlog, prizna tužbeni zahtjev ili se odrekne tužbenog zahtjeva, zaključi nagodbu, podnese, odustane ili se odrekne pravnog lijeka, zahtijeva izdavanje privremenih ili prethodnih mjera osiguranja, podnosi prijedloge za provođenje izvršenja ili mjera osiguranja, podnosi prijedloge za upis u zemljišne knjige i druge javne registre i poduzima sve potrebne radnje u postupku povodom takvih zahtjeva, podnosi prijedloge za osiguranje dokaza, daje nasljedničke izjave te od protivne strane primi u moje ime dužnu obvezu ili naplati potraživanje.

Suglasan sam da u ovoj punomoći imenovanog punomoćnika može bez ograničenja zamijeniti odvjetnik:

U Varaždinu, 16. lipnja 2016. godine

Potpis opunomoćitelja:

Miroslav Bunić, predsjednik uprave

Odvjetnik
DOMAGOJ CRNOGORAC
Varaždin, A. Opolski 2, p.p. 112
Tel/fax: 042 300 384
GSM: 098 1695 801
OIB: 95577249735
Datum računa: 30.07.2016.
Vrijeme izdavanja: 7:40 h

ZAGORJE d.d. Varaždin, A. Opolski 2
OIB: 69246918842

Račun R-2 broj 60/OU1/1

<i>RADNJA</i>	<i>CIJENA</i>
Sastav žalbe na rješenje o ovrsi Općinskog suda u Varaždinu poslovni broj ovr-528/16 Tbr. 13/1 OT	58.025,00 kn
PDV 25 %	14.506,25 kn
ZA PLATITI:	72.531,25 kn

Dospijeće računa 30.07.2016.

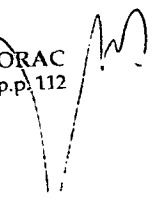
Oznaka operatera: 1

Transakcijski račun: HR0224890041131207935 otvoren kod VABA d.d. banke Varaždin

Obračun prema naplaćenju naknadi

Dokument izradio:
Domagoj Crnogorac, odvjetnik

Odvjetnik
DOMAGOJ CRNOGORAC
Varaždin, A. Opolski 2, p.p. 112

Odvjetnik
DOMAGOJ CRNOGORAC

42 000 Varaždin, Ankice Opolski 2, p.p. 112, tel&fax: 042/300-384 gsm: 098/1695-801

Uredski broj: 1530/16
U Varaždinu, 26. srpnja 2016.g..

**OPĆINSKI SUD U
VARAŽDINU**

OPĆINSKI SUD
U Varaždinu

one. 28 -07- 2016

Na poslovni broj: Ovr-528/16

OVRHOVODITELJI:

1. **ANICA PRIŠLIĆ, Varaždin, F. Galinca 1c, OIB: 78942322659**
2. **IVAN BAHUNEK. Ljubešćica, Kalnička 66a, OIB: 95833858967**
3. **BISERKA SOKOL, Doljan, Radnička 7, OIB: 33190780438**
svi zastupani po odvjetniku mr. Marijanu Petriću i odvjetnicima iz OD Petrić i dr. j.t.d.
iz Varaždina, Kolodvorska 13

**OVRŠENIK: ZAGORJE d.d. Varaždin, Ankice Opolski 2, OIB: 69246918842, koje zastupa
Domagoj Crnogorac, odvjetnik iz Varaždinu, Ankice Opolski 2**

Ž A L B A
Na rješenje o ovrsi

3 x

Naslovni sud je donio rješenje o ovrsi, broj gornji, dana 19.07.2016.g., kojim je rješenjem određena ovrha na dionicama ZAGORJE-TEHNOBETON d.d. u vlasništvu ovršenika radi naplate tražbine iz pravomoćne i ovršne presude Trgovačkog suda u Varaždinu posl. broj P-124/14 od 08.05.2015. djelomično preinačenom presudom Viskog trgovačkog suda RH posl. broj Pž-4486/15 od 15.03.2016.g.

Protiv tog rješenja ovršenik podnosi ovu žalbu te pobija navedeno rješenje u cijelosti prije svega zbog razloga iz čl. 50 st. 1. toč. 10. Ovršnog zakona (NN broj 112/12, 25/13 i 93/14 dalje OZ) jer je ispunjenje tražbine zabranjeno zbog činjenice da je na dan donošenja rješenja o ovrsi tj. 19. srpnja 2016. Trgovački sud u Varaždinu donio rješenje o otvaranju predstečajnog postupka nad dužnikom ZAGORJE d.d., ovdje ovršenikom, broj St-844/16. Navedeno rješenje je istoga dana 19. srpnja 2016. objavljeno i na e-oglasnoj ploči Trgovačkog suda u Varaždinu.

Dokaz: - rješenje TS Varaždin broj St-844/16 od 19.07.2016.g.
- objava rješenja na e-oglasnoj ploči od 19.07.2016.

Prema odredbi iz čl. 68. st. 1. Stečajnog zakona (NN broj 71/15 – dalje SZ) od dana otvaranja predstečajnog postupka do njegova završetka nije dopušteno pokretanje parničnih, ovršnih, upravnih i postupaka osiguranja protiv dužnika. S obzirom da je

predstečajni postupak otvoren 19.07.2016., a imajući u vidu navdenu zakonsku odredbu to sud dana 19.07.2016. nije smio donijeti rješenje o ovrsi već je morao donijeti rješenje o odbijanju prijedloga za ovrhu.

Nadalje, prema odredbi iz čl. 65. st. 1. SZ-a pravne posljedice otvaranja predstečajnog postupka nastupaju u trenutku kad je rješenje o otvaranju predstečajnog postupka objavljeno na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova, a to je upravo 19.07.2016. kao što je već gore navedeno. Prema odredbi iz 67. st. 1. SZ-a od dana otvaranja predstečajnog postupka do njegova završetka dužnik može obavljati samo plaćanja nužna za redovno poslovanje, a prema st. 2. istog članka u razdoblju od otvaranja predstečajnog postupka pa do njegova završetka dužnik ne smije ispunjavati obveze nastale i dospjele prije otvaranja predstečajnog postupka osim plaćanja nužna za redovno poslovanje iz čl. 29. St. 2. SZ-a u koje tražbina ovrhovoditelja ne spada.

Iz svega iznesenog je vidljivo da je sa danom 19.07.2016. nastupila zakonska zabrana isplate tražbine ovrhovoditelja kao i zabrana pokretanja i vođenja ovršnih i drugih postupaka radi naplate tih tražbina što znači da je ispunjen žalbeni razlog iz čl. 50. st. 1. toč. 10 OZ-a te se u skladu s tim predlaže ukinuti pobijano rješenje ovrsi.

Osim toga, treba istaći da su ovrhovoditelji radi naplate iste tražbine iz presude Trgovačkog suda u Varaždinu broj P-124/14 već ishodili rješenje o ovrsi pred Općinskim sudom u Rijeci poslovni broj Ovr-1910/16 od 31.05.2016. određivanjem ovrhe na nekretninama ovršenika na otoku Krku koje su nekretnine dovoljno vrijedne za namirenje tražbine ovrhovoditelja pa bi i iz tog razloga predmetno rješenje o ovrsi trebalo ukinuti sukladno odredbi iz čl. 5. st 2. OZ-a.

Dokaz: *Rješenje o ovrsi Općinskog suda u Rijeci posl. broj Ovr-1910/16 od 31.05.2016.*

Na kraju sve i kad bi rješenje o ovrsi bilo valjano (a nije) nezakonito su dosuđeni troškovi ovrhe. Naime vrijednost ovrhe po pravomoćnoj i ovršnoj presudi Trgovačkog suda u Varaždinu broj P-124/14 od 08.05.2015. djelomično preinačenoj presudom VTS RH broj Pž-4486/15 od 15.09.2016. ne iznosi 5.576.551,06 kn već 4.641,084,60 kn (3 x 1.547.028,20 kn) koliko iznosi glavnica duga dok je ovrhovoditelj tom iznosu nezakonito pribrojio i parnične troškove u iznosu od 935.466,46 kn i time nezakonito povećao ovršne troškove, a sud je tako nezakonito zatražene trškove priznao. Nadalje nema osnove za povećanje troškova sastava prijedloga i pribave potvrde SKDD-a za 20 % s obzirom da činjenica da punomoćnik zastupa više ovrhovoditelja nije kod punomoćnika izazvala nikakve dodatne napore. S obzirom na iznijeto a za slučaj da sud iz nekog razloga odbije žalbu osporavaju se troškovi ovrhe za iznos od 21.826,25 kn.

S obzirom na sve izneseno predlaže se ukinuti pobijano rješenje o ovrsi u cijelosti i odbiti prijedlog za ovrhu kao nedopušten podredno odrediti odgodu ovrhe do završetka predstečajnog postupka ovršenika uz ukinuće odluke o troškovima u iznosu od 21.826,25 kn.

Za ovršenika punomoćnik:

Domagoj Crnogorac, odvjetnik

Odvjetnik
DOMAGOJ CRNOGORAC
Varaždin: A. Opolski 2. [p. 127]

Prilog: *punomoć te kao pod dokaz*

v.p.s. 4.641,084,60 kn

Žalba na rješenje o ovrsi Tbr. 13/1 OT	58.025,00 kn
PDV 25 %	14.506,25 kn
Sudska pristojba na žalbu na rješenje o ovrsi	10.000,00 kn
UKUPNO:	82.531,25 kn

Odvjetnik
DOMAGOJ CRNOGORAC
Varaždin, A. Opolski 2, p.p. 112
Tel/fax: 042 300 384
GSM: 098 1695 801
OIB: 95577249735
Datum računa: 30.07.2016.
Vrijeme izdavanja: 7:55 h

ZAGORJE d.d. Varaždin, A. Opolski 2
OIB: 69246918842

Račun R-2 broj 61/OU1/1

<i>RADNJA</i>	<i>CIJENA</i>
Odvjetnički troškovi u predmetu Vladimira Vnučeca pred Trogvačkim sudom u Varaždinu poslovni broj P-410/14 v.p.s. 1.547.028,21 kn:	
Sastav obrazloženog podneska 26.05.2015. Tbr. 8/1 OT	15.480,00 kn
Sastav odgovora na žalbu na rješenje Tbr. 10/5 OT	7.740,00 kn
OSNOVICA ZA PDV	23.220,00 kn
PDV 25 %	5.805,00 kn
ZA PLATITI:	29.025,00 kn

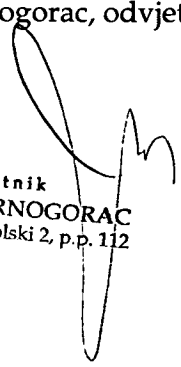
Dospijeće računa 30.07.2016.

Oznaka operatera: 1

Transakcijski račun: HR0224890041131207935 otvoren kod VABA d.d. banke Varaždin

Obračun prema naplaćenju naknadi

Dokument izradio:
Domagoj Crnogorac, odvjetnik

Odvjetnik
DOMAGOJ CRNOGORAC
Varaždin, A. Opolski 2, p.p. 112

Odvjetnik
DOMAGOJ CRNOGORAC

42 000 Varaždin, Ankice Opolski 2, p.p. 112, tel&fax: 042/300-384 gsm: 098/1695-801

Uredski broj: P-410/14
U Varaždinu, dana 19. listopada 2015.g.

**TRGOVAČKI SUD
U VARAŽDINU**

TRGOVAČKI SUD
U VARAŽDINU

20. 10. 2015

PRIMLJENO

Na poslovni broj: P-410/14

TUŽITELJI:

VLADIMIR VNUČEC iz **Varaždina, Zagrebačka 13** kojeg zastupa **Marijan Petrić** odvjetnik iz **Varaždina, Kolodvorska 13**

TUŽENIK:

ZAGORJE d.d. **Varaždin, Ankice Opolski 2**, koje zastupa **Domagoj Crnogorac**, odvjetnik iz **Varaždinu, Ankice Opolski 2**

ODGOVOR TUŽENIKA

*na tužiteljevu žalbu na rješenje
naslovnog suda od 01.10.2015.*

4 x

Tuženik uvodno skreće pozornost sudu da je otkazao punomoć za zastupanje u ovoj pravnoj stvari odvjetnicima iz odvjetničkog društva „Uskoković i partneri“ te da ga temeljem punomoći izdane 05.05.2015 zastupa **Odvjetnik Domagoj Crnogorac iz Varaždina, A. Opolski 2**, o čemu je naslovni Sud već obavješten podneskom tuženika od 27.05.2015. stoga se najljubaznije poziva sud da ubuduće sva pismena u ovom predmetu dostavlja na adresu novog punomoćnika.

Što se tiče žalbe tužitelja na rješenje naslovnog Suda od 1. listopada 2015, na nju se tuženik očituje kako slijedi.

I Naslovni Sud je pobijanim rješenjem oslobodio dužnosti vještačenja u ovoj pravnoj stvari stalnog sudskog vještaka **Zdravka Radikovića dipl oec, iz Šenkovca** te je za novog vještaka imenovao **Kseniju Špoljarić, mag. oec. iz Čakovca, Dobriše Cesarića 17.**

Iz obrazloženja navedenog rješenja proizlazi da je sudski vještak **Radiković**, nakon što je preuzao spis 3. lipnja 2015., dostavio podnesak kojim je zamolio sudu da ga se oslobodi dužnosti vještačenja u ovom predmetu i to zbog razloga prevelike izloženosti vještačenjima između istih stranaka jer da mu je to već četvrti predmet u kojem je određen kao vještak a

gdje se kao tužitelji i tuženici pojavljuju iste fizičke i pravne osobe te da zbog navedenih razloga kao i zbog preopterećenosti poslom nalaz i mišljenje ne bi mogao izraditi u određenom roku.

Suprotno žalbenim navodima tužitelja, **odredbe iz čl. 251. Zakona o parničnom postupku nisu povrijeđene pobijanim rješenjem naslovnog Suda jer je tuženik predložio navedeno knjigovodstveno-finanacijsko vještačenje bez prijedloga osobe vještaka** pa je sud sam odabrao najprije vještaka Radikovića zatim vještaknju Špoljkarić, a obveza suda da omogući protivnoj strani izjašnjavanje o predloženom vještaku postoji samo ukoliko postoji prijedlog stranke o osobi vještaka, a ne i onda kada vještaka svojevolumino i bez prijedloga parnične stranke odredi sud.

II Tuženik, nadalje smatra da gore navedeni razlozi zbog kojih je vještak Radiković zatražio oslobođenje od vještačenja u ovom predmetu nisu pravi razlozi njegove odluke **već da je razlog taj što se vještak osjetio „pogođenim“ podneskom tuženika od 27.05.2015.g.** u kojem je podnesku tuženik zatražio da navedeni vještak kod izrade svog nalaza i mišljenja svakako u obzir uzme Međunarodne računovodstvene standarde (dalje u tekstu MRS) koji se tiču poreznih obveznika koji izrađuju konsolidirane financijske izvještaje, a koji su standardi u Republici Hrvatskoj u obveznoj primjeni od 1. siječnja 2006., a objavljeni u Narodnim novinama broj 146/05 te da **ako navedeni vještak nije upoznat s primjenom tih standarda da sud odredi drugog vještaka**, a ovo iz razloga što je vještak Radiković u predmetu broj P-124/14 pred Trgovačkim sudom u Varaždinu izradio nalaz koia se također tiče dobiti iz 2006.g. u poptnosti zanemarivši navedene MRS-ove.

Dokaz: *uvid u podnesak tuženika od 27.05.2015.*

III Treba reći da su MRS-ovi kod izrade konsolidiranih financijskih izvješća specifična i složena materija s kojom se veliki dio vještaka za računovodstvo i financije u svom poslu niti ne susreće jer se oni tiču u pravilu samo financijskih izvješća u velikim trgovačkim društvima pa nije čudo ukoliko vještak Radiković nije znao za primjenu tih standarda. S druge pak strane, sudska vještakinja Ksenija Špoljarić je u svojim dosadašnjim vještačenjima pokazala da je **upoznata s primjenom tih standarda i stoga tužitelj smatra da bi ona dobro odradila svoj posao u ovoj pravnoj stvari te se protivi žalbi tužitelja kao neosnovanoj.**

Navodi tužitelja da je ta vještakinja u dosadašnjim vještačenjima nekretnički zauzimala stajališta naklonjena tuženiku samo pokazuju da tužitelju ne odgovara primjena navedenih MRS-ova, međutim ti MRS-ovi su od 01.01.2006. u obveznoj primjeni u Republici Hrvatskoj dakle postali su dio hrvatskih računovodstvenih propisa i to nije stvar naklonjenosti nekoj od parničnih stranaka već pitanje valjane primjene važećih propisa.

Tužitelj nadalje neistinito i tendenciozno navodi kako je u predmetu broj P-288/12 pred Trgovačkim sudom u Varaždinu određeno novo vještačenje jer se nedostaci i proturječnosti nalaza vještakinje Špoljarić nisu mogli otkloniti niti ponovnim njenim saslušanjem. Iz dostavljenog zapisnika s ročišta u tom predmetu održanog 17. veljače 2015.g. vidljivo je kako sud, „iako drži da ni nalaz ni mišljenje vještaka nema proturječnosti, kako bi otklonio svaku sumnju u pravilnost danog mišljenja.... ipak izvesti i dokaz vještačenjem po drugom vještaku- revizoru.

Dokaz: *uvid u 3. stranicu zapisnika s ročišta 17.02.2015.*

IV Iz svega iznesenog vidljivo je da pobijanim rješenjem o imenovanju vještakinje Ksenije Špolkarić vještakom u ovoj pravnoj stvari nisu povrijeđene procesne odredbe na koje se poziva tuženik, a ostali žalbeni razlozi koje tužitelj ističe, a koji se tiču navodne pristranosti navedene vještakinje, sve i kad bi bili točni a nisu, zapravo su razlozi za podnošenje zahtjeva za izuzeće navedene vještakinje, a ne razlozi za žalbu na rješenje.

S obzirom na sve iznijeto predlaže se Visokom Trgovačkom sudu odbiti žalbu tužitelja kao neosnovanu i potvrditi rješenje o imenovanju vještakinje Ksenije Špoljarić u ovoj pravnoj stvari.

Ukoliko iz nekog razloga sud ukine rješenje o imenovanju nevedene vještakinje predlaže se za vještaka imenovati stalni sudski vještak Bruno Bešvir mag. Oec. iz Varaždina R. Boškovića 14 c.

Za tuženika punomoćnik:

Domagoj Crnogorac, odvjetnik

Odvjetnik
DOMAGOJ CRNOGORAC
Varaždin, A. Opoleki 2, p.p. 112

Odvjetnik
DOMAGOJ CRNOGORAC

42 000 Varaždin, Ankice Opolski 2, p.p. 112, tel&fax: 042/300-384 gsm: 098/1695-801

Uredski broj: P-410/14
U Varaždinu, dana 26. svibnja 2015.g.

TRGOVAČKI SUD
U VARAŽDINU

27. 05. 2015

**TRGOVAČKI SUD
U VARAŽDINU**

PRIMLJENO

Na poslovni broj: P-410/14

TUŽITELJI:

VLADIMIR VNUČEC iz Varaždina, Zagrebačka 13 kojeg zastupa Marijan Petrić
odvjetnik iz Varaždina, Kolodvorska 13

TUŽENIK:

ZAGORJE d.d. Varaždin, Ankice Opolski 2, koje zastupa Domagoj Crnogorac, odvjetnik iz
Varaždinu, Ankice Opolski 2

PODNEŠAK TUŽENIKA

3 x

I Tuženik prije svega obavještava naslovni sud da su mu odvjetnici iz Odvjetničkog društva Uskoković i partneri d.o.o. otkazali punomoć za zastupanje u gornjem predmetu te da će ga odsada pa ubuduće zastupati **odvjetnik Domagoj Crnogorac iz Varaždina, A. Opolski 2**, kao novi punomoćnik za kojeg se u prilogu dostavlja pisana punomoć te se moli sud da odsada pa ubuduće sva pismena za tuženika dostavlja na naznačenu adresu novog punomoćnika.

Dokaz: punomoć

II Tuženik nadalje obavještava naslovni sud da je uplatio predujam za predloženo knjigovodstveno financijsko vještačenje u iznosu od 5.000,00 kn sukladno raspravnom rješenju naslovnog suda od 1. travnja 2015. .

Dokaz: potvrda o uplati predujma

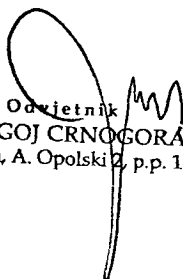
III Predlaže se da od strane suda odabrani sudski vještak Zdravko Radiković u svom nalazu i mišljenju pored izračuna dobiti samog tuženika za 2006.g. - društva ZAGORJE d.d. izračuna dobit i ostalih trgovačkih društava iz grupacije „Zagorje“ tj. društava u 100 % vlasništvu tuženika i to:

društva ZAGORJE-TEHNOBETON d.d. Varaždin, društva ZAGORJE Ltd d.o.o. Varaždin i društva ZAGORJE-KAMEN d.o.o. Vinica s obzirom da je među strankama sporno koliko je dobit tuženika i dobit njegovih tvrtki kćeri u 2006. iznosila te da se vještak izričito izjasni koliko je dobit tuženika u 2006. g. uopće mogla iznositi s obzirom na primjenu novih međunarodnih računovodstvenih standarda koji su standardi objavljeni u Narodnim novinama broj 140/06 dana 23.12.2006. a koji se standardi u Republici Hrvatskoj **obvezno primjenjuju od 01.01.2006. na sve porezne obveznike koji izrađuju konsolidirane financijske izvještaje, a sve sukladno odredbama iz čl. 17. st. 3., čl. 18. st. 1. i čl. 26. Zakona o računovodstvu (NN broj 146/05).**

Ukoliko vještak Zdravko Radiković nije upoznat sa primjenom gore spomenutih međunarodnih računovodstvenih standarda predlaže se sudu da odredi drugog vještaka za izračun dobiti tuženika koji ima dovoljno stručnog znanja za takav izračun, a ovo se navodi iz razloga što je sudski vještak Zdravko Radiković već radio nalaz i mišljenje radi utvrđenja dobiti tuženika za 2006. u ovosudnom predmetu broj P-124/14 te je tom prilikom potpuno zanemario postojanje tih standarda i njihovu obveznu primjenu u Republici Hrvatskoj od 01.01.2006.

Za tuženika punomoćnik:

Domagoj Crnogorac, odvjetnik

Odvjetnik
DOMAGOJ CRNOGORAC
Varaždin, A. Opolski 2, p.p. 112

Prilog: kao pod dokaz

Odvjetnik
DOMAGOJ CRNOGORAC
Varaždin, A. Opolski 2, p.p. 112
Tel/fax: 042 300 384
GSM: 098 1695 801
OIB: 95577249735
Datum računa: 30.07.2016.
Vrijeme izdavanja: 8:20 h

ZAGORJE d.d. Varaždin, A. Opolski 2
OIB: 69246918842

Račun R-2 broj 62/OU1/1

<i>RADNJA</i>	<i>CIJENA</i>
Trošak sastava prigovora na rješenje o upisu zabilježbe pokretanja postupka osigurana novčanih tražbina Općinskog suda u Rijeci – stalna služba u Krku poslovni broj : Z-7190/15 Tbr. 19/4 OT	66.100,00 kn
PDV 25 %	16.525,00 kn
ZA PLATITI:	82.625,00 kn

Dospijeće računa 30.07.2016.

Oznaka operatera: 1
Transakcijski račun: HR0224890041131207935 otvoren kod VABA d.d. banke Varaždin

Obračun prema naplaćenju naknadi

Dokument izradio:
Domagoj Crnogorac, odvjetnik

Odvjetnik
DOMAGOJ CRNOGORAC
Varaždin, A. Opolski 2, p.p. 112

Uredski broj: 1530/16
U Varaždinu, 28. lipnja 2016.g.

**OPĆINSKI SUD U RIJECI
STALNA SLUŽBA U KRKU**

ZEMLJIŠNO KNJIŽNA STVAR

Na poslovni broj: Z-7190/15

PREDLAGATELJI:

1. **ANICA PRIŠLIĆ, Varaždin, Đure Sudete, OIB: 78942322659**
2. **IVAN BAHUNEK, Ljubešćica, Kalnička 66a, OIB: 95833858967**
3. **BISERKA SOKOL, Doljan, Radnička 7, OIB: 33190780438**
svi zastupani po odvjetniku mr. Marijanu Petriću i odvjetnicima iz OD Petrić i dr. j.t.d.
iz Varaždina

PROTUSTRANKA: ZAGORJE d.d. Varaždin, Ankice Opolski 2, OIB: 69246918842, koje
zastupa Domagoj Crnogorac, odvjetnik iz Varaždinu, Ankice Opolski 2

**PRIGOVOR NA RJEŠENJE
O UPISU ZABILJEŽBE POKRETANJA POSTUPKA
OSIGURANJA NOVČANIH TRAŽBINA**

3 x

Naslovni sud je donio rješenje, broj gornji, od 26. travnja 2016.g., kojim je rješenjem određen upis zabilježbe pokretanja postupka osiguranja novčanih tražbina donošenjem prethodne mjere predbilježbom založnog prava na nekretninama u ZK ulošku broj 4688 k.o. Omišalj u ZK ulošku broj 4962 k.o. Omišalj i u ZK ulošku broj 4594 k.o. Omišalj sve u vlasništvu protustranke.

Protiv navedenog rješenja protustranka podnosi ovaj prigovor zbog:

- pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja
- pogrešne primjene materijalnog prava
- bitne povrede postupovnih odredaba zemljišnoknjižnog postupka i postupka osiguranja

Iz obrazloženja pobijanog rješenja proizlazi da je rješenje doneseno temeljem prijedloga predlagatelja od 13. studenog 2015. kojim su predlagatelji zatražili upis zabilježbe pokretanja postupka osiguranja novčane tražbine donošenjem prethodne mjere, i uz koji prijedlog su

predlagatelji dostavili sudu dokaz da je taj postupak pokrenut tj., prijedlog za osiguranje novčanih tražbina određivanjem prethodne mjere predbilježbom založnog prava na nekretninama koji je 13. studenog 2015. dostavljen Trgovačkom sudu u Varaždinu.

Navedenim prijedlogom za određivanje prethodne mjere, predlagatelji su zatražili određivanje prethodne mjere upisom predbilježbe založnog prava na gore opisanim nekretninama u vlasništvu protustranke radi osiguranja novčanih tražbina iz tada nepravomoćne presude Trgovačkog suda u Varaždinu broj P-124/14 od 8. svibnja 2015.g. kojom je naloženo tuženiku, ovdje protustranci, da svakom tužitelju ovdje predlagatelju isplati iznos od po 1.547.028,20 kn zajedno sa zakonskim zateznim kamatama te parnične troškove u visini od 1.479.791,82 kn. **Tim prijedlogom ujedno je predloženo i trajanje takve mjere i to do proteka 15 dana nakon nastupanja uvjeta za ovrhu tj. do 15 dana nakon što nepravomoćna presuda Trgovačkog suda u Varaždinu broj P-124/14 postane ovršna.**

Dokaz: uvid u predlagateljev prijedlog za osiguranje od 13.11.2015.g.

O tom prijedlogu za određivanje prethodne mjere Trgovački sud u Varaždinu još nije donio odluku (ali je prije toga već odbio jedan prijedlog predlagatelja za određivanje mjere osiguranja kao neosnovan), **međutim već je sada jasno da će taj prijedlog sud morati odbiti iz jednostavnog razloga što je predloženi rok trajanja predložene prethodne mjere osiguranja već prošao.** Naime, Visoki trgovački sud Republike Hrvatske je dana 15. ožujka 2016.g. donio presudu broj Pž-4486/15 kojom je djelomično preinačio gore spomenutu presudu Trgovačkog suda u Varaždinu broj P-124/14 od 8. svibnja 2015.g. i to na način da je parnične troškove dosuđene prvostupanjskom presudom smanjio s iznosa od 1.479.791,82 kn na iznos od 935.466,46 kn dok je u preostalom dijelu potvrdio presudu Trgovačkog suda u Varaždinu broj P-124/14 čime je ta presuda postala pravomoćna. Predlagatelji su temeljem navedene pravomoćne i ovršne presude Trgovačkog suda u Varaždinu broj P-124/14 djelomično preinačene presudom VTS-a RH broj Pž-4486/15 ishodili donošenje rješenja o ovrsi dana 31. svibnja 2016. od strane Općinskog suda u Rijeci broj Ovr-1910/16, a kojim je rješenjem određena ovrha na istim nekretninama protustranke na kojima je upisana zabilježba pokretanja postupka osiguranja donošenjem prethodne mjere koja je predmet ovog spora.

Dokaz: rješenje o ovrsi Općinskog suda u Rijeci broj Ovr-1910/16 od 31.05.2016.

Budući da je od donošenja rješenja o ovrsi Općinskog suda u Rijeci broj Ovr-1910/16 prošlo već 28 dana to je onda evidentno da je prošao rok od 15 dana nakon nastupanja uvjeta za ovrhu do kojeg bi roka predložena prethodna mjera zabilježbom založnog prava trebala trajati pa je **evidentno da ne postoje uvjeti za usvajanje prijedloga za donošenja prethodne mjere zabilježbom založnog prava na nekretninama protustranke.**

Prema odredbi iz čl. 84.a st. 2. Zakona o zemljišnim knjigama učinak zabilježbe pokretanja postupka jest taj da sudska odluka donesena povodom pokrenutog postupka djeluje i protiv onih osoba koje su stekle knjižna prava nakon što je prijedlog za zabilježbu pokretanja postupka stigao zemljišnoknjižnom sudu. Imaući u vidu navedenu zakonsku odredbu jasno je da zabilježba pokretanja postupka ima svoj smisao jedino ako postoji mogućnost da sud usvoji prijedlog povodom pokrenutog postupka jer jedino u slučaju da sud usvoji prijedlog povodom pokrenutog postupka zabilježba pokretnog postupka stvara pravni učinak, a do donošenja odluke suda povodom pokrenutog postupka učinak zabilježbe je samo potencijalni.

Međutim u situaciji kada postane unaprijed jasno da nema zakonskih uvjeta da sud usvoji prijedlog predlagatelja povodom pokrenutog postupka zabilježba pokretanja postupka postaje besmislena i bespredmetna.

S obzirom na sve iznijeto predlaže se ukinuti rješenje Općinskog suda u Rijeci, stalne službe u Krku broj Z-7190/15 od 26. travnja 2016. kojom je određen upis zabilježbe pokretanja postupka osiguranja novčane tražbine donošenjem prethodne mjere zabilježbom založnog prava na nekretninama protustranke kao neosnovano te odrediti upis brisanja navedene zabilježbe u zemljišnim knjigama.

Za tuženika punomoćnik:

Domagoj Crnogorac, odvjetnik

Odvjetnik
DOMAGOJ CRNOGORAC
Varaždinska, Opatkova 2, p.p. 112

Prilog: *punomoć*

rješenje o ovrsi Općinskog suda u Rijeci broj Ovr-1910/16 od 31.05.2016.

Troškovi protustranke v.p.s. 5.576.551,06 kn

Sudska pristojba	250,00 kn
Prigovor na rješenje Tbr. 19/4 OT	66.100,00 kn
PDV 25 %	16.525,00 kn
UKUPNO:	82.875,00 kn

P U N O M O Ć

Temeljem koje je odvjetnik Domagoj Crnogorac ovlašten zastupati u postupcima pred redovnim sudovima u Republici Hrvatskoj, međunarodnim i domaćim arbitražama ili izabranim sudovima bilo koje vrste, organima uprave te pravnim i fizičkim osobama

Ovime

ZAGORJE d.d. Varaždin, Ankice Opolski 2, OIB: 69246918842

---

ovlašćuje punomoćnika da u postupku koji se vodi pred

OPĆINSKIM SUDOM RIJEČI - STALNA SLUŽBA U KRKU

---

radi: prigovora na rješenje, radi zastupanja

---

pod brojem: Z-7190/15

---

obavlja **SVE RADNJE** u kaznenom, parničnom, izvanparničnom, zemljišnoknjižnom te upravnom postupku, a osobito podnese ili povuče tužbu ili prijedlog, prizna tužbeni zahtjev ili se odrekne tužbenog zahtjeva, zaključi nagodbu, podnese, odustane ili se odrekne pravnog lijeka, zahtijeva izdavanje privremenih ili prethodnih mjera osiguranja, podnosi prijedloge za provođenje izvršenja ili mjera osiguranja, podnosi prijedloge za upis u zemljišne knjige i druge javne registre i poduzima sve potrebne radnje u postupku povodom takvih zahtjeva, podnosi prijedloge za osiguranje dokaza, daje nasljedničke izjave te od protivne strane primi u moje ime dužnu obvezu ili naplati potraživanje.

Suglasan sam da u ovoj punomoći imenovanog punomoćnika može bez ograničenja zamijeniti odvjetnik:

U Varaždinu, 24. lipnja 2016. godine

Potpis opunomoćitelja:

Miroslav Bunić, predsjednik uprave

[Handwritten signature]

[Small handwritten mark]

Odvjetnik
DOMAGOJ CRNOGORAC
Varaždin, A. Opolski 2, p.p. 112
Tel/fax: 042 300 384
GSM: 098 1695 801
OIB: 95577249735
Datum računa: 30.07.2016.
Vrijeme izdavanja: 9:20 h

ZAGORJE d.d. Varaždin, A. Opolski 2
OIB: 69246918842

Račun R-2 broj 63/OU1/1

<i>RADNJA</i>	<i>CIJENA</i>
Parnični troškovi u parnici radi utvršenja ovrhe nedopuštenom protiv Montaže d.o.o. Doboj Bih, pred Trgovačkom sudom u Rijeci broj predmeta P-1850/2011 nakon ukidne presude P-2213/2013 v.p.s. 517.499,14 kn (prema odluci suda):	
Sastav žalbe na rješenje o ovrsi 20.12.2010. Tbr. 13/1 OT	6.475,00 kn
Sastav tužbe radi nedopuštenosti ovrhe Tbr. 7/1 OT	5.180,00 kn
Obrazloženi podnesak od 30.05.2011 Tbr. 8/1 OT	5.180,00 kn
Zastupanje na ročištu 08.06.2011. Tbr. 9/1 OT	5.180,00 kn
Sastav žalbe na presudu Tbr. 10/1 OT	6.475,00 kn
Zastupanje na ročištu 15.05.2014. Tbr. 9/1 OT	5.180,00 kn
Obrazloženi podnesak 17.02.2016. Tbr. 8/1 OT	5.180,00 kn
Obrazloženi podnesak 21.03.2016. Tbr. 8/1 OT	5.180,00 kn
Obrazloženi podnesak 30.03.2016. Tbr. 8/1 OT	5.180,00 kn
OSNOVICA ZA PDV:	49.210,00 kn
PDV 25 %	12.302,50 kn
ZA PLATITI:	61.512,50 kn

Dospijeće računa 30.07.2016.

Oznaka operatera: 1

Transakcijski račun: HR0224890041131207935 otvoren kod VABA d.d. banke Varaždin

Obračun prema naplaćenju naknadi

Dokument izradio:
Domagoj Crnogorac, odvjetnik

Odvjetnik
DOMAGOJ CRNOGORAC
Varaždin, A. Opolski 2, p.p. 112

U Varaždinu, dana 30. ožujka 2015. godine

**TRGOVAČKI SUD
U RIJECI**

Na poslovni broj: P-2213/2013

TUŽITELJ: ZAGORJE d.d. Varaždin, Ankice Opolski OIB: 69246918842,
kojeg zastupa punomoćnik Domagoj Crnogorac, odvjetnik u
Varaždinu, Ankice Opolski 2

TUŽENIK: MONTAŽA d.d. Doboj, Bosna i Hercegovina
Sada
MONTAŽA d.o.o. Doboj Istok, Brijesnica Velika bb, kojeg
zastupa odvjetnik Tvrтко Dobrinic

PODNEŠAK TUŽITELJA

v.p.s. 595.968,30 kn

I.

Povodom podneska tuženika od 26. svibnja 2014. godine, kojeg je tužitelj primio 5. siječnja 2015. godine kao i s obzirom na to da Trgovački sud u Rijeci još uvijek nije uspio pribaviti odgovarajući propis Bosne i Hercegovine koji uređuje osnivanje i prestanak pravne osobe te upis u registar pravnih osoba a sve prema rješenju toga suda s ročišta od 15. svibnja 2014. godine.

Tužitelj će se u ovom podnesku očitovati o pravnom institutu koji se odnosi na upis promjene sjedišta subjekta upisa, ako se zbog toga mijenja registarski sud, ocjenjujući pritom činjenično stanje koje proizlazi iz dostavljene dokumentacije.

Pritom će se posebno analizirati stanje propisa koji su se odnosili na ovaj pravni institut. Drugim riječima tužitelj smatra da je potrebno utvrditi pravnu narav ovog nazovimo to pravnog instituta koja se odnosi na upis promjene sjedišta subjekta upisa ako se kao posljedica zbog promjene sjedišta mijenja registarski sud.

II.

Tužitelj je bio u poslovnom odnosu s poduzećem: „**MONTAŽA**“ dioničko društvo za montažerske radove sa p.o. Doboj, Husinskih rudara 27. Ovaj poslovni odnos odvijao se na temelju ugovora zaključenog s navedenim poduzećem 12. kolovoza 1991. godine o izvedbi elektroinstalacija u stambenom naselju u Ashqelonu u Izraelu, te aneksa ovog ugovora od 10. siječnja 1992. godine i 5. lipnja 1992. godine. U navedenom ugovoru i njegovim aneksima naziv MONTAŽE označen je kao: „**MONTAŽA**“ Doboj Husinskih rudara 27. Na ovom ugovoru i njegovim aneksima kao i na situaciji od 15. listopada 1992. godine i priloženom obračunu radova otisnuti su štambilji iz kojih se utvrđuje puni naziv društva **MONTAŽA koji glasi: „MONTAŽA“ dioničko društvo za montažerske radove sa p.o. Doboj, Husinskih rudara 27.**

Uvidom u uvjerenje Okružnog privrednog suda u Doboju od 27. studenog 2014. godine (takvo uvjerenje već je ranije dostavljeno u sudski spis) utvrđuje se da je **MONTAŽA** imala naziv: „**MONTAŽA**“ dioničko društvo za montažerske radove p.o. Doboj i to u razdoblju od **1. kolovoza 1991. godine do 17. veljače 1995. godine.** Ovaj naziv upisan je rješenjem Osnovnog suda udruženog rada Doboj, broj:U/I-799/91 od 1. kolovoza 1991. godine. Na temelju tog i takvog naziva načinjeni su štambilji okrugli i četvrtasti koje činjenice ujedno potvrđuju da je vjerodostojno uvjerenje Okružnog privrednog suda Doboj od 27. studenog 2014. godine, jer su navedeni štambilji izrađeni u svemu prema punom nazivu društva **MONTAŽA** kako je tada bilo registrirano u registru Osnovnog suda udruženog rada u Doboju. Iz navedenog poslovnog odnosa tužitelj je dugovao društvu: **MONTAŽA** dioničko društvo za montažerske radove sa p.o. Doboj, Husinskih rudara 27, a sada je to društvo pod nazivom: Akcionarsko društvo za montažerske radove **MONTAŽA** Doboj, Kolubarska broj 27, sada upisano u registarskom ulošku broj: 1-110 Okružnog privrednog suda u Doboju.

Dug tužitelja prema navedenom društvu utvrđen je u iznosu od 99.328,05 USD i to presudom Okružnog privrednog suda u Varaždinu broj: P-1663/92 od 25. ožujka 1993. godine i presudom Visokog trgovačkog suda u Zagrebu broj: Pž-2758/93 od 5. prosinca 1994. godine. U ovim presudama naziv društva **MONTAŽE** označen je kao: „**MONTAŽA**“ d.d. Doboj, a bez navođenja oznake p.o. (potpuna odgovornost) i bez adrese tj. bez ulice i broja. Do ovoga je došlo tako što je u prijedlogu radi donošenja rješenja o izvršenju temeljem vjerodostojne isprave, a koji prijedlog je podnijet 25. lipnja 1992. godine vjerovnik označen kao: „**MONTAŽA**“ d.d. Doboj, Husinskih rudara broj 27, što nije puni naziv tog društva **jer nedostaje oznaka p.o.** Svaka pravna osoba dužna je navesti svoj puni naziv, a to osobito vrijedi za subjekte koji obavljaju gospodarsku djelatnost i osobito kada se pokreće postupak za naplatu tražbine. Povodom ovog prijedloga radi donošenja rješenja o izvršenju i prigovora tužitelja vođen je parnični postupak koji je završio navedenim presudama. Tako je došlo do toga da je u presudama naveden nepotpuni naziv društva **MONTAŽA**, s time da su sudovi izostavili i naziv ulice Husinskih rudara 27. Skraćeni naziv nije mogao glasiti **MONTAŽA** d.d. jer se ne može izostaviti oznaka p.o. jer je već izvršeno skraćivanje od riječi potpuna odgovornost.

Što uopće znači ovaj „p.o.“ naveden u nazivu društva **MONTAŽA** u registru Osnovnog suda udruženog rada od 1. kolovoza 1991. godine do 17. veljače 1995.

godine i kako je ovaj p.o. došao u naziv ovoga društva. Kako je već rečeno p.o. je skraćena od riječi potpuna odgovornost, a dolazi iz Uredbe o upisu u sudski registar poduzeća i drugih pravnih osoba koje obavljaju privrednu djelatnost („Sl. list SRFJ“, broj: 21/1989) koju je donijelo Savezno izvršno vijeće na temelju čl. 187. Zakona o poduzećima („Sl. list SFRJ“ broj: 77/88).

Tužitelj je već u tužbi od 15. veljače 2011. godine u točki 4. tvrdio da je društvo MONTAŽA u vrijeme zaključenja ugovora u izvođenju radova u Izraelu bilo upisano u registarskom ulošku broj: 1-110 i to od 1. kolovoza 1991. godine pod nazivom: „MONTAŽA“ dioničko društvo za montažerske radove, Doboj p.o. i da je takav naziv bio naveden na pečatima, odnosno štambiljima na sklopljenim ugovorima s tužiteljem. Tužitelj, dakle ništa ne duguje društvu koje se u vrijeme navodne promjene sjedišta upisalo u registar Višeg suda u Tuzli u registarski uložak broj: 1-5808 i to dana 10. svibnja 1994. godine pod nazivom: „MONTAŽA“ d.d. za montažne radove Doboj, Mala Brijesnica, a koje je kasnije preoblikovano u društvo MONTAŽA d.o.o. društvo za montažne radove, Brijesnica Mala, Doboj istok, a nakon toga zbog promjene sjedišta sadašnje sjedište društva je Doboj istok, Brijesnica Velika bb. Tužitelj tvrdi da nije došlo do promjene sjedišta društva MONTAŽA kako to tvrdi tuženik iz jednostavnog razloga što je društvo MONTAŽA i nadalje registrirano u registru Okružnog privrednog suda u Doboju u registarskom ulošku broj: 1-110.

Do promjene sjedišta, kako tvrdi i objašnjava tuženik, nije moglo doći iz više razloga.

Prvi razlog za to leži u činjenici što u postupku promjene sjedišta i promjene registarskog suda nije ušlo društvo koje je tada, dakle 10. svibnja 1994. godine, kako je već navedeno, bilo registrirano kod Osnovnog suda udruženog rada u Doboju u registarskom ulošku broj: 1-110 s nazivom: MONTAŽA dioničko društvo za montažerske radove p.o. Doboj, Kolubarska 27(ranije: Husniskih rudara 27).

U postupak promjene sjedišta ušlo je društvo pod nazivom: MONTAŽA d.d. za montažne radove Doboj što je vidljivo iz Naredbe Izvršnog odbora Skupštine općine Doboj od 2. svibnja 1994. godine, pa je na osnovu te Naredbe i izvršen upis promjene sjedišta s istim nazivom kao što je navedeno u Naredbi a to je MONTAŽA d.d. za montažne radove Doboj. **Takvo društvo uopće nije postojalo u prijašnjem registru Osnovnog suda udruženog rada u Doboju.**

Zbog toga tužitelj tvrdi da je u registru Višeg suda u Tuzli u stvari upisano osnivanje nove tvrtke pod nazivom MONTAŽA d.d. za montažne radove Doboj i to u prijašnjem Višeg suda u Tuzli broj: U/I-426/94 od 10. svibnja 1994. godine.

Postoje i drugi razlozi koji nedvojbeno govore da uopće nije došlo do promjene sjedišta društva MONTAŽA, nego u stvari do upisa nove tvrtke, kako je već rečeno, s time da će o tome biti više riječi u nastavku ovog podneska.

Dokaz: gore spomenuti Ugovor od 12. kolovoza 1991. godine

Aneks ugovora od 10. siječnja 1992. godine

Aneks ugovora od 5. lipnja 1992. godine

Situacija s obračunom radova od 15. listopada 1992. godine

Uvjerjenje Okružnog privrednog suda Doboj, broj: 60-0-RegZ-14-002 058 od 27. studenog 2014. godine

Potvrda Okružnog privrednog suda u Doboju broj: 60-0-RegZ-14-002 059 od 27. studenog 2014. godine

III.

Da bi se mogao bolje shvatiti pravni institut koji se odnosi na upis u sudski registar kada se zbog promjene sjedišta subjekta mijenja registarski sud, potrebno je poznavati propise koji uređuju ovo područje.

Budući da se u ovom slučaju radi o navodnoj promjeni sjedišta MONTAŽE u svibnju mjesecu 1994. godine potrebno je utvrditi stanje propisa koji su vrijedili u to doba kako u Republici Hrvatskoj, tako i u B i H, jer su obje države prošle sličan put iz SFRJ do samostalnih država.

U tom smislu treba poći od odredbi Zakona o poduzećima („Sl. list SFRJ“, broj: 77/88, 40/89, 46/90 i 61/90), zatim Zakona o postupku za upis u sudski registar („Sl. list SFRJ“, broj: 13/83 i 17/90), zatim Uredbe o upisu u sudski registar poduzeća i drugih pravnih osoba koje obavljaju privrednu djelatnost („Sl. list SFRJ“ broj: 21/89), te Pravilnika o obrascima i načinu upisa u sudski registar („Sl. list SFRJ“ broj: 22/89 i 40/91).

Sabor Republike Hrvatske donio je odluku da Republika Hrvatska danom 8. listopada 1991. godine raskida državnopravne sveze na temelju kojih je zajedno s ostalim republikama i pokrajinama tvorila dosadašnju SFRJ. S tim datumom Republika Hrvatska preuzela je mnoge zakone iz SFRJ u svoj pravni sustav. Tako je preuzet Zakon o poduzećima („Narodne novine“ broj: 53/91) s time da je taj zakon mijenjan i dopunjavan („Narodne novine“ broj: 58/93).

Nakon toga donijet je Zakon o trgovačkim društvima („Narodne novine“ broj: 111/93, 34/99, 52/00, 118/03 i 107/07) koji je stupio na snagu 1. siječnja 1995. godine. Na isti način preuzet je Zakon o postupku za upis u sudski registar („Narodne novine“ broj: 53A/91).

Sabor Republike Hrvatske donio je novi Zakon o sudskom registru („Narodne novine“ broj: 1/95, 57/96, 1/98, 30/99, 45/99, 54/05, 40/07).

Pravilnik o obrascima i načinu upisa u sudski registar („Sl. list SFRJ“ broj: 22/89 i 40/91) primjenjuje se kao propis Republike Hrvatske sve do 19. ožujka 1993. godine kada je stupio na snagu Pravilnik o obrascima i načinu upisa u sudski registar kojeg je donio ministar pravosuđa RH („Narodne novine“ broj 21/93).

Nakon toga ministar pravosuđa RH donio je novi Pravilnik o načinu upisa u sudski registar („Narodne novine“ broj: 10/95).

Sada vrijedi Pravilnik o načinu upisa u sudski registar („Narodne novine“ broj: 134/07).

Sadašnji Zakon o trgovačkim društvima, Zakon o upisu u sudski registar kao i Pravilnik o načinu upisa u sudski registar su suvremeni propisi usklađeni u bitnim stvarima s propisima EU.

Što se tiče Bosne i Hercegovine poznato je da je na referendumu održanom 29. veljače do 1. ožujka 1992. godine donijeta Odluka o nezavisnosti BiH. Sigurno je da je i BiH, a da ne bi nastao pravni vakuum, kao i RH preuzela mnoge propise SFRJ a osobito iz navedene oblasti i primjenjivala ih kao svoje. Pritom je bitno istaknuti da u pravilnicima o obrascima i načinu upisa u sudski registar nije bilo nikakvih bitnih promjena u onim odredbama koje su određivale način upisa u sudski registar kada je zbog promjene sjedišta subjekta upisa dolazilo i do promjene upisa u registar drugog

suda. Može se reći da su se **propisi o takvom upisu standardizirali**, a što će biti vidljivo u nastavku ovog podneska.

IV.

Kada trgovačko društvo donese odluku o promjeni sjedišta ne događa se nikakva statusna promjena, pa i u slučaju kada se društvo zbog promjene sjedišta upisuje u registar drugog registarskog suda na čijem području ima novo sjedište. Radi se u biti o jednostavnom upisu sa strogo propisanim postupkom koji se provodi na propisanim obrascima, tako da je taj postupak propisan podzakonskim aktom - pravilnikom. Naravno da se pritom moraju poznavati i poštivati načela registarskog prava propisana Zakonom o sudskom registru kao i Zakonom o trgovačkim društvima, a prije toga Zakonom o poduzećima, te su u tu svrhu ovi zakoni prethodno i navedeni.

Člankom 17. Pravilnika o obrascima i načinu upisa u sudski registar („Sl. list SFRJ“ broj: 22/89 i 40/91) propisan je postupak upisa kada se zbog promjene sjedišta subjekta upisa mijenja registarski sud.

Članak 17. Pravilnika o obrascima i načinu upisa u sudski registar („Sl. list SFRJ“ broj: 22/89 i 40/91) glasi: „ **Ako se zbog promjene sjedišta subjekta upisa mijenja registarski sud, novi registarski sud će, na osnovi prijave za upis promjene sjedišta, od prijašnjeg registarskog suda pribaviti registarski uložak i zbirku isprava subjekta upisa. Nakon usporedbe prijave i registarskih listova koje je primio od predlagača s registarskim listovima iz aktivnog dijela registarskog uložka prijašnjeg registarskog suda i nakon donošenja rješenja o upisu u sudski registar subjekta upisa, novi registarski sud će primljene registarske listove uložiti u pasivni dio registarskog uložka, a omot registarskog uložka, s pregradnim kartonima iz aktivnog dijela i registarskim listovima, vratiti prijašnjem registarskom sudu.**

Istovremeno, novi registarski sud će primjerak prijepisa rješenja ili ovjerenu fotokopiju prijepisa dostaviti prijašnjem registarskom sudu, koji će na omotu registarskog uložka upisati službenu bilješku da je taj subjekt upisa promijenio sjedište i da je upisan kod novog registarskog suda i navesti broj registarskog uložka tog suda.“

Već smo rekli da se ovaj Pravilnik primjenjivao u Republici Hrvatskoj kao hrvatski propis od 8. listopada 1991. godine (a prije toga kao propis SFRJ) sve do donošenja Pravilnika o obrascima i načinu upisa u sudski registar („Narodne novine“ broj: 21/93) koji je stupio na snagu 19. ožujka 1993. godine.

Tekst članka 15. ovog hrvatskog Pravilnika identičan je tekstu članka 17. preuzetog Pravilnika SFRJ.

Nadalje članak 29. Pravilnika o načinu upisa u sudski registar („Narodne novine“ broj: 10/95), koji je donijet na temelju Zakona o sudskom registru („Narodne novine“ broj: 1/95) na isti način kao i u prethodnim pravilnicima propisuje način i postupak upisa kada se zbog promjene sjedišta subjekta upisa mijenja registarski sud. **Bitna novost u članku 29. citiranog Pravilnika sastoji se u tome što registarski sud novog sjedišta donosi rješenje o upisu promjene sjedišta s navođenjem istog MBS pod kojim je bilo upisano osnivanje tog subjekta.**

Kao posljedica te novosti koja se odnosi na MBS (matični broj subjekta) došlo je do adekvatne promjene koja se odnosi na bilješku koju sastavlja registarski sud dosadašnjeg sjedišta subjekta kada dobije primjerak rješenja od registarskog suda novog sjedišta.

Ova novost o matičnom broju subjekta (MBS) uvedena je Zakonom o sudskom registru („Narodne novine“ broj: 1/95) koji je u članku 2. stavak 7. propisao: **“Matični broj subjekta upisa u registru (u daljnjem tekstu: MBS) je identifikacijski broj koji se svakom subjektu upisa određuje kod upisa u registar, a jedinstven je, nepromjenjiv i neponovljiv.”**

Odmah treba reći da i Okvirni zakon o registraciji poslovnih subjekata u BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 42/04) u članku 3. stavak 1. točka (g) propisuje: **„Matični broj subjekta upisa (u daljem tekstu: MBS) - evidencijski identifikacijski broj, koji svakom subjektu upisa prilikom upisa u registar dodjeljuje nadležni registarski sud, a on je jedinstven, nepromjenjiv i neponovljiv.”**

Cilj ovog Okvirnog zakona je utvrđivanje načina registracije poslovnih subjekata u entitetima i Brčko Distriktu te usuglašavanje ovog zakona i zakona entiteta i Brčko Distrikta s propisima EU. U članku 4. ovog zakona uvedeno je načelo jednoobraznosti što znači da se način registracije poslovnih subjekata utvrđuje jednoobrazno propisima entiteta Federacije BiH, Republike Srpske i Brčko Distrikta.

*Dokaz: stranica 1. i 2. Okvirnog zakona o registraciji poslovnih subjekata u BiH
„Službeni glasnik BiH“ broj: 42/04*

Pravilnik o načinu upisa u sudski registar („Narodne novine“ broj: 134/07) koji je usklađen s propisima EU također je propisao postupak upisa kada se zbog promjene sjedišta subjekta upisa mijenja registarski sud i to člankom 39. Tekst članka 39. citiranog Pravilnika identičan je tekstu članka 29. gore spomenutog Pravilnika o načinu upisa u sudski registar. Članak 39. citiranog Pravilnika glasi:

„(1) Kada se zbog promjene sjedišta subjekta upisa mijenja registarski sud, registarski sud novog sjedišta će prije nego što donese rješenje o upisu promjene sjedišta uputiti zahtjev registarskom sudu dosadašnjeg sjedišta subjekta upisa, da mu dostavi zbirku isprava.

(2) Na zahtjev iz stavka 1. ovog članka registarski sud dosadašnjeg sjedišta dostavlja zbirku isprava bez omota.

(3) Registarski sud novog sjedišta donosi rješenje o upisu promjene sjedišta s navođenjem istog MBS pod kojim je upisano osnivanje subjekta, te primjerak rješenja o upisu dostavlja registarskom sudu dosadašnjeg sjedišta.

(4) Registarski sud dosadašnjeg sjedišta subjekta upisa na zadržanom omotu zbirke isprava i na omotu registarskog uložka upisuje bilješku s nazivom registarskog suda novog sjedišta i ulaže rješenje o upisu promjene sjedišta u omot zbirke isprava.”

V.

Sada ćemo analizirati kako se trebao primijeniti članak 17. Pravilnika o obrascima i načinu upisa u sudski registar („Sl. list SFRJ“ broj: 22/89 i 40/91), a koji se primjenjivao u Republici Hrvatskoj do 8. listopada 1991. godine kao propis SFRJ, a od tada pa sve do 19. ožujka 1993. godine kao propis Republike Hrvatske, jer dosljedna i pravilna primjena odredbe članka 17. ovog pravilnika garantira legalnu promjenu sjedišta subjekta upisa kada se zbog promjene sjedišta mijenja registarski sud u koji se obavlja upis promjene sjedišta.

Ako se zbog promjene sjedišta upisa mijenja registarski sud potrebno je postupiti na slijedeći način:

- 1) **Trgovačko društvo kao pravna osoba koja ima pravnu i poslovnu sposobnost mora samo donijeti odluku o promjeni sjedišta kao i za svaki drugi upis u sudski registar.** Odluka o promjeni sjedišta se donosi na način koji je određen u odgovarajućem aktu trgovačkog društva. Uprava trgovačkog društva podnosi nadležnom sudskom registru prijavu za upis promjene sjedišta i uz tu prijavu prilaže navedenu odluku.
- 2) **Registarski sud kada primi prijavu ispituje je na način jesu li ispunjene sve pretpostavke kao formalne tako i materijalne naravi, a koje se odnose na dotični upis.**
- 3) **Nakon toga, ako utvrdi da prijava ispunjava tražene uvjete, novi registarski sud, kao nadležni sud, pribavit će od prijašnjeg registarskog suda registarski uložak i zbirku isprava subjekta upisa.**
- 4) **Prijašnji registarski sud na zahtjev novog registarskog suda dostavlja mu registarski uložak i zbirku isprava koje se odnose na subjekt upisa.** Ove radnje sudovi čine po službenoj dužnosti, a to znači da nitko drugi ne može tražiti i nitko drugi dostaviti navedenu dokumentaciju, jer registarski sudovi odgovaraju za vjerodostojnost svakog upisa.
- 5) **Novi registarski sud, nakon primitka navedene dokumentacije, uspoređuje prijavu s registarskim listovima i drugom dokumentacijom koju je pribavio od prijašnjeg registarskog suda, te donosi rješenje o upisu u sudski registar promjene sjedišta subjekta upisa.**
- 6) **Nakon što je donio rješenje o upisu u sudski registar novi registarski sud će primljene registarske listove uložiti u pasivni dio registarskog uloška, a omot registarskog uloška s pregradnim kartonima iz aktivnog dijela i registarskim listovima, vratiti prijašnjem registarskom sudu.**
- 7) **Istodobno će novi registarski sud službenim putem dostaviti prijašnjem registarskom sudu primjerak prijepisa rješenja ili ovjerenu fotokopiju prijepisa o upisu u sudski registar.**

8) **Prijašnji registarski sud će, po primitku rješenja od novog registarskog suda, na omotu registarskog uložka upisati SLUŽBENU BILJEŠKU da je taj subjekt promijenio sjedište i da je upisan kod novog registarskog suda i navesti broj registarskog uložka tog suda.**

Iz ovakve analize članka 17. citiranog pravilnika vidljiva je sva logičnost ovakvog propisa što se tijekom dugotrajnog vremena standardiziralo uz jednu promjenu koja se odnosi na MBS umjesto broja registarskog uložka sa svrhom da se još bolje i lakše može pratiti određeni subjekt, jer ga stalno prati jedan te isti identifikacijski broj. Kada se ova odredba primjeni na konkretan slučaj znači da bi odluku o promjeni sjedišta trebala donijeti MONTAŽA koja je tada bila upisana u registru Osnovnog suda udruženog rada u Doboju, te **putem uprave podnijeti prijavu sa zahtjevom za upis promjene sjedišta novom registarskom sudu Višem sudu u Tuzli** i to na propisanom obrascu na kojem se upisuje puni naziv društva MONTAŽA prema tome kakav je naziv bio u registru Osnovnog suda udruženog rada u Doboju u registarskom uložku broj: 1-110. Kada bi Viši sud u Tuzli primio prijavu MONTAŽE s odlukom o promjeni sjedišta istu bi kao i svaku drugu prijavu ispitao sa formalne i materijalno pravne strane te nakon toga, ako je prijava uredna, po službenoj dužnosti zatražio bi od Osnovnog suda udruženog rada u Doboju da mu dostavi zbirku isprava i registarski uložak koji se odnose na društvo MONTAŽA. Osnovni sud udruženog rada u Doboju kao prijašnji sud također službenim putem dostavio bi Višem sudu u Tuzli traženu dokumentaciju. Nakon što Viši sud u Tuzli primi traženu dokumentaciju, uspoređuje prijavu za upis promjene sjedišta s primljenom dokumentacijom, te ako nađe da je sve u redu, donosi rješenje o upisu promjene sjedišta u sudski registar Višeg suda u Tuzli. Kada se ovako postupa ne bi se uopće moglo dogoditi to da MONTAŽA u prijavi navede naziv koji u cijelosti ne odgovara nazivu kako je naveden u registru Osnovnog suda udruženog rada, jer bi sud to uspoređujući prijavu s navedenom dokumentacijom utvrdio. Tako ne bi moglo doći do toga, kao što je došlo makar i po famoznoj Naredbi izvršnog vijeća Skupštine općine Doboj kada je naziv MONTAŽE naveden „MONTAŽA“ d.d. za montažne radove Doboj, te pod istim nazivom izvršen i upis dok je u registru u to vrijeme naziv MONTAŽE glasio: „MONTAŽA“ dioničko društvo za montažerske radove s p.o. Doboj.

Nakon što bi Viši sud u Tuzli donio rješenje o upisu promjene sjedišta, to rješenje bi zajedno sa dijelom dokumentacije koju je primio službenim putem dostavio Osnovnom sudu udruženog rada u Doboju. Osnovni sud udruženog rada u Doboju nakon što bi primio rješenje od Višeg suda u Tuzli na omotu registarskog uložka broj: 1-110 upisao bi **službenu bilješku da je MONTAŽA promijenila sjedište i da je upisana u registru Višeg suda u Tuzli s navođenjem broja registarskog uložka toga suda, a to je 1-5808.**

U konkretnom slučaju nije proveden nikakav postupak koji se trebao provesti, pa **zbog toga i nije došlo, niti je moglo doći do promjene sjedišta MONTAŽE.** Sama činjenica da odluku o promjeni sjedišta nije donijela tvrtka MONTAŽA čini ovu promjenu sjedišta apsolutno nelegalnom, a da ne govorimo o tome da je do promjene sjedišta došlo putem Naredbe lokalne vlasti, a po kojoj je u cijelosti postupio Viši sud

u Tuzli koji u tom slučaju nije postupao kao samostalna vlast koja je dužna raditi po vrijedećim propisima.

Međutim niti ovakvo postupanje lokalne vlasti i Višeg suda u Tuzli nije dovelo do istinske promjene sjedišta MONTAŽE i upisa te promjene u sudskom registru, niti je to moglo dovesti do toga, **jer samo propisani postupak za ovu vrstu upisa garantira pravilnu promjenu sjedišta**, u ovom slučaju MONTAŽE.

U ovakvom slučaju treba gledati kakvo je nastalo stanje u registru Osnovnog suda udruženog rada u Doboju, jer da je došlo do pravilne promjene sjedišta MONTAŽE i upisa te promjene u registru Višeg suda u Tuzli, u tom slučaju u registru Osnovnog suda udruženog rada u Doboju ne bi mogla biti i nadalje upisana MONTAŽA nakon 10. svibnja 1994. godine. Tada bi u registru Osnovnog suda udruženog rada u Doboju našli samo službenu bilješku napisanu na omotu registarskog uložka broj: 1-110 da je MONTAŽA promijenila sjedište i da je upisana u registar Višeg suda u Tuzli u registarski uložak broj: 1-5808. Nadalje to znači da upis koji je naveden u registru Višeg suda u Tuzli nema pravni značaj promjene sjedišta MONTAŽE nego može značiti samo upis osnivanja novog društva pod nazivom MONTAŽA d.d. za montažne radove, Doboj, Brijesnica Mala.

Kad se pravilno provede promjena sjedišta određenog subjekta i njegovog upisa u drugi registarski sud, taj subjekt se ne briše u ranijem registarskom sudu, jer kad se mijenja sjedište subjekta taj subjekt ne prestaje postojati da bi ga trebalo brisati. Taj subjekt u stvari više nije registriran u ranijem registru, jer on da tako kažemo sa svom bitnom dokumentacijom iz ranijeg registra preseljava i registrira se kod novog registarskog suda, a iza sebe ostavlja službenu bilješku o tome kako je već navedeno. Drugim riječima to znači da **nelegalni upis promjene sjedišta MONTAŽE u sudskom registru u Tuzli ne može imati za posljedicu da MONTAŽA nestane iz ranijeg registra** Osnovnog suda udruženog rada u Doboju, jer MONTAŽA koja je bila i ostala upisana u registru Osnovnog suda udruženog rada u registarskom uložku broj:1-110 **nije uopće sudjelovala i postupku promjene**, a da ne govorimo sve druge nelegalne stvari. Kako nije došlo do promjene sjedišta MONTAŽE u stvari je upisano novo društvo u registru Višeg suda u Tuzli **s kojim tužitelj nije bi u poslovnom odnosu.**

Da nije postignut pravni učinak promjene sjedišta MONTAŽE vidi se iz činjenice što je MONTAŽA i nadalje upisana u registru sada Okružnog privrednog suda u Doboju u registarskom uložku broj:1-110 s time da je društvo MONTAŽA zadržalo svoj kontinuitet od 7. veljače 1974. godine kada je bila upisana u istom registarskom uložku broj: 1-110 Okružnog privrednog suda u Tuzli pa sve do danas se nalazi upisana u istom registarskom uložku sada pod nazivom: Akcionarsko društvo MONTAŽA za montažne radove, Kolubarska 27, Doboj (ranije Husinskih rudara 27). Da je MONTAŽA i dalje registrirana u registru Okružnog privrednog suda u Doboju i da još postoji, osim dostavljenih dokumenata iz registra Okružnog privrednog suda u Doboju, tužitelj dokazuje i **dokumentom koji je skinut s interneta Banjalučke berze** u kojemu je između ostalog navedeno da je MONTAŽA A.D. Doboj dana 28. listopada 2013. godine kotirala na Banjalučkoj berzi.

Dokaz: Naredba izvršnog vijeća SO Doboj od 2. svibnja 1994. godine i podaci iz registra Općinskog suda u Tuzli od 10. studenog 2010. godine

VI.

U odnosu na tvrdnje tuženika iz podneska od 26. svibnja 2014. godine kojeg je tužitelj primio 5. siječnja 2015. godine ne bi trebalo ništa odgovarati jer su tvrdnje tuženika neosnovane. Međutim tužitelj će se ipak ukratko osvrnuti na navode tuženika kako slijedi.

Tvrdnja tuženika da je Avdić Mustafa kao zamjenik direktora i rukovoditelj gradilišta potpisnik situacija o izvođenju radova i da je isti 3. listopada 1994. godine upisan kao direktor MONTAŽE, što po tuženiku ukazuje na to da se radi o istom trgovačkom društvu koje je samo promijenilo sjedište 2. svibnja 1994. godine, je potpuno irelevantna.

Činjenica je da je Avdić Mustafa bio rukovoditelj gradilišta u Izraelu i da je potpisivao situacije o izvedenim radovima pa čak i Aneксе ugovora o izvođenju radova i činjenica je da je on svoje potpise na Aneksima ugovora i situacijama ovjeravao žigovima odnosno pečatima, ali to ništa ne dokazuje da se radi o istom trgovačkom društvu koje je samo promijenilo sjedište.

Dobro je da tuženik spominje žigove i pečate iz kojih se vidi pravi i puni naziv društva MONTAŽA d.d. s kojim je tužitelj bio u poslovnom odnosu. Upravo ti žigovi i pečati, kako je tužitelj već naveo načinjeni su upravo sa nazivom koji je društvo MONTAŽA tada imalo u registru Osnovnog suda udruženog rada u Doboju. Upravo ti žigovi i pečati zajedno s uvjerenjem registra Okružnog privrednog suda u Doboju pobijaju tvrdnju da se radi o istom trgovačkom društvu. Neka tuženik odgovori gdje se izgubio puni naziv MONTAŽE, a što se kod promjene sjedišta ne može i ne smije dogoditi.

Netočna je i neosnovana tvrdnja tuženika da je zbog promjene sjedišta MONTAŽA d.d. **morala biti brisana iz sudskog registra Općinskog suda u Doboju**, a objašnjenje zašto nije brisan, da se može objasniti ratnim i političkim okolnostima 1994. godine zbog kojih nije funkcionirala pravna država, a osobito na području Republike Srpske. Tuženik naime pokušava opravdati nelegalan upis promjene sjedišta MONTAŽE ratnim i političkim okolnostima 1994. godine, te istim okolnostima pokušava objasniti razloge zbog kojih MONTAŽA nije brisana u nadležnom registru u Doboju. Na ove tvrdnje tužitelj je odgovorio u ovom podnesku, a tuženik nije nikad odgovorio zašto je navodna promjena sjedišta provedena navedenom naredbom na temelju neke ratne uredbe i kakva je to pravna država postojala kada je Viši sud u Tuzli morao postupati po naredbi. Isto tako tuženik bi trebao odgovoriti zbog čega sama MONTAŽA d.d. nije donijela odluku o promjeni sjedišta, odnosno ako je već išlo kako je išlo zbog čega Viši sud u Tuzli nije prije donošenja rješenja o upisu promjene sjedišta, zatražio potrebnu dokumentaciju od ranijeg registarskog suda iz Doboja, a kako je već rečeno ta dokumentacija koja se sastoji od zbirke isprava i registarskog uložka je bitna za donošenje rješenja o upisu promjene sjedišta. Tužitelj smatra da nikakve ratne okolnosti nisu bile niti trebale biti prepreka da se eventualna promjena sjedišta MONTAŽE ne provede u cijelosti

prema propisima koji se odnose na promjenu sjedišta koja je ovdje u pitanju. Isto tako sud smatra da ratne okolnosti u BiH 1994. godine nisu bile prepreka da ne bi Viši sud u Tuzli mogao službenim putem zatražiti potrebnu dokumentaciju od prijašnjeg registarskog suda Osnovnog suda udruženog rada u Doboju, niti su iste okolnosti mogle biti prepreka da sud u Doboju udovolji traženju Višeg suda u Tuzli.

U tom smislu tužitelj navodi **mišljenje izraženo u revizijskoj presudi Vrhovnog suda Republike Hrvatske Rvt-58/05-2 od 13. srpnja 2005. godine** koje glasi da ratne okolnosti koje su postojale na području bivše SFRJ, osobito na području Republike Hrvatske u razdoblju od 1991. do 1995. godine, da se te okolnosti ne mogu smatrati nesavladivom preprekom zbog koje bi bilo onemogućeno podnošenje tužbe nadležnom sudu jer su sudovi u Republici Hrvatskoj radili za vrijeme ratnih okolnosti.

Međutim to u ovom slučaju nije niti bitno za tužitelja, **nego je bitno to da promjena sjedišta nije uspjela i da nije proizvela pravne učinke koje inače treba postići.**

Nadalje tuženik neosnovano i netočno tvrdi da je došlo do prekida kontinuiteta MONTAŽE kao privrednog subjekta jer da se to vidi iz uvjerenja Okružnog privrednog suda u Doboju na način da od 1991. godine do 1995. godine nema upisa nikakvih promjena te da je 17. veljače 1995. godine proveden "prijenos imovine u državno vlasništvo" čime je subjekt postao državno poduzeće odnosno da je time prekinut kontinuitet postojećeg privrednog subjekta, jer je izvršena prisilna "nacionalizacija" od strane Republike Srpske i da je tim trenutkom praktično osnovan novi subjekt u državnom vlasništvu i kao takav da je postojao sve do 2001. godine kada je izvršena privatizacija.

Kao prvo tuženik bi trebao znati da bi novoosnovani subjekt trebao biti upisan u drugi registarski uložak, jer više ne bi mogao biti u registarskom ulošku broj: 1-110. Ovdje je došlo do promjene režima vlasništva iz društvenog u državno te je slijedom toga došlo do promjene naziva 17. veljače 1995. godine i to: „MONTAŽA“ državno poduzeće za montažerske radove sa p.o. Doboj.

Dobro je da tuženik u svom podnesku na taj način priznaje vjerodostojnost uvjerenja registra Okružnog privrednog suda u Doboju od 29. listopada 2010. godine. To nadalje znači da priznaje i činjenicu iz ovog uvjerenja da je rješenjem Osnovnog suda udruženog rada u Doboju broj: U/I-799/91 od 1. kolovoza 1991. godine izvršen upis promjene statusa kod subjekta pod nazivom MONTAŽA poduzeće u društvenoj svojini za instalaterske, montažne, proizvodne i uslužne radove Doboj u dioničko društvo u mješovitoj svojini pod nazivom: **MONTAŽA dioničko društvo za montažerske radove p.o. Doboj** i da taj naziv zadržava sve do 17. veljače 1995. godine.

Tuženiku nikako ne odgovara činjenica da je tužitelj bio u poslovnom odnosu s društvom „MONTAŽA“ dioničko društvo za montažerske radove s p.o. Doboj i da je to društvo bilo upisano pod tim nazivom u registru Osnovnog suda udruženog rada u Doboju i da je pod tim nazivom bilo upisano i poslije navodne promjene sjedišta sve do 17. veljače 1995. godine, a navodna promjena sjedišta upisana je 10. svibnja 1994. godine.

VII.

U ovom sporu povodom žalbe tužitelja protiv presude Trgovačkog suda u Rijeci broj: 1850/11-14 od 17. lipnja 2011. godine Visoki trgovački sud Republike Hrvatske ukinuo je presudu Trgovačkog suda u Rijeci rješenje broj: 75. Pž-6489/11-4 od 21. svibnja 2013. godine i predmet vratio prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje. Visoki trgovački sud RH prvostupanjsku presudu ukinuo je osobito zbog toga što smatra da se na ovaj slučaj trebaju primijeniti odgovarajući propisi BiH koji uređuju osnivanje i prestanak pravne osobe, te upis u odgovarajući registar pravnih osoba, a sve u smislu članka 17. Zakona o rješavanju sukoba zakona s propisima drugih zemalja u određenim odnosima.

Zbog toga je prvostupanjski sud na ročištu od 15. svibnja 2014. godine odlučio, a u smislu upute drugostupanjskog suda, pribaviti odgovarajuće propise BiH koji se odnose na osnivanje i prestanak pravne osobe, te upis u registar pravnih osoba. Trgovački sud u Rijeci vjerojatno još nije pribavio navedene propise BiH jer bi u protivnom zakazao ročište u ovom sporu.

Prvostupanjski sud u obrazloženju svoje presude nije izriječno naveo je li u konkretnom slučaju primijenio propise Republike Hrvatske ili propise Bosne i Hercegovine, što je inače bitna povreda odredaba parničnog postupka. Međutim, nesporno je da prvostupanjski sud svoju presudu temelji na Naredbi o izmiještanju „MONTAŽE“ d.d. za montažne radove Doboj iz Doboja (u daljnjem tekstu: Naredba) koju je donio Izvršni odbor SO Doboj od 2. svibnja 1994. godine s time da se ova Naredba temelji na članku 42. Uredbe sa zakonskom snagom o obrani („Sl. listi BiH“ broj: 4/92), što znači da je primijenio propise BiH.

Već smo rekli da trgovačko društvo ima pravnu i poslovnu sposobnost i da samo i samostalno donosi odluke, pa tako i odluku o promjeni sjedišta. To je tako bilo i u vrijeme važenja Zakona o poduzećima, kao i još ranije u vrijeme važenja Zakona o udruženom radu. Prvostupanjski sud je, u najmanju ruku nekritički, prihvatio navedenu Naredbu kao da je to sasvim normalna i legalna situacija.

Drugi problem o kojemu prvostupanjski sud nije vodio računa leži u činjenici što je Naredbom naloženo Višem sudu u Tuzli da izvrši promjenu sjedišta društva MONTAŽA kao i u daljnjoj činjenici da Viši sud u Tuzli postupajući po ovoj Naredbi i donosi rješenje kojim vrši upis promjene sjedišta MONTAŽE rješenjem od 10. svibnja 1994. godine. Iz dostavljenih podataka Općinskog suda u Tuzli od 10. studenog 2010. godine vidljivo je da je Viši sud u Tuzli upisao promjenu sjedišta navedenog društva upravo na temelju spomenute Naredbe.

Prvostupanjskom sudu pritom nije ništa sporno, a osobito to da Viši sud u Tuzli, kao samostalna i neovisna sudbena vlast, u cijelosti postupajući po Naredbi lokalne vlasti, **a trebao je odbaciti Naredbu**, koja je imala značaj prijave za upis promjene sjedišta MONTAŽE, jer je podnijeta od neovlaštene osobe.

Kada bi sve to i bilo moguće prema odredbama spomenute Uredbe sa zakonskom snagom o obrani, dakle, kada bi Općina Doboj bila ovlaštena donositi ovakve naredbe i kada bi sud po tim propisima morao provoditi takve naredbe, niti u tom slučaju sud ne bi mogao zaključiti da je došlo do promjene sjedišta MONTAŽE, koje bi bilo pravno valjano.

Da bi došlo do promjene sjedišta jednog trgovačkog društva, to mora biti vidljivo kako u registru novog sjedišta, tako i u registru prijašnjeg sjedišta. Prijašnji registarski sud u ovom slučaju Osnovni sud udruženog rada u Doboju mora znati da se vodi postupak za promjenu sjedišta u registru Višeg suda u Tuzli. Viši sud u Tuzli prije donošenja rješenja mora pribaviti od prijašnjeg registarskog suda iz Doboja svu bitnu dokumentaciju bez koje se ne može izvršiti promjena sjedišta, a nakon što dostavi dokumentaciju i nakon što dobije rješenje Višeg suda u Tuzli, prijašnji registarski sud stavlja službenu bilješku o tome da je MONTAŽA promijenila sjedište i kod kojeg je suda sad registrirana. Viši sud u Tuzli nije tako postupio, jer da jeste, u tom slučaju u nadležnom sudskom registru stajala bi spomenuta službena bilješka i tako bi MONTAŽA nestala iz tog registra, tada Osnovnog suda udruženog rada u Doboju.

Dakle, niti navedena Naredba niti navedena Uredba niti postupanje Višeg suda u Tuzli nisu uspjeli u nečijoj namjeri da se promjeni sjedište MONTAŽE kako to neosnovano tvrdi tuženik i kako to pogrešno zaključuje prvostupanjski sud. Slikovito rečeno kada se neki subjekt, kao što je ovdje slučaj, upiše u registar drugoga suda, u tom slučaju nije i ne može biti registriran u ranijem registru, jer ako se upiše u drugi registar ispisuje se iz ranijeg registra.

Upravo zbog toga što postupak promjene sjedišta MONTAŽE nije proveden po postupku i na način, kako je to već opisano u ovom podnesku, nije ni moglo doći do promjene sjedišta MONTAŽE niti na formalno pravnoj razini, a da ne govorimo o stvarnoj promjeni sjedišta i značenju toga.

Kao što je već navedeno i nakon navodne promjene sjedišta MONTAŽE 10. svibnja 1994. godine u ranijem registru Osnovnog suda udruženog rada u Doboju ostala je upisana MONTAŽA pod nazivom: „MONTAŽA“ dioničko društvo za montažerske radove p.o. Doboj u registarskom ulošku broj: 1-110 i traje sve do danas pod različitim nazivima.

Sud nije naveo razloge zbog čega ne prihvaća tu činjenicu koja izravno pobija tvrdnju tuženika da je MONTAŽA promijenila sjedište. U dokaz ove činjenice tužitelj je dostavio Uvjerenje Okružnog privrednog suda u Doboju, kao i izvadak iz registra o aktualnom stanju u registarskom ulošku broj: 1-110 u kojem je i nadalje upisano društvo MONTAŽA. Da je MONTAŽA doista promijenila sjedište, u tom slučaju ne bi se moglo kod Okružnog privrednog suda u Doboju dobiti Uvjerenje koje se ponovno dostavlja sudu s datumom 27. studeni 2014. godine, nego bi samo mogli dobiti potvrdu o tome da je MONTAŽA bila registrirana u registru Okružnog privrednog suda u Doboju do 10. svibnja 1994. godine, a da se od tog datuma i to zbog promjene sjedišta vodi u registru Višeg suda u Tuzli.

Opet se vraćamo propisima koji se trebaju primijeniti u ovom postupku tj. da li uopće treba pribavljati navedene propise BiH. Iz dostavljene dokumentacije vidljivo je da je lokalna vlast Općine Doboj pokušala promijeniti sjedište MONTAŽE pozivajući se na Uredbu sa zakonskom snagom o obrani, dakle, pozivajući se na neke propise donesene za vrijeme rata u BiH, ali ni to nije pomoglo da se doista provede promjena sjedišta MONTAŽE kako je već objašnjeno. Zbog toga je nepotrebno pribavljati navedenu Uredbu i eventualno neke druge ratne propise, jer do promjene sjedišta MONTAŽE ionako nije došlo. S druge pak strane nije potrebno pribavljati nazovimo to civilne propise kao što su Pravilnici o obrascima i načinu upisa u sudski registar koji su se primjenjivali u vrijeme promjene sjedišta

MONTAŽE, kao niti Zakon o upisu u sudski registar, jer je očito da promjena sjedišta MONTAŽE uopće nije išla po postupku civilnih propisa.

Budući da to nije uočio prvostupanjski sud, daljnji problem u ovom postupku sastoji se u tome što niti drugostupanjski sud to nije uočio.

Tužitelj je u žalbi bio predložio da drugostupanjski sud izmijeni presudu prvostupanjskog suda, te usvoji tužbu. Drugostupanjski sud očito nije ulazio u ocjenu dokaza, nego se samo zadovoljio time da ukine presudu iz razloga što je prvostupanjski sud trebao primijeniti propise BiH koji se odnose na ovaj slučaj. Pribavljanje odgovarajućih propisa u ovom slučaju je apsolutno nepotrebno, jer promjena sjedišta i tako nije provedena u navedenim sudskim registrima kako se trebala provesti. Zato je nepotrebno govoriti što je sve trebalo i kako provesti po propisima BiH, jer ta promjena nije dovršena nego samo djelomično.

I upravo zbog toga tužitelj tvrdi i nadalje da nije došlo do promjene sjedišta MONTAŽE, nego do **osnivanja nove tvrtke u registru Višeg suda u Tuzli**. Ta nova tvrtka ostala je i nadalje upisana u nadležnom sudskom registru u Tuzli upravo zato što osnivanje ove tvrtke nije nitko utvrdio ništavim prema odredbama Zakona o postupku upisa u sudski registar.

Najgore je to kada prvostupanjski sud ne provede postupak kako je trebao po odredbama ZPP-a, te stvar ode u krivom smjeru, a ni Visoki trgovački sud, iako je ukinuo prvostupanjsku presudu, nije po mišljenju tužitelja pomogao da se ova stvar riješi na zakonit način u što kraćem roku.

Zbog toga je tužitelj osjetio potrebu da u ovom slučaju treba nešto detaljnije razjasniti kako činjeničnu tako i pravnu problematiku ovoga spora.

Na kraju tužitelj se poziva na članak 91. Zakona o rješavanju sukoba zakona s propisima drugih zemalja u određenim odnosima („Narodne novine“ broj: 53/91, 88/01) koji glasi: „Strana sudska odluka neće se priznati ako je u suprotnosti s Ustavom Republike Hrvatske i utvrđenim osnovama državnog uređenja.“ Ova odredba se obično naziva tako da se strana sudska odluka neće priznati ako je u suprotnosti s javnim poretkom Republike Hrvatske. Predmet ovoga spora nije izravno priznavanje odluke suda BiH, ali se implicite radi o tome. Naime, ako bi sud, ne znamo kako i iz kojih razloga, ipak utvrdio da je doista došlo do promjene sjedišta MONTAŽE i da je slijedom toga tuženik legitimiran voditi ovršni postupak protiv tužitelja, to bi **apsolutno bilo u protivnosti s javnim poretkom Republike Hrvatske**.

Sam postupak koji je proveden bez sudjelovanja MONTAŽE, koja sama treba donijeti odluku o promjeni sjedišta, a ne netko drugi umjesto nje, te postupanje Višeg suda u Tuzli po takvoj Naredbi i bez sudjelovanja prijašnjeg registarskog suda u tom postupku u mjeri u kojoj mora biti uključen u taj postupak, čini rješenje Višeg suda u Tuzli od 10. svibnja 1994. godine potpuno neprihvatljivim za javni poredak Republike Hrvatske.

Stoga tužitelj ostaje kod tužbe i tužbenog zahtjeva.

Za tužitelja punomoćnik:

Domagoj Crnogorac, odvjetnik

Odvjetnik
DOMAGOJ CRNOGORAC
Varaždin, A. Opolčki 2, p.p. 112

Prilozi:

- kao pod dokaz

TROŠAK OVRHOVODITELJA v.p.s. 595.968,30 kn

Sastav podneska Tbr. 8 OT

5.950,00 kn

Troškovi poštanskih usluga Tbr. 44 OT

30,00 kn

Ukupno:

5.980,00 kn

PDV 25%

1.495,00 kn

SVEUKUPNO:

7.475,00 kn

U Varaždinu, dana 21. ožujka 2016. godine

**TRGOVAČKI SUD
U RIJECI**

Na poslovni broj: P-2213/2013

TUŽITELJ: ZAGORJE d.d. Varaždin, Ankice Opolski OIB: 69246918842,
kojeg zastupa punomoćnik Domagoj Crnogorac, odvjetnik u
Varaždinu, Ankice Opolski 2

TUŽENIK: MONTAŽA d.d. Doboj, Bosna i Hercegovina
Sada
MONTAŽA d.o.o. Doboj Istok, Brijesnica Velika bb, kojeg
zastupa odvjetnik Tvrtko Dobrinić odvjetnik iz OD
"Mađarić&Lui" u Zagrebu

PODNEŠAK TUŽITELJA

---

v.p.s. 595.968,30 kn

I.

U ranijem postupku u ukinutoj presudi Trgovačkog suda u Rijeci broj 6 P-1850/2011 od 17. lipnja 2011. godine, navodi se kako je Sud prihvatio potvrdu Općinskog suda u Tuzli, a koja sadrži podatke iz sudskog registra za MONTAŽU d.d. i to na temelju članka 17. st. 1. Sporazuma između Vlade RH, Vlade BiH i Vlade Federacije Bosne i Hercegovine o pravnoj pomoći u građanskim i kaznenim stvarima od 26. veljače 1996. godine, a prema kojoj odredbi navedenog članka nije potrebna daljnja ovjera, jer da se radi o sudskom dokumentu.

Kasnije je došlo do izmjene spomenutog Sporazuma na način da se sada sklapa Sporazum na razini Republike Hrvatske, s jedne strane, te Bosne i Hercegovine s druge strane. To se čini na način da se novim Sporazumom mijenja Sporazum između Vlade RH, Vlade BiH i Vlade Federacije Bosne i Hercegovine o pravnoj pomoći u građanskim i kaznenim stvarima. Dakle, ovaj novi Sporazum koji

obuhvaća cijelu državu Bosnu i Hercegovinu uključujući oba entiteta, a isti je objavljen u "Narodnim novinama" broj 5/2003 - međunarodni ugovori, s time da je isti stupio na snagu 8. veljače 2006. godine (međunarodni ugovori - NN broj 4/2008). U prilogu dostavljamo tekst **Sporazuma između Republike Hrvatske i Bosne i Hercegovine o pravnoj pomoći u građanskim i kaznenim stvarima**, Zakon o potvrđivanju tog Sporazuma i o izmijeni ranijeg Sporazuma, zatim Odluku o proglašenju Zakona o potvrđivanju Sporazuma ... 28. siječnja 2003. godine i Objavu Ministarstva vanjskih poslova i europskih integracija Republike Hrvatske o tome da je novi Sporazum potpisan u Sarajevu 17. lipnja 2002. godine objavljen u "Narodnim novinama" - međunarodni ugovori broj 5/2003 i da je stupio na snagu 8. veljače 2006. godine.

Članak 17. stavak 1. sadašnjeg Sporazuma ostao je isti kao i u ranijem Sporazumu o pravnoj pomoći u građanskim i kaznenim stvarima a glasi: **"Isprave, koje je izdao ili ovjerio u propisano obliku Sud ili drugo nadležno tijelo države ugovornice te su potpisane i na njima je otisnut pečat nadležnog tijela nije potrebno dalje ovjeravati za uporabu na teritoriju druge države ugovornice."**

Dokaz: preslike gore navedenih dokumenata pribavljenih s internetskih stranica

Na temelju iznijetoga molimo Sud da isprave koje je izdao Okružni privredni sud u Doboju a koje je tužitelj dostavio Sudu kao i protivnoj stranci tretira kao javne isprave. Tužitelj je sudu i tuženiku dostavio slijedeće isprave, i to:

- Uvjerenje Okružnog privrednog suda u Doboju od 23.10.2010.g.,
- Izvadak iz sudskog registra Okružnog privrednog suda u Doboju od 23.11.2010. godine;
- Uvjerenje Okružnog privrednog suda u Doboju i Potvrdu istoga suda od 27.11.2014. godine.

Dakle, iz povijesnih izvadaka Okružnog privrednog suda u Doboju vidljivo je da od 1. kolovoza 1991. godine MONTAŽA d.d. nosi naziv: **"MONTAŽA dioničko društvo za montažerske radove Doboje p.o."** s time da taj naziv nosi sve do 17. veljače 1995. godine. Bitno je napomenuti da takav puni naziv nije naveden niti u presudi Okružnog privrednog suda u Varaždinu jer nije stajala oznaka "p.o." niti je bio naveden puni naziv u prijedlozima za ovrhu i rješenjima o ovrsi, a niti je puni naziv naveo tuženik kada je navodno mijenjao sjedište MONTAŽE d.d. jer opet nije navedena oznaka "p.o.". Nasuprot tome puni naziv MONTAŽE d.d. upotrebljavao se na pečatima bilo okruglim bilo pravokutnim tijekom 1991. i 1992. godine za vrijeme izvođenja radova u Izraelu, a što je vidljivo iz dokumentacije koju je tužitelj dostavio u spis. Iz toga nedvojbeno proizlazi da je tužitelj imao poslovni odnos sa tvrtkom MONTAŽA d.d. za montažerske radove Doboje p.o., a ne sa tvrtkom - tuženikom čije se premještanje sjedišta osporava iz više razloga tako da tuženik nije legitimiran voditi ovrhu protiv ovršenika ovdje tužitelja ZAGORJE d.d. Varaždin.

Što se tiče Avdić Mustafe na kojem prvostupanjski sud u ukinutoj presudi također zasniva svoju presudu, jer valja reći slijedeće: Avdić Mustafa potpisao je Aneks ugovora broj 70/91 od 10. siječnja 1992. godine kao i Aneks ugovora 65/91 - 91/2 od 5. lipnja 1992. godine na način da je naveden kao samostalni referent za marketing i ugovaranje. Inače, ugovor o izvedbi elektroinstalacija u stambenom naselju u Ashkelonu u Izraelu, od 12. kolovoza 1991. godine potpisao je glavni direktor Salih

Vehabović. Na gradilištu u Izraelu rukovoditelj gradilišta MONTAŽE d.d. Doboj bio je upravo Avdić Mustafa, te je kao takav sačinjavao situacije i potpisivao ih s naznakom "za direktora Avdić Mustafa" što znači da je Avdić Mustafa na gradilištu u Izraelu bio odgovorna osoba i da je kao takav imao svu dokumentaciju kod sebe od ugovora i svih Aneksa te dokumentaciju koja se odnosila na izvođenje navedenih radova na gradilištu, zatim da je imao stare obrasce odnosno memorandume za izdavanje situacija o izvedenim radovima i konačno imao je pečate kako okrugle tako i četvrtaste, kojima je ovjeravao kako Aneксе ugovora koje je potpisivao, tako i sve situacije i obračune radova. Iz otisnutih pečata, bilo okruglih bilo četvrtastih, vidljiv je naziv tvrtke koji glasi: "MONTAŽA dioničko društvo za montažerske radove sa p.o. Doboj" dok je kod četvrtastog pečata još dodana adresa "u Doboju Husinskih rudara 27". Kao što je tijekom ovoga postupka istaknuto, kasnije je došlo do promjene naziva ulice gdje je MONTAŽA imala sjedište i koja se od tada pa do danas zove Kolubarska 27.

Ovdje je bitno istaknuti činjenicu da je MONTAŽA imala puni naziv na pečatima onako kako je taj puni naziv bio registriran u registru Okružnog privrednog suda u Doboju, pa nije jasno kako se taj puni naziv MONTAŽA izgubio prilikom navodne promjene sjedišta ove tvrtke, jer tog punog naziva nema niti u Naredbi o izmiještanju MONTAŽE od 2. svibnja 1994. godine niti u registru Višeg suda u Tuzli, odnosno kasnije Općinskog suda u Tuzli, jer nedostaje oznaka "p.o." (potpuna odgovornost). Prilikom navodne promjene sjedišta MONTAŽE kao direktor upisan je Klokić Osman, nakon toga 3. listopada 1994. godine kao direktor upisan je Avdić Mustafa. Dakle, sasvim je razumljivo da su mnogi zaposlenici MONTAŽE zajedno sa Avdić Mustafom, a jer su Doboj u većem dijelu ili u cijelosti kontrolirale srpske snage za vrijeme rata u BiH nastavili raditi u tvrtki pod nazivom MONTAŽA d.d. čije su sjedište tobože premjestili na periferiju Doboja, kasnije nazvan Doboj Istok, u Brijesnicu Malu, a potom u Brijesnicu Veliku, s time da se u stvari radi o specifičnom osnivanju i registriranju nove tvrtke, što je prikazano kao da je MONTAŽA d.d. Doboj p.o. promijenila sjedište i upisala se u registar teritorijalno nadležnog suda u Tuzli koje područje su za vrijeme rata kontrolirali Muslimani, odnosno Bošnjaci. Pri tome nije nikakvo čudo da je Avdić Mustafa imao određene obrasce, odnosno memorandume, kao i pečate, koje je imao kao šef gradilišta u Izraelu.

II.

Da je sud utvrdio bitne činjenice iz Uvjerenja Okružnog privrednog suda u Doboju, u tom slučaju ne bi tako olako i nekritički zasnovao svoju presudu na Naredbi Izvršnog odbora SO Doboj o izmiještanju "MONTAŽE d.d. za montažne radove iz Doboja" od 2. svibnja 1994. godine. Ova Naredba donijeta je na osnovi članka 42. Uredbe sa zakonskom snagom o obrani ("Sl. list R BiH" broj 4/92). Sud sve to prihvaća kao novo za gotovo, a da pritom nije ni vidio tekst Uredbe sa zakonskom snagom o obrani na kojoj se ustvari temelji promjena sjedišta MONTAŽE d.d.

Prema stajalištu tužitelja to je nebitno iz prostog razloga što se MONTAŽA d.d. i dalje nalazi upisana u registru Okružnog privrednog suda u Doboju tako da tužitelj s tuženikom nema nikakav poslovni odnos niti bilo što duguje.

Sud, dakle, primjenjuje na neviđeno pravo Bosne i Hercegovine i to Uredbu sa zakonskom snagom o obrani, a ne pita se kako to da je MONTAŽA d.d. i dalje upisana u registru Okružnog privrednog suda u Doboju u registarskom ulošku broj 1/110. Sud se ne pita niti to kako je moguće da Izvršno vijeće Općine Doboje donosi Naredbu o izmiještanju sjedišta MONTAŽE i kako je moguće da tom istom Naredbom se nalaže Višem sudu u Tuzli da izvrši privremenu registraciju MONTAŽE d.d. sa sjedište u Brijesnici Maloj i da sud postupa po toj naredbi. Kakve su to ratne okolnosti na koje se poziva tuženik, da je oduzeto pravo jednoj pravnoj osobi, ovdje MONTAŽI d.d. za montažerke radove s p.o. Doboje da sama i samostalno odlučuje hoće li ili neće promijeniti svoje sjedište, te kakve su to ratne okolnosti u kojima neovisna sudska vlast mora raditi po Naredbi Izvršnog vijeća jedne lokalne vlasti.

Ne može se uopće zakonito provesti promjena sjedišta jednog poduzeća kada promjena sjedišta izaziva i promjenu odnosno upis u drugi registar bez da registarski sud ne zatraži i je dobije od prijašnjeg registarskog suda dokumentaciju iz registarskog uloška i zbirku isprava dotičnog poduzeća, a to~~x~~ u ovom slučaju znači da je Viši sud u Tuzli kada bi primio zahtjev za promjenu sjedišta i ocijenio ga da je podniet od ovlaštene osobe, zatražio bi od Okružnog privrednog suda u Doboju svu spomenutu relevantnu dokumentaciju za tvrtku MONTAŽA d.d. iz registarskog uloška 1/110. Tek kada bi Viši sud u Tuzli dobio takvu dokumentaciju mogao bi pristupiti ocjenjivanju svih formalnih i materijalnih pretpostavki koje su potrebne za prihvaćanje prijedloga za promjenu sjedišta tog poduzeća. Ako bi usvojio prijedlog i donio rješenje o promjeni sjedišta poduzeća u to slučaju primjerak rješenja dostavlja Okružnom privrednom sudu u Doboju koji to rješenje zaprima i ulaže u registarski uložak i stavlja zabilješku da je tvrtka MONTAŽA promijenila sjedište i da je registrirana u registru Višeg suda u Tuzli, navodeći broj registarskog uloška. Bez ovakvog postupka promjena sjedišta jedne tvrtke u slučaju kada se mijenja i registarski sud, nije moguća, jer bi se time nanosila šteta trećima i unosio nered u jednu materiju koja je bitna za svaki pravni poredak. **Upravo ta strogo propisana procedura osigurava zakonitost promjene sjedišta određene pravne osobe, a osobito gospodarskog subjekta.** Taj postupak je usavršen i standardiziran u sadašnjim vrijedećim propisima kako Hrvatske tako i Bosne i Hercegovine, a što je sve usklađeno s pravom Europske unije. Tako je nekadašnji broj registarskog uloška (RUL) sada zamijenjen matičnim brojem subjekta (MBS) koji broj je je stalan i nepromjenjiv. Ta stroga procedura bila je propisana u SFRJ, pa je tako bi^o savezni podzakonski akt Pravilnik o obrascima i načinu upisa u sudski registar ("Sl. list SFRJ" broj 22/1989) koji je u članku 17. propisao postupak kada se zbog promjene sjedišta subjekta upisa mijenja registarski sud.

III.

Tužitelj osporava tuženiku aktivnu legitimaciju u ovršnom postupku, jer nema prema tužitelju tražbinu u iznosu 99.328,05 USD u dinarskoj protuvrijednosti, jer promjena sjedišta MONTAŽE d.d. nije zakonito provedena i to iz više razloga koje je tužitelj iznio tijekom ovog postupka, a osobito u podnesku od 30. ožujka 2015. godine kao i u ovom podnesku.

Sve kada bi i pretpostavili da je promjena sjedišta MONTAŽE d.d. bila zakonita tužitelj i u tom slučaju osnovano osporava tuženiku aktivnu legitimaciju u ovršnom postupku protiv tužitelja. Naime, Federacija Bosne i Hercegovine, Tuzlanski kanton, Kantonalna agencija za privatizaciju, rješenje broj 19/01 - 021-3526/99 od 1. studenog 1999. godine donijela je rješenje kojim se odobrava upis izvršene privatizacije u Sudski registar preduzeća d.d. "MONTAŽA Dobož Istok" s time da je ukupni iznos državnog kapitala prije procesa privatizacije 47.300,00 KM (konvertibilne marke). Kao što je poznato, sva poduzeća u bivšoj SFRJ bila su društveno vlasništvo, raspadom SFRJ to društveno vlasništvo kako u Republici Hrvatskoj, tako i u Bosni i Hercegovini postalo je državno, a koje se onda privatiziralo u pojedinim poduzećima prema odredbama Zakona o privatizaciji. Očito je da je ova tražbina od 99.3280,05 USD nije kao državni kapital ušla u postupak privatizacije. Naime, kada se obavlja proces privatizacije tada se utvrđuje i procjenjuje sve imovina dotičnog poduzeća, i to sva imovina bilo pokretna ili nepokretna kao i sva prava kao što je i ova tražbina koju tuženik bezuspješno pokušava ~~bezuspješno~~ naplatiti od tužitelja, upravo zbog toga jer mu ta tražbina ne pripada.

Dokaz: preslika citiranog rješenja od 01.11.1999.g. navedenog u tekstu

Za tužitelja punomoćnik:

Domagoj Crnogorac, odvjetnik

Odvjetnik
DOMAGOJ CRNOGORAC
Varaždin, A. Čopolski 2, p.p. 112

Prilog: kao pod dokaz

U Varaždinu, dana 17. veljače 2016. godine

TRGOVAČKI SUD U RIJECI

Na poslovni broj: P-2213/2013

TUŽITELJ: ZAGORJE d.d. Varaždin, Ankice Opolski OIB: 69246918842,
kojeg zastupa punomoćnik Domagoj Crnogorac, odvjetnik u
Varaždinu, Ankice Opolski 2

TUŽENIK: MONTAŽA d.d. Doboj, Bosna i Hercegovina
Sada
MONTAŽA d.o.o. Doboj Istok, Brijesnica Velika bb, kojeg
zastupa odvjetnik Tvrtko Dobrinić odvjetnik iz OD
"Mađarić&Lui" u Zagrebu

PODNEŠAK TUŽITELJA

v.p.s. 595.968,30 kn

I.

Uz poziv za ročište zakazano kod naslovnog Suda za 30. ožujka 2016. godine u 11,20 sati dobili smo dokumentaciju koja je diplomatskim putem pribavljena od Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine, odnosno od Federalnog ministarstva pravde Federacije Bosne i Hercegovine te Ministarstva pravde Republike Srpske. Vidljivo je da nas navedena ministarstva obavještavaju o svojim vrijedećim zakonima koji reguliraju osnivanje i prestanak pravnih osoba te upis u registar pravnih osoba. Međutim, svi navedeni zakoni donijeti su odnosno objavljeni poslije 2010. godine, a trebalo je pribaviti odgovarajuće zakone i druge propise koji su vrijedili u Bosni i Hercegovini odnosno u entitetima Federacije Bosne i Hercegovine i Republici Srpskoj u vrijeme kada je Viši sud u Tuzli 10. svibnja 1994. godine proveo upis promjene sjedišta "MONTAŽE" u sudskom registru, odnosno u vrijeme donošenja Naredbe Skupštine općine Doboj od 2. svibnja 1994. godine o promjeni sjedišta "MONTAŽE".

II.

Na temelju iznijetoga predlažemo Trgovačkom sudu u Rijeci da odgodi ročište zakazano za 30. ožujka 2016. godine i da zatraži od Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine kao i Ministarstava pravde od dvaju entiteta odgovarajuće propise koji su bili na snazi u kritično vrijeme 1994. godine.

Posebno treba zatražiti da se dostavi i podzakonske akte kao što su Uredbe i Pravilnici kojima se regulira način i postupak svih primjena u registru privrednih subjekata. Naime, kao što samo naveli u našem podnesku od 30. ožujka 2015. godine bivša država SFRJ imala je Zakon o poduzećima, Zakon o postupku za upis u sudski registar, te Uredbu za upis u sudski registar poduzeća i drugih pravnih osoba koje obavljaju privrednu djelatnosti te Pravilnik o obrascima i načinu upisa u sudski registar.

Raspadom SFRJ Republika Hrvatska je dana 8. listopada 1991. godine preuzela mnoge zakone iz SFRJ u svoj pravni sustav pa tako i Pravilnik o obrascima i načinu upisa u sudski registar. Upravo u Pravilniku je određen sam postupak upisa promjene sjedišta gospodarskog subjekta u slučaju kada se zbog promjene sjedišta vrši upis tog subjekta registar drugog trgovačkog suda.

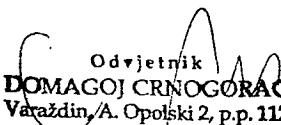
Kao što smo ranije naveli u našem podnesku od 30. ožujka 2015. godine Bosna i Hercegovina donijela je odluku o nezavisnosti B i H na referendumu održanom od 29. veljače 1992. godine do 1. ožujka 1992. godine te je zbog toga kao Republika Hrvatska za prvo vrijeme sigurno preuzela gore navedene propise SFRJ u svoj pravni sustav, a kasnije donosila svoje propise bilo u okviru B i H bilo u okviru entiteta. Dakle, u ovom slučaju bitni su propisi koji se odnose na promjenu sjedišta određene tvrtke pa za takav slučaj nam ne trebaju zakoni o stečaju i likvidaciji nego prvenstveno zakoni o upisu u sudski registar i pravilnici ili drugi podzakonski akti o obrascima i načinu upisa u sudski registar.

III.

U cijelosti ostajemo kod podneska o d 30. ožujka 2015. godine, a iz razloga ekonomičnosti, predlažemo sudu da usvoji naš prijedlog u cijelosti, iako je tužitelj zainteresiran da se spor riješi što prije ali, vidljivo je da to nije moguće iz navedenih razloga.

Za tužitelja punomoćnik:

Domagoj Crnogorac, odvjetnik

Odvjetnik
DOMAGOJ CRNOGORAC
Varaždin, A. Opoljski 2, p.p. 112

Z A P I S N I K
od 15. svibnja 2014. godine

o održanom ročištu kod Trgovačkog suda u Rijeci.

Nazočni od suda:
Nataša Malvich
sudac

Barbara Slavujević
Zapisničar

Pravna stvar:
Tužitelj: ZAGORJE d.d. Varaždin

Tuženik: MONTAŽA d.o.o. Doboj BIH

Radi: proglašenja ovrhe nedopuštenom

Sudac otvara glavnu raspravu u 10,30 sati i objavljuje predmet raspravljanja.
Rasprava je javna.

Utvrđuje se da su pristupili:

Za tužitelja: pun. Domagoj Crnogorac, odvjetnik u Varaždinu, punomoć u spisu
Za tuženika: zam. pun. Samir Ilijazi, odvjetnik u Rijeci, u zamjenu za pun. iz OD
Mađarić & Lui u Zagrebu, zam. punomoć u spisu

Utvrđuje se da u svojstvu javnosti na ovome ročištu prisustvuje Ferdinand Crnogorac.

Sudac donosi

r j e š e n j e

Zbog izmjene u sastavu suda glavna rasprava počinje iznova (čl. 315. st. 3. ZPP-a).

Stranke su suglasne da se pročitaju zapisnici o izvedenim dokazima, koji se neće ponavljati.

Utvrđuje se da se čitaju zapisnici o izvedenim dokazima i sva ostala dokumentacija u spisu.

Upozoravaju se stranke da su dužne iznijeti činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve i predložiti dokaze kojima se utvrđuju te činjenice, kao i da su dužne iznijeti činjenice i predložiti dokaze kojima pobijaju navode i dokaze protivnika (čl. 7. st. 1. i čl. 219. st. 1. ZPP-a).

Utvrđuje se da je u ovom predmetu donesena presuda Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj P-1850/11-14 od 17. lipnja 2011. godine.

Utvrđuje se da je u ovom predmetu doneseno rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske (dalje: VTS RH) poslovni broj PŽ-6489/11-4 od 21. svibnja 2013. godine koji je odlučujući po žalbi tužitelja ukinuta ranije citirana presuda Trgovačkog suda u Rijeci u točkama I. i II. iste i predmet vraćen prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

Utvrđuje se da se čita rješenje VTS RH.

Utvrđuje se da spisu prileži podnesak tuženika od 2. svibnja 2014. godine s dokumentacijom koju je pun. tužitelj uredno zaprimio 7. svibnja 2014. godine

Utvrđuje se da spisu prileži podnesak tuženika od 8. svibnja 2014. godine u privitku kojeg dostavlja izvornik potvrde Općinskog suda u Tuzli od 25. travnja 2014. godine s apostilima.

Utvrđuje se da se preslika potvrde Općinskog suda u Tuzli od 25. travnja 2014. s apostilima uručuje neposredno pun. tužitelja.

Tužitelj ustraje kod tužbe i tužbenog zahtjeva, te ostalih navoda iznijetih u tijeku postupka. Predaje za sud i protivnu stranu podnesak kojim se očituje na podnesak tuženika od 2. svibnja 2014. godine te kojim uređuje tužbeni zahtjev i to samo u dijelu u kojem sada potražuje zakonske zatezne kamate na parnični trošak.

Tuženik ustraje kod svih navoda iznijetih u tijeku postupka i kod navoda iz podneska od 2. svibnja 2014. godine. U odnosu na danas zaprimljeni opširniji podnesak tužitelja predlaže da mu sud dodijeli kraći rok radi očitovanja na isti. Predlaže da se u daljnjem tijeku postupka postupi prema obrazloženju iz rješenja VRS RH odnosno da sud službenim putem pribavi odgovarajući propis Republike Bosne i Hercegovine koji uređuje osnivanje i prestanak pravne osobe te upis u registar pravnih osoba. Također predlaže da se nadležnim tijelima dostavi potvrda koju je dostavio uz podnesak od 8. svibnja 2014. godine kako bi se isti očitovali o tome da li je ta potvrda vjerodostojna.

Tužitelj se ne protivi pribavi mjerodavnog prava. Međutim ukoliko sud odredi da se potvrda koju je tuženik dostavio dostavi nadležnim tijelima kako bi se očitovali o vjerodostojnosti iste, u tom slučaju predlaže i da se nadležnim tijelima dostavi izvadak iz sudskog registra za dioničko društvo Montaža Doboj Okružnog privrednog suda Doboj od 23. studenog 2010. godine sa ovjerenim prijevodom i Uvjerenje istog suda za isto društvo od 29. listopada 2010. godine u kojem su navedeni povijesni podaci.

Sudac donosi

r j e š e n j e

- I. Nalaže se tuženiku da u roku od 8 dana očituje na danas zaprimljeni podnesak i dokumentaciju tužitelja pisanim putem u dva primjerka za sud i protivnu stranu.
- II. U daljnjem tijeku postupka sud će službenim putem pribaviti odgovarajući propis Republike Bosne i Hercegovine koji uređuje osnivanje i prestanak pravne osobe te upis u registar pravnih osoba.

III. Slijedom navedenog, današnje ročište se odgađa, a slijedeće će se zakazati po primitku dokumentacije iz točke II. ovog rješenja ili po proteku vremena.

Prisutni izjavljuju da su slušali glasno kazivanje zapisničaru i da nemaju prigovora na sadržaj zapisnika.

Dovršeno u 10,50 sati.

SUDAC

STRANKE

ZAPISNIČAR

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'M' or similar character, positioned to the right of the 'STRANKE' label.

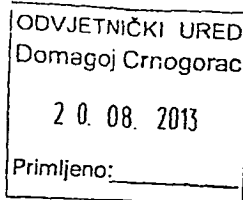

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

TRGOVAČKI SUD U RIJECI

02 -08- 2013

~~PRIMLJENO~~

75. Pž-6489/11-4

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Dubravke Zubović, predsjednice vijeća, Nevenke Marković, suca izvjestitelja i Branke Vučaj, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja ZAGORJE d.d., Varaždin, A. Opolski 2, kojeg zastupa punomoćnik Domagoj Crnogorac, odvjetnik u Varaždinu, A. Opolski 2, protiv tuženika MONTAŽA d.o.o., Doboj Istok, Brijesnica Velika b.b., Republika Bosna i Hercegovina, kojeg zastupa punomoćnik Tvrtko Dobrinić, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Mađarić & Lui u Zagrebu, Ilica 191 F, radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, odlučujući o tužiteljevoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj P-1850/11-14 od 17. lipnja 2011., u sjednici vijeća održanoj 21. svibnja 2013.

riješio je

I. Ukida se presuda Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj P-1850/11-14 od 17. lipnja 2011. u točkama 1. i 2. njene izreke i predmet vraća prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

II. Odbacuje se tužiteljeva žalba podnesena protiv presude Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj P-1850/11-14 od 17. lipnja 2011. u točki 3. njene izreke, kao nedopuštena.

III. O naknadi troška žalbenog postupka, odlučit će prvostupanjski sud u svojoj konačnoj odluci.

Obrazloženje

Pobijanom presudom Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj P-1850/11-14 od 17. lipnja 2011. u točki 1. njene izreke odbijen je tužbeni zahtjev da se proglašeni nedopuštenim izvršenje na nekretninama tužitelja upisanim u z.k. ul. 2300 k.o. Omišalj (II z.k. tijelo) kod Općinskog suda u Krku, određeno rješenjem o ovrsi

Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj Ovr-715/96 od 11. svibnja 2004. zabilježbom tog rješenja u zemljišnim knjigama, utvrđenjem vrijednosti nekretnine, prodajom i namirenjem vjerovnika iz iznosa dobivenog prodajom. U točki 2. izreke presude naloženo je tužitelju platiti tuženiku trošak postupka u iznosu od 14.082,80 kn. U točki 3. izreke presude odbijen je tuženikov zahtjev za naknadu parničnog troška u iznosu od 17.088,50 kn.

Ovako je presudio prvostupanjski sud jer je ocijenio da ne postoji razlog za proglašenje ovrhe nedopuštenom, budući da je tuženik dokazao da je pravni sljednik pravne osobe Montaža d.d., Doboj, Kolubarska 27, a tužitelj nije dokazao da bi društvo Montaža d.d., Doboj, Kolubarska 27, bilo pravni sljednik društva Montaža d.d., Doboj, koje društvo je bilo tužitelj u parničnom postupku poslovni broj P-1663/92.

O naknadi troškova prvostupanjski sud je odlučio primjenom odredbe čl. 154. st. 1. i čl. 155. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11 i 25/13; dalje: ZPP), Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 148/09) i Zakona o sudskim pristojbama („Narodne novine“ broj 26/03 i 125/11).

Protiv označene presude žalbu je podnio tužitelj zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da ovaj sud pobijanu presudu preinači i prihvati tužbeni zahtjev. U žalbi u bitnome navodi da je prvostupanjski sud pogrešno utvrdio činjenično stanje jer iz dokaza priloženih u spisu proizlazi da tuženik kao novoosnovano društvo upisano u sudski registar Općinskog suda u Tuzli poslovni broj 1-5808 nije pravni sljednik trgovačkog društva Montaža d.d., Doboj, koje je upisano u sudski registar Okružnog privrednog suda u Doboju poslovni broj 1-110. Time je prvostupanjski sud pogrešno primijenio Okvirni zakon o registraciji poslovnih subjekata u Bosni i Hercegovini (Službeni glasnik R. BiH broj 42/04). Traži trošak sastava žalbe u iznosu 14.214,25 kn.

U odgovoru na žalbu tuženik osporava žalbene navode i predlaže da ovaj sud žalbu odbije kao neosnovanu i potvrdi prvostupanjsku presudu. Traži trošak sastava odgovora na žalbu u iznosu od 5.180,00 kn uvećano za PDV.

Žalba je osnovana, ali iz drugih razloga.

Ispitavši pobijanu presudu u smislu odredbe čl. 365. st. 2. ZPP-a u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da je prvostupanjski sud propustio utvrditi koje se mjerodavno pravo u ovom sporu primjenjuje pa je time činjenično stanje ostalo nepotpuno utvrđeno čime je počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a.

Predmet spora u ovoj pravnoj stvari je zahtjev tužitelja da se proglašeno nedopuštenom izvršenje na nekretninama tužitelja određeno rješenjem o ovrši Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj Ovr-715/96 od 11. svibnja 2004.

Iz spisa proizlazi da je tužitelj na ovu parnicu upućen rješenjem donesenim u ovršnom postupku koji se vodi kod Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj Ovr-715/96. U tom postupku je tuženik kao ovrhovoditelj podnio protiv tužitelja kao ovršenika, prijedlog za ovrhu na temelju ovršne isprave – pravomoćne i ovršne presude Okružnog privrednog suda u Varaždinu poslovni broj P-1663/92 od 25. ožujka 1993. djelomično preinačene presudom ovog suda poslovni broj Pž-2758/93 od 5. prosinca 1994. Predmetnom presudom naloženo je ovdje tužitelju platiti Montaža d.d., Doboj, iznos od 99.328,05 USD u dinarskoj protuvrijednosti s pripadajućom kamatom.

Iz navedenog rješenja o upućivanju u parnicu proizlazi da je tužitelj upućen u ovu parnicu jer je u ovršnom postupku podnio žalbu navodeći da tuženik kao vjerovnik nije ovlašten tražiti izvršenje na temelju ovršne isprave, budući da na njega nije prešla obveza odnosno da tužitelj kao dužnik s tuženikom kao vjerovnikom nikada nije bio u poslovnom odnosu. Dakle, tužitelj je kao razlog za prigovor protiv rješenja o izvršenju istaknuo razlog iz odredbe čl. 47. t. 6. Zakona o izvršnom postupku („Narodne novine“ broj 91/92; dalje: ZIP) koji se primjenjuje u ovoj pravnoj stvari.

Na temelju odredbe čl. 50. ZIP-a izvršenik ostvaruje pravo na podnošenje opozicijske odnosno opugnacijske tužbe.

U konkretnom slučaju tužitelj pobija rješenje o ovrši poslovni broj Ovr-715/96 od 11. svibnja 2004. zbog opugnacijskog razloga nedostatka legitimacije (čl. 46. t. 6. ZIP-a). Vjerovnik u navedenom ovršnom postupku je tuženik Montaža d.o.o. Doboj, Republika Bosna i Hercegovina, dok ovršna isprava na temelju koje vjerovnik zahtijeva izvršenje glasi na Montaža d.d. Doboj (list 27. spisa).

Prvostupanjski sud je iz isprava koje su priložene spisu posebno iz Naredbe o izmještanju Montaže d.d. za montažne radove Doboj od 2. svibnja 1994., te iz potvrde Kantonalnog suda u Tuzli od 10. studenoga 2010. zaključio da je tuženik pravni sljednik Montaže d.d., Doboj, međutim pri tome nije naveo koje je mjerodavno pravo primijenio kada je procjenjivao tuženikovu legitimaciju.

Naime, kako se nedostatak legitimacije odnosi na stranu pravnu osobu prvostupanjski sud je trebao primijeniti odredbu čl. 17. Zakona o rješavanju sukoba zakona s propisima drugih zemalja u određenim odnosima („Narodne novine“ broj 53/91 i 88/01; dalje: ZRSZ) koja propisuje da se pripadnost pravne osobe određuje po pravu države po kojem je ona osnovana. Ako pravna osoba ima stvarno sjedište u drugoj državi, a ne u onoj u kojoj je osnovana i po pravu te druge države ima njezinu pripadnost, smatrat će se pravnom osobom te države.

O postojanju pravne osobe i njezinoj pravnoj i poslovnoj pripadnosti odlučuje pravo države kojoj pripada i dotična pravna osoba. To pravo državne pripadnosti pravne osobe naziva se još i osobnim (personalnim) statutom osobe (lex personalis). Po pravu državne pripadnosti pravne osobe (njezinom personalnom statutu) treba najprije prosuditi je li uopće nastala pravna osoba. Dakle, mjerodavno pravo za pravnu osobu određuje se pomoću njezine državne pripadnosti (čl. 17. ZRSZ-a); prema tom mjerodavnom pravu prosuđuje se pravna i poslovna sposobnost pravne osobe, kao i konstituiranje, funkcioniranje, prestanak te pravno sljedništvo pravne osobe.

Tuženik kao i Montaža d.d., Dobj, koji je kao tužitelj označen u presudi poslovni broj P-1663/92 (ovršna isprava) su pravne osobe osnovane u Republici Bosni i Hercegovini pa se tuženikova legitimacija ima procjenjivati prema propisima te države. Prvostupanjski sud nije pribavio odgovarajuće propise Republike Bosne i Hercegovine kada je ocjenjivao postojanje tuženikove legitimacije pa je za sada činjenično stanje ostalo neutvrđeno.

Stoga je prvostupanjsku presudu u točkama 1. i 2. njene izreke valjalo ukinuti i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje prema odredbi čl. 369. st. 1. ZPP-a.

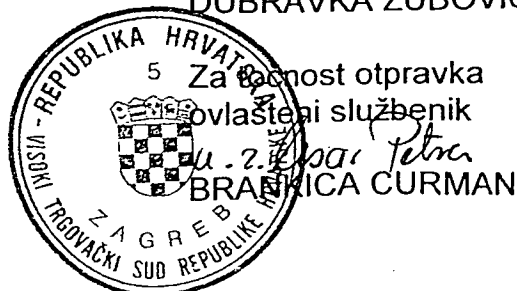
Međutim, tužiteljevu žalbu protiv pobijane presude u točki 3. njene izreke valjalo je odbaciti jer tužitelj nema pravni interes pobijati presudu u dijelu u kojem je odbijen tuženikov zahtjev za naknadu troškova parničnog postupka prema odredbi čl. 358. st. 3. ZPP-a. Stoga je riješeno kao u točki II. izreke ovog rješenja.

U nastavku postupka prvostupanjski sud će najprije pribaviti odgovarajući propis Republike Bosne i Hercegovine koji uređuje osnivanje i prestanak pravne osobe te upis u odgovarajući registar pravnih osoba (čl. 13. ZRSZ-a) pa će nakon ocjene dokaza koji su priloženi u spisu primjenom stranog mjerodavnog prava donijeti novu na zakonu osnovanu odluku o tužbenom zahtjevu.

O troškovima u povodu pravnog lijeka, na temelju odredbe čl. 166. st. 3. ZPP-a, sud će odlučiti u konačnoj odluci, primjenom odredbe čl. 164. st. 1. i 2. ZPP-a.

U Zagrebu 21. svibnja 2013.

PREDSJEDNICA VIJEĆA
DUBRAVKA ZUBOVIĆ, v.r.

Uredski broj: 70/08
U Varaždinu, 02.07.2011.

slp 5.7.2011. g

**TRGOVAČKI SUD
U RIJECI**

Za

**VISOKI TRGOVAČKI SUD
REPUBLIKE HRVATSKE**

Na poslovni broj: P-1850/2011

TUŽITELJ: ZAGORJE d.d. Varaždin, A. Opolski 2 koje zastupa punomoćnik Domagoj Crnogorac, odvjetnik u Varaždinu, A. Opolski 2 pp 112

TUŽENIK: MONTAŽA d.o.o. Doboj Istok, Brijesnica Velika bb, Republika BiH koje zastupa pun. Tvrtko Dobrinčić odvjetnik iz OD «Mađarić & Lui» u Zagrebu

Ž A L B A

3 x

v.p.s. 517.499,14 kn

Tužitelj podnosi ovu žalbu protiv presude Trgovačkog suda u Rijeci broj P-1850/2011 od 17. lipnja 2011.g. kojom žalbom u cijelosti pobija navedenu presudu iz slijedećih žalbenih razloga:

- 1) pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja
- 2) pogrešne primjene materijalnog prava
- 3) bitne povrede odredaba parničnog postupka

Tužitelj prije svega smatra da je sud pogrešno utvrdio činjenicu da je tuženik - trgovačko društvo MONTAŽA d.o.o. Doboj Istok, Brijesnica Velika iz Republike Bosne i Hercegovine pravni slijednik ovlaštenog ovrhovoditelja trgovačkog društva MONTAŽA d.d. Doboj, Husinskih rudara 27 u čiju korist je donesena presuda Okružnog privrednog suda u Varaždinu broj P-1663/92 od 25. ožujka 1993.g. djelomično preinačena presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj Pž - 2758/93 od 5. prosinca 1994.g. na temelju kojih presuda je Trgovački sud u Rijeci donio rješenje o ovrsi broj Ovr-715/96 od 11. svibnja 2004.g. čije izvršenje tužitelj u ovoj parnici traži proglasiti nedopuštenom.

Prvostupanjski sud je pogrešno utvrdio činjenično stanje jer očito nije pažljivo proučio sve dostavljene dokumente. Iz uvjerenja Okružnog privrednog suda u Doboju od 29.10.2010.g. vidljivo je da je poslovni subjekt upisan pod registarskim brojem 1-110 temeljem rješenja Osnovnog suda udruženog rada Doboj broj U/I-799/91 od 01.08.1991.g. promijenio status i naziv tako da od tada posluje pod punim nazivom «*Montaža*» *dioničko društvo za montažerske radove Doboj p.o.* koji je naziv društvo imalo do upisa novog rješenja 17.02.1995.g.. Identična tvrtka «*Montaža*» *dioničko društvo za montažerske radove sa p.o.* pojavljuje se na pečatima kojima su ovjereni ugovori o izvođenju radova u Izraelu koji su prednik tužitelja i društvo Montaža sklapali tijekom 1991.g. i 1992.g. Iz presude Okružnog privrednog suda u Varaždinu broj P-1663/92 od 25. ožujka 1993g. vidljivo je da potraživanje Montaže d.d. potječe upravo iz navedenih ugovora o izvođenju radova u Izraelu što je sve dokaz da je ovlašteni ovrhovoditelj upravo poslovni subjekt upisan u registarski uložak broj 1-110 sudskog registra Okružnog privrednog suda u Doboju.

Dokaz: uvid u spis - uvjerenje Okružnog privrednog suda u Doboju od 29.10.2010. sa ovjerenim prijevodom na hrvatski jezik

- ugovor o izvedbi elektroinstalacija br. 65/91 od 12.08.1991.
- aneks ugovor br. 65/91 od 05.06.1992.
- aneks ugovora br. 70/91 o izvedbi vodoinstalacija od 10.01.1992.
- presuda Okružnog privrednog suda u Varaždinu P-1663/92

Uostalom, tuženik tijekom ove parnice ne samo da nije osporio navode tužitelja da je Montaža d.d. kao ovlašteni ovrhovoditelj prije donošenja tzv. «Naredbe o izmještanju» od 02.05.1994.g. i prije upisa «Montaže» u sudski registar Općinskog suda u Tuzli 10.05.1994. bila upisana u sudski registar Okružnog privrednog suda u Doboju pod brojem 1-110 nego u odgovoru na tužbu tuženik navodi da je Montaža d.d. trebala biti brisana iz sudskog registra Okružnog privrednog suda u Doboju (omaškom je naveden osnovni sud u Doboju).

Dokazu: uvi u spis – odgovor na tužbu 3. stranica odgovora

Iz iznesenog je vidljivo da je među parničnim strankama nesporno da je do donošenja tzv. «Naredbe o izmještanju» odnosno do upisa Montaže d.d. u registar Općinskog suda u Tuzli, trgovačko društvo Montaža d.d. Doboj, Husinkih rudara 27 upisano u sudski registar Okružnog privrednog suda u Doboju pod registarskim brojem 1-110 bilo ovlašteni ovrhovoditelj.

Među parničnim strankama je samo sporno tko je nakon donošenja tzv. «Naredbe o izmještanju» od 02.05.1994. postao pravni slijednik spomenutog nespornog prednika ovlaštenog ovrhovoditelja, tj. da li je to trgovačko društvo **Montaža d.d. Doboj, Kolubarska 27** koje je nastavilo poslovati pod istim registarskim brojem 1-110 iz sudskog registra Okružnog suda u Doboju kao i prednik ovlaštenog ovrhovoditelja i koje društvo nije brisano iz registra iako je po navodima tuženika moralo biti; ili je to novoupisano trgovačko društvo **Montaža d.o.o. Doboj Istok, Brijesnica Velika bb**, ovdje tuženik, koje je dana 10.05.1994. upisano u sudski registar Općinskog suda u Tuzli pod brojem 1-5808. Tužitelj smatra da je pravni slijednik ovlaštenog ovrhovoditelja sadašnje trgovačko društvo **Montaža d.d. Doboj, Kolubarska 27** jer je upisano pod istim registarskim brojem istog sudskog registra Okružnog u koji je bio upisan i prednik ovlaštenog ovrhovoditelja **Montaža d.d. Doboj, Husinskih rudara 27**. Ako isti registarski broj istog registarskog suda nije dokaz o pravnom sljedništvu onda tužitelj postavlja pitanje a što jest dokaz o tome?

Očito je da se prvostupanjski sud prilikom utvrđivanja činjeničnog stanja dao zavarati formalnim izrazima iz tzv. «Naredbe o izmještanju» kao i navodima iz sudskog registra Općinskog suda u Tuzli gdje stoji upis promjene sjedišta Montaže d.d.. Međutim pažljivijom analizom dolazi se do zaključka da je stvarna posljedica i značaj tzv. «Naredbe o izmještanju» zapravo osnivanje novog trgovačkog društva i nikakvi formalni izrazi to ne mogu promijeniti.

Naime, prema pozitivnim propisima Republike Bosne i Hercegovine točnije prema odredbi iz čl. 7. st. 2. Okvirnog zakona o registraciji poslovnih subjekta u Bosni i Hercegovini (Službeni glasnik R. BiH br. 42/04) subjekt upisa može biti upisan samo kod jednog registarskog suda. Navedeni Zakon vrijedi za cijeli teritorij Republike Bosne i Hercegovine tj. za Federaciju BiH, Republiku Srpsku te Brčko Distrikt BiH što je vidljivo iz odredbe iz čl. 2 st. 1 navedenog Zakona. Dakle na cijelom teritoriju Republike Bosne i Hercegovine poslovni subjekt može biti upisan samo kod jednog registarskog suda.

Sukladno iznesenom, da se tzv. «Naredbom o izmiještanju» samo promijenilo sjedište društva, kako to tvrdi tužitelj i kako je to konstatirao prvostupanjski sud u pobijanoj presudi, onda bi odmah nakon upisa društva Montaža d.d. Doboj u sudski registar Općinskog suda u Tuzli (Federacija BiH) dana 10.05.1994.g., moralo doći i do brisanja tog društva iz sudskog registra Okružnog privrednog suda u Doboju (Republika Srpska) gdje je Montaža d.d. Doboj upisana pod matičnim brojem 1-110. Međutim do brisanja poslovnog subjekta pod registarskim brojem 1-110 do dan danas nije došlo već isti posluje pod tvrtkom Montaža d.d. Doboj, Kolubarska 27.

Dokaz: uvid u spis - izvod iz sudskog registra Okružnog privrednog suda u Doboju od 23.11.2010 .sa ovjerenim prijevodom na hrvatski jezik

Moglo bi se pomisliti (kao što je to tuženik sugerirao u jednom svom podnesku u parnici koja se između tužitelja i tuženika vodila pred Trgovačkim sudom u Rijeci broj P-2117/2006) da je nakon «izmiještanja društva» možda došlo do propusta brisanja preseljenog društva iz sudskog registra Okružnog privrednog suda u Doboju i da se radi o «mrtvom društvu» koje postoji samo na papiru. No iz Uvjerenja Okružnog privrednog suda u Doboju - odjel registra od 29. listopada 2010.g. vidljivo je da je predmetni subjekt i nakon donošenja gore spomenute «Naredbe o izmiještanju» od 02.05.1994.g. odnosno i nakon upisa društva Montaža d.d. u registar Općinskog suda u Tuzli doživljavao upise različitih promjena u sudskom registru i da od 2006.g. pa do danas posluje pod tvrtkom Montaža d.d. Doboj, Kolubarska 27 odnosno izvorno pod tvrtkom «Akcionarsko društvo za montažerske radove «MONTAŽA» Doboj» ili skraćeno «AD «MONTAŽA» Doboj» sa sjedištem u Doboju ul. Kolubarska 27 iz čega je razvidno da društvo stvarno postoji i posluje.

Dokaz: uvid u spis - uvjerenje Okružnog privrednog suda u Doboju od 29.10.2010. sa ovjerenim prijevodom na hrvatski jezik

Osim toga, da je trgovačko društvo Montaža d.d. Doboj, Kolubarska 27 i danas aktivno može se vrlo lako utvrditi i uvidom u internetsku stranicu banjalučke burze www.blberza.com iz koje je vidljivo da je društvo 30. lipnja 2011.g. održalo 7. redovnu skupštinu dioničara, da je ostvarilo dobit u poslovnoj godini 2009. i 2010. da joj dionica pod oznakom MONT-R-A kotira na banjalučkoj burzi itd.

Dokaz: www.blberza.com

Rezimirano, budući da prema pozitivnim propisima Republike Bosne i Hercegovine jedan poslovni subjekt može biti upisan samo kod jednog registarskog suda na teritoriju cijele Republike BiH, a kako nakon donošenja tzv. «Naredbe o izmiještanju» društvo Montaža d.d. Doboj, Husinskih rudara 27 nije brisano iz sudskog registra Okružnog privrednog suda u Doboju u kojem je bilo upisano pod registarskim brojem 1-110 nego je nastavilo poslovati i posluje i danas pod tvrtkom Montaža d.d. Doboj, Kolubarska 27, to se upis tobože «izmiještenog» društva Montaža d.d. Doboj Istok, Brijesnica Mala sada Montaža d.o.o. Doboj istok, Brijesnica Velika u sudski registar Općinskog suda u Tuzli ukazuje kao osnivanje novog trgovačkog društva. Radi se o otprilike o situaciji kao da netko formalno neki ugovor nazove kupoprodajnim, a u njega unese odredbu da kupac kupuje a prodavatelj prodaje neku stvar za 0 kn. Prilično je jasno da je takav ugovor zapravo darovni ugovor, a istu analogiju možemo primijeniti i ovdje i zaključiti da je tzv. «Naredba o izmiještanju» zapravo akt na temelju kojeg je došlo do osnivanja novog trgovačkog društva, a ne promjene sjedišta postojećeg društva.

Pobijanom presudom prvostupanjski sud je dakle pogrešno utvrdio činjenično stanje, posljedično tome pogrešno primijenio gore citirane odredbe «Okvirnog zakona o registraciji poslovnih subjekta u Bosni i Hercegovini» Republike Bosne i Hercegovine (Službeni glasnik R. BiH br. 42/04) koji je Zakon sud bio dužan primijeniti temeljem odredbe iz čl. 17. Zakona o rješavanju sukoba zakona s propisima drugih zemalja u određenim odnosima (Nar. nov. broj 53/91, 88/01). Ujedno je povrijeđena i odredba iz čl. 354. st. 2 toč. 11. Zakona o parničnom postupku jer je zaključak o tome da je tuženik pravni slijednik ovlaštenog ovrhovoditelja kontradiktorna sadržaju priležećih isprava iz kojih kad se sagledaju zajedno proizlazi suprotan zaključak.

Slijedom svega iznesenog predlaže se preinačiti pobijanu presudu Trgovačkog suda u Rijeci broj 1850/2011 od 17. lipnja 2011.g. na način da se u cijelosti usvoji tužbeni zahtjev tužitelja o proglašenju izvršenja rješenja o ovrsi Trgovačkog suda u Rijeci broj Ovr-715/96 od 11.05.2004.g. nedopuštenom te da se naloži tuženiku nadoknaditi parnični trošak tužitelju.

Za tužitelja punomoćnik:

Domagoj Crnogorac, odvjetnik

Odvjetnik
DOMAGOJ CRNOGORAC
Varaždin, A. Opolski 2, p.p. 112

Trošak tužitelja: v.p.s. 517.499,14 kn
Sastav žalbe na presudu Tbr. 10/1 OT
PDV 23 %
Sudska pristojba na žalbu
UKUPNO:

6.475,00 kn
1.489,25 kn
6.250,00 kn
14.214,25 kn

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U RIJECI

Zadarska 1 i 3, Riva 18

ODVJETNIČKI URÉD
Domagoj Crnogorac

2. 8. 06. 2011

Primljeno: _____

Posl. br.: 6. P – 1850/2011 – 14

PRESUDA

Trgovački sud u Rijeci, u ime Republike Hrvatske, po sucu pojedincu Tamari Jugo, u pravnoj stvari tužitelja **ZAGORJE d.d. Varaždin**, A. Opolski 2, kojeg zastupa punomoćnik Domagoj Crnogorac, odvjetnik u Varaždinu, A. Opolski 2, protiv tuženika **MONTAŽA d.o.o. Doboj Istok, Brijesnica Velika b.b., Republika Bosna i Hercegovina**, kojeg zastupa Tvrtko Dobrinjić, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Mađarić & Lui iz Zagreba, Ilica 191 F, radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 8. lipnja 2011. godine u prisutnosti tužiteljevog punomoćnika i zamjenika punomoćnika tuženika, 17. lipnja 2011. godine

presudio je

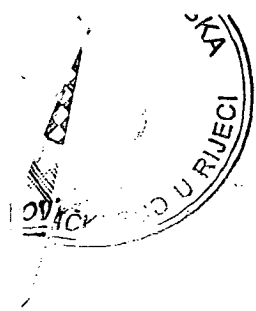
1. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

„I. Proglašava se nedopuštenim izvršenje na nekretninama tužitelja Zagorje d.d. Varaždin upisanim u z.k. ul. 2300 k.o. Omišalj (II z.k. tijelo) kod Općinskog suda u Krku i to na:

- k.č. br. 4768/1, šuma, površine 529 m²,
- k.č. br. 4769/1, šuma, površine 4234 m²,
- k.č. br. 4769/10, šuma, površine 7 m²,
- k.č. br. 4730/1, šuma, površine 490 m²,
- k.č. br. 4730/2, šuma, površine 324 m²,
- k.č. br. 4730/3, šuma, površine 220 m²,
- k.č. br. 4731, pašnjak, površine 690 m²,
- k.č. br. 4755/1, šuma, površine 1995 m²,
- k.č. br. 4755/2, šuma, površine 1086 m²,

određeno rješenjem o ovrsi Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj Ovr – 715/96 od 11. svibnja 2004. godine, zabilježbom tog rješenja u zemljišnim knjigama, utvrđenjem vrijednosti nekretnine, prodajom i namirenjem vjerovnika iz iznosa dobivenog prodajom.

II. Nalaže se tuženiku da nadoknadi tužitelju prouzročeni parnični trošak u roku od 8 (osam) dana pod prijetnjom ovrhe.“

2. Nalaže se tužitelju da plati tuženiku iznos od 14.082,80 kn na ime prouzročеног парничног трошка u roku od 8 (osam) dana.

3. Odbija se tuženikov zahtjev za naknadu парничног трошка u iznosu od 17.088,50 kn kao neosnovan.

Образложење

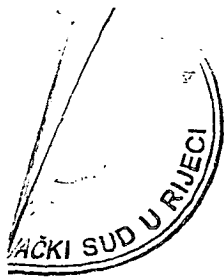
Tužitelj je 16. veljače 2011. godine ovome sudu podnio tužbu protiv tuženika radi proglašenja nedopuštenom ovrhe određene na nekretninama tužitelja upisanim u z.k.ul. 2300 k.o. Omišalj, поближе označenim u izreci presude. Образлаже да је туženik protiv tužitelja podnio prijedlog за ovrhu navodeći да mu tužitelj дугује 99.328,05 USD на temelju чега је ovaj sud izdao rješenje o ovrси broj Ovr – 715/96 od 11. svibnja 2004. godine, kojim је rješenjem određeno izvršenje на predmetnim nekretninama tužitelja. Protiv tog rješenja tužitelj је 22. prosinca 2010. godine izjavio žalbu jer tuženik nije ovlašten voditi ovrhu на temelju ovršne isprave на temelju koje је to rješenje o ovrси donijeto, a riječ је o pravomoćnoj i ovršnoj presudi Okružnog privrednog suda u Varaždinu poslovni broj P – 1663/92 od 25. ožujka 1993. godine, djelomično preinačenoj presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj Pž – 2758/93 od 5. prosinca 1994. godine jer је та presuda donijeta u korist trgovačkog društva Montaža d.d. Doboj, Husinskih rudara 27, sada Kolubarska 27, a ne u korist tuženika. На temelju те žalbe, ovaj sud је 14. siječnja 2011. godine donio rješenje broj Ovr – 715/96 kojim је pozvao tužitelja да u roku od 15 dana pokrene parnicu radi proglašenja predmetne ovrhe nedopuštenom.

Trgovačko društvo Montaža d.d. Doboj, Kolubarska 27 (ranije Husinskih rudara 27) u čiju је korist donijeta citirana ovršna presuda Okružnog privrednog suda u Varaždinu, od 7. veljače 1974. godine upisano је u sudski registar Okružnog privrednog suda Doboj u registarski uložak broj 1 – 110.

S druge strane, društvo tuženika osnovano је tek 10. svibnja 1994. godine, kada је upisano u sudski registar Općinskog suda u Tuzli pod registarskim brojem 1 – 5808. Iako u sudskom registru toga suda stoji да је navedenog dana izvršen upis promjene sjedišta Montaže d.d. Doboj, zapravo је riječ o osnivanju novog društva jer је „stara“ Montaža nadalje nastavila poslovati i danas još uvijek posluje.

Slijedom toga, tuženik nije ovlašten voditi ovrhu на temelju navedene presude Okružnog privrednog suda u Varaždinu jer u vrijeme donošenja те presude tuženik uopće nije postojao. Osim toga, tužitelj s tuženikom nikad nije bio ni u kakvom poslovnom odnosu, već је bio u poslovnom odnosu s trgovačkim društvom Montaža d.d. Doboj, Husinskih rudara 27. Slijedom toga predlaže да sud prihvati tužbeni zahtjev.

Tuženik u odgovoru на tužbu prije svega ističe prigovor dvostruke

litispendencije jer je pred ovim sudom između istih stranaka povodom iste ovrhe već podnijeta tužba radi proglašenja ovrhe nedopuštenom te je ovaj sud donio presudu poslovni broj P – 2117/2006 od 20. veljače 2009. godine, kojom je odbijen tužbeni zahtjev. U tom postupku je raspravljeno i o ovlaštenosti ovdje tuženika da kao ovrhovoditelj vodi predmetnu ovrhu te je utvrđeno da je tuženik ovlaštenik potraživanja koje je predmet te ovrhe. Stoga predlaže da sud odbaci tužbu.

Nadalje ističe da tužitelj zloupotrebljava procesna ovlaštenja jer se kao ovršenik obvezao u roku od 30 dana izvršiti svoju obvezu na ročištu od 29. rujna 2010. godine kod Općinskog suda u Krku, što nije učinio.

Tuženik ističe da dokumentacija dostavljena uz tužbu nije vjerodostojna i nema apostille. Napominje da iz dostavljene dokumentacije proizlazi legitimacija tuženika kao ovrhovoditelja jer se poziva na Naredbu o izmještanju sjedišta nakon kojeg izmještanja sjedišta posluje na novoj adresi te je registriran kod mjesno nadležnog Kantonalnog suda u Tuzli. Osim toga, sam je tužitelj dostavio Potvrdu Općinskog suda u Tuzli gdje se navodi da je još 1994. godine izvršen upis promjene sjedišta Montaže d.d., kao i da je Montaža d.d. trebao biti brisan iz registra Osnovnog suda Doboj zbog promjene sjedište, što otklanja svaku sumnju u pravno sjedište. Stoga predlaže da sud odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan.

Tužitelj je u odnosu na navode iz odgovora na tužbu istaknuo da je prigovor litispendencije neosnovan jer se parnica pred ovim sudom poslovni broj P – 2117/2006 vodila iz drugog razloga koji nema nikakve veze s predmetom spora ove parnice. U toj parnici tužitelj je naveo da je podmirio predmetni dug prema tuženiku na temelju izvansudske nagodbe sklopljene s predstavnikom tuženika Mustafom Avdićem, a ne iz razloga što tuženik nije ovlašten ovrhovoditelj, što je predmet ove parnice.

Što se tiče tzv. Naredbe o izmještanju, tužitelj ističe da je nakon izmještanja, tuženik 10. svibnja 1994. godine upisan u sudski registar Općinskog suda u Tuzli pod registarskim brojem 1 – 5808, dok je u registru Okružnog privrednog suda u Doboju ostalo društvo Montaža d.d. Doboj, Kolubarska 27, koje društvo i danas posluje i koje je u registru upisano još od 7. veljače 1974. godine pod registarskim brojem 1 – 110 iz čega proizlazi da je tuženik zapravo novoosnovano trgovačko društvo.

Sud je izveo dokazni postupak uvidom u dokumentaciju koja je priložena spisu utvrđujući odlučne činjenice savjesnom i brižljivom ocjenom svakog dokaza posebno te svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, sve sukladno članku 8. Zakona o parničnom postupku (dalje: ZPP-a, Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/5, 2/07 – Odluka USRH, 84/08, 96/08, 123/08 i 57/11).

Sud je izvršio uvid u rješenje ovoga suda poslovni broj Ovr – 715/96 – 23 od 14. siječnja 2011. godine, kojim je tužitelj upućen na pokretanje ove parnice (list 6 – 7 spisa), rješenje o izvršenju ovoga suda poslovni broj Ovr – 715/96 od 11. svibnja 2004. godine (list 8 – 9 spisa), izvadak iz sudskog registra Okružnog privrednog suda Doboju za društvo Montaža d.d. Doboju, Kolubarska 27 s ovjerenim prijevodom na hrvatski jezik (list 10 – 13 spisa), Uvjerenje Okružnog privrednog suda u Doboju od 29. listopada 2010. godine o pravnom sljedništvu društva Montaža Doboju d.d., Husinskih rudara 7 s ovjerenim prijevodom na hrvatski jezik (list 17 – 20 spisa), Izvod iz sudskog registra Općinskog suda u Tuzli za tuženika (list 21 – 25 spisa), dopis Općinskog suda u Tuzli od 10. studenog 2010. godine u kojem su navedeni povijesni podaci iz sudskog registra za tuženika upisanog u reg. ul. broj 1 – 5808 (list 26 spisa) presudu Okružnog privrednog suda Varaždin poslovni broj P – 1663/92 – 9 od 25. ožujka 1993. godine te presudu Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske Zagreb poslovni broj PŽ – 2758/93 – 2 od 5. prosinca 1994. godine (list 27 – 33 spisa), Ugovor broj 65/91 od 12. kolovoza 1991. godine sklopljen između tužitelja i Montaža Doboju, Husinskih rudara 27, Aneks tog Ugovora od 5. lipnja 1992. godine te Aneks istog Ugovora od 10. siječnja 1992. godine (list 34 – 39 spisa), presudu ovoga suda poslovni broj P – 2117/2006 – 41 od 20. veljače 2009. godine (list 48 – 57 spisa), presudu Višeg suda u Tuzli poslovni broj Ps – 228/96 od 13. veljače 1997. godine i presudu Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine poslovni broj PŽ – 35/00 od 23. studenog 2000. godine (list 58 – 62 spisa), zapisnik sastavljen kod Općinskog suda u Krku 29. rujna 2010. godine poslovni broj Ovr – 393/07 (list 64 – 65 spisa), tužiteljev dopis upućen punomoćniku tuženika 29. rujna 2010. godine (list 66 spisa), tužiteljev prigovor protiv rješenja o izvršenju od 11. svibnja 2004. godine (list 75 spisa), tužbu koju je tužitelj podnio pred ovim sudom 20. prosinca 2006. godine protiv ovdje tuženika u predmetu poslovni broj P – 2117/2006 (list 76 – 77 spisa) te u ovisni predmet poslovni broj Ovr – 715/1996 (Naredbu o izmještanju Montaže d.d. iz Doboja od 2. svibnja 1994. godine, list 82 spisa).

Na temelju izvedenog dokaznog postupka sud utvrđuje slijedeće:

Tužbeni zahtjev je u cijelosti neosnovan.

Tužbenim zahtjevom tužitelj traži proglašenje nedopuštenim izvršenje određeno rješenjem ovoga suda poslovni broj Ovr – 715/96 od 11. svibnja 2004. godine na nekretninama poblje označenim u izreci presude (list 8 – 9 spisa).

Među strankama nije sporno da je ovaj sud prihvatio prijedlog za ovrhu društva Montaža d.d. Doboju, Kolubarska 27 protiv ovdje tužitelja, kao ovršenika te da je rješenjem poslovni broj Ovr – 715/96 od 11. svibnja 2004. godine, na

temelju pravomoćne i ovršne presude Okružnog privrednog suda u Varaždinu poslovni broj P – 1663/92 od 25. ožujka 1993. godine (list 27 – 29 spisa), djelomično preinačene presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ – 2758/93 – 2 od 5. prosinca 1994. godine (list 30 – 33 spisa) radi naplate tražbine društva Montaža d.d. Doboj, BiH u iznosu od 99.328,05 USD s kamatom i troškova postupka, odredio ovrhu na predmetnim nekretninama (list 8 – 9 spisa).

Nadalje, nije sporno da je protiv citiranog rješenja dužnik – ovdje tužitelj 22. prosinca 2010. godine podnio prigovor – žalbu navodeći da vjerovnik – tuženik (Montaža d.o.o. Doboj Istok, Brijesnica Velika b.b., BiH) nije ovlašten tražiti izvršenje na temelju ovršne isprave jer na istog nije prešla obveza budući da dužnik s istim nikada nije bio u poslovnom odnosu.

Nije sporno da je rješenjem ovoga suda od 14. siječnja 2011. godine tužitelj upućen pokrenuti parnicu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti tog rješenja, što je sud utvrdio uvidom u citirano rješenje (list 6 – 7 spisa). Punomoćnik tužitelja je citirano rješenje zaprimio 1. veljače 2011. godine, a tužbu je podnio 16. veljače 2011. godine pa je dakle tužba pravovremena.

Budući da navedene činjenice među strankama nisu sporne, ne treba ih dokazivati sukladno odredbi čl. 221. st. 1. ZPP-a.

Tuženik je u odgovoru na tužbu istaknuo prigovor dvostruke litispendencije navodeći da je pred ovim sudom između istih stranaka povodom iste ovrhe već podnijeta tužba radi proglašenja ovrhe nedopuštenom te da je ovaj sud donio presudu poslovni broj P – 2117/2006 od 20. veljače 2009. godine, kojom je tužbeni zahtjev odbijen.

Tuženikov prigovor je neosnovan.

Uvidom u presudu ovoga suda poslovni broj P – 2117/2006 – 41 od 20. veljače 2009. godine (list 48 – 57 spisa) sud je utvrdio da je u tom postupku tužitelj podnio tužbu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, ali iz razloga propisanog odredbom čl. 50. st. 1. t. 8. ZIP-a navodeći da je predmetno potraživanje prestalo na temelju izvansudske nagodbe sklopljene s predstavnikom tuženika Mustafom Avdićem 3. prosinca 1992. godine.

U ovom slučaju tužitelj traži proglašenje ovrhe nedopuštenom iz drugog razloga odnosno navodeći da tuženik nije ovlašten ovrhovoditelj.

U parnici radi proglašenja ovrhe nedopuštenom može se raspravljati samo sporna činjenica zbog koje je tužitelj upućen u parnicu.

Tužitelj je u parnicu koja se vodila pred ovim sudom pod poslovnim brojem P – 2117/2006 upućen iz razloga što je tvrdio da je predmetno potraživanje prestalo, dok je u ovu parnicu upućen iz razloga jer tvrdi da tuženik nije ovlašten ovrhovoditelj. Budući da je riječ o dva različita razloga za proglašenje ovrhe nedopuštenom, a koji su dopušteni odredbom čl. 50. ZIP-a, to je tuženikov

prigovor litispendencije neosnovan.

Među strankama je sporno je li tuženik ovlašten voditi ovrhu protiv ovdje tužitelja kao ovršenika na temelju presude Okružnog privrednog suda u Varaždinu broj P – 1663/92 s obzirom na tužiteljeve navode da u vrijeme donošenja te presude 25. ožujka 1993. godine tuženik još uopće nije postojao te s obzirom na tužiteljeve navode da s tuženikom nije bio ni u kakvom poslovnom odnosu, već da je bio u poslovnom odnosu s trgovačkim društvom Montaža d.d. Dobož, Husinskih rudara 27 (sada Kolubarska 27).

Prije svega se napominje da je rješenje o ovrši poslovni broj Ovr – 715/96 od 11. svibnja 2004. godine, čije proglašenje nedopuštenim tužitelj traži ovom tužbom donijeto na prijedlog vjerovnika (ovrhovoditelja) Montaža d.d. Dobož, BiH, dakle na prijedlog one pravne osobe u odnosu na koju tužitelj tvrdi da je bio u poslovnom odnosu i koja je u ovršnoj ispravi označena kao tužitelj.

Prema odredbi članka 54. stavak 1. Zakona o izvršnom postupku (dalje: ZIP, Narodne novine broj 53/91), koji se ima primijeniti na konkretni slučaj pozivom na odredbu članka 309. Ovršnog zakona (dalje: OZ-a, Narodne novine broj 57/96, 29/99, 42/00 – Odluka USRH, 173/03, 194/03 – Isp., 151/04, 88/05, 121/05 i 65/08), ako rješenje o prigovoru zavisi od neke činjenice koja se odnosi na samo potraživanje, a među strankama je sporna, sud će uputiti dužnika da u određenom roku pokrene parnicu ili drugi postupak radi proglašenja da je izvršenje nedopušteno.

Prema odredbi članka 50. st. 1. ZIP-a, prigovor protiv rješenja o izvršenju može se podnijeti iz razloga koji sprečavaju izvršenje. Iako citirani članak ne sadržava taksativne razloge za prigovor protiv rješenja o izvršenju, dužnik može uspješno isticati samo takav prigovor koji predstavlja razlog koji sprječava izvršenje.

U konkretnom slučaju tužitelj ističe kako tuženik nije ovlašten voditi ovrhu na temelju ovršne isprave na temelju koje je donijeto rješenje o ovrši od 11. svibnja 2004. godine navodeći da u vrijeme donošenja te odluke 25. ožujka 1993. godine, tuženik nije postojao. Navedeno je svakako prigovor koji predstavlja razlog koji sprječava izvršenje.

Izvršenje je tuženik kao vjerovnik zahtijevao na temelju pravomoćne presude Okružnog privrednog suda u Varaždinu poslovni broj P – 1663/92 od 25. ožujka 1993. godine, koja je postala pravomoćna 5. prosinca 1994. godine, odnosno kada je Visoki trgovački sud Republike Hrvatske donio presudu poslovni broj PŽ – 2758/93 kojom je prvostupanjska presuda djelomično preinačena (listu 27 – 33 spisa).

Tužitelj se u ovom postupku poziva na činjenicu da tuženik Montaža d.o.o. Doboj Istok, Brijesnica Velika b.b., nije pravni slijednik društva Montaža d.d. Doboj, Kolubarska 27 na kojeg glasi ovršna isprava – pravomoćna presuda Okružnog privrednog suda u Varaždinu poslovni broj P – 1663/92 te da stoga nije ovlašten zahtijevati ovrhu.

Nije sporno da je u ovom postupku tužitelj kao tuženika označio društvo Montaža d.o.o. Doboj Istok, Brijesnica Velika b.b., što je vidljivo iz tužbe.

Također nije sporno da se upravo to društvo pojavljuje u ovršnom postupku kao ovrhovoditelj (vjerovnik). Tuženik u ovom postupku tvrdi da jest pravni slijednik društva Montaža d.d. Doboj, te da je ovlašten zahtijevati ovrhu. Iz navedenog proizlazi da u ovom parničnom postupku nije sporna pasivna legitimacija tuženika u smislu da je tuženik osoba koja se pojavljuje kao ovrhovoditelj iz ovršnog postupka, već samo činjenica je li tuženik pravni slijednik tužitelja iz ovršne isprave Montaža d.d. Doboj te je li ovlašten zahtijevati ovrhu na temelju te ovršne isprave.

Tuženik je dokazao da je pravni slijednik pravne osobe Montaža d.d. Doboj, Kolubarska 27 (ranije Husinskih rudara 27).

Naime, iz Naredbe o izmiještanju Montaže d.d. za montažne radove Doboj od 2. svibnja 1994. godine (list 82 spisa) proizlazi da je sjedište društva Montaža d.d. Doboj izmješteno iz Doboja u Brijesnicu Malu u Općini Doboj.

Iz potvrde Kantonalnog suda u Tuzli od 10. studenog 2010. godine (list 26 spisa) razvidno je da je kod subjekta Montaža d.d. za montažne radove Doboj, Mala Brijesnica, dana 28. prosinca 1999. godine upisana promjena oblika i usklađenje statusa s odredbama Zakona o privrednim društvima na način da tvrtka sada glasi: društvo s ograničenom odgovornošću Montaža društvo za montažne radove Brijesnica Mala, Doboj Istok.

Iz iste potvrde proizlazi da je dana 10. svibnja 1994. godine u registar tog suda izvršen upis promjene sjedišta Montaže d.d. za montažne radove Doboj u novo sjedište Doboj, Mala Brijesnica, upravo na osnovi ranije citirane Naredbe Izvršnog odbora Općine Doboj od 2. svibnja 1994. godine.

Nadalje, 3. listopada 1994. godine izvršen upis promjene ovlaštene osobe za zastupanje, tako da je kao ovlaštena osoba za zastupanje upisan Mustafa Avdić, a dana 27. svibnja 1996. godine Ismet Vehabović. Nadalje je 30. studenog 2005. godine izvršen upis djelatnosti i promjena sjedišta, tako da je sjedište društva sada Doboj Istok, Brijesnica Velika b.b. Ova potvrda izdana je od strane Općinskog suda u Tuzli pa je sud istu prihvatio na temelju odredbe članka 17. stavak 1. Sporazuma između Vlade Republike Hrvatske, Vlade Bosne i Hercegovine i Vlade Federacije Bosne i Hercegovine o pravnoj pomoći u

građanskim i kaznenim stvarima od 26. veljače 1996. godine, prema kojoj u tom slučaju, to jest kada se radi o sudskom dokumentu, nije potrebna daljnja ovjera.

Iz potvrde je također vidljivo da je Općinski sud u Tuzli u potvrdi naveo da se tužitelj za podatke za društvo Montaža d.d. Doboj trebao obratiti Osnovnom sudu u Doboju radi provjere je li taj pravni subjekt brisan iz sudskog registra zbog promjene sjedišta.

Slijedom svega navedenog, sud utvrđuje da je tuženik dokazao da je pravni slijednik pravne osobe Montaža d.d. Doboj, Kolubarska 27 (ranije Husinskih rudara 27).

S druge strane, tužitelj nije dokazao da bi društvo Montaža d.d. Doboj, Kolubarska 27, bilo pravni slijednik društva Montaža d.d. Doboj, koje je bilo tužitelj u parničnom postupku poslovni broj P – 1663/92. Naime, iz Izvatka iz sudskog registra Okružnog privrednog suda u Doboju od 23. studenog 2010. godine (list 10 – 13 spisa) vidljivo je da je kod tog suda upisano akcionarsko društvo za montažerske radove Montaža Doboj d.d., Kolubarska 27 u registarskom ulošku 1 – 110, s time da se spominju upisi izvršeni 30. lipnja 1998. godine.

Činjenica da se podudara sjedište tužitelja iz parničnog postupka poslovni broj P – 1663/92 i akcionarskog društva Montaža d.d. Doboj nije dovoljan dokaz o pravnom sljedništvu. Dodaje se da se iz činjenice da je sjedište društva Montaža d.d. Doboj izmješteno u Doboj Istok u tijeku 1994. godine, može zaključiti da se radi upravo o izmještanju sjedišta društva Montaža d.d. Doboj, koje je bilo stranka u parničnom postupku Okružnog privrednog suda u Varaždinu poslovni broj P – 1663/92. Ovo iz razloga što niti sada, a niti onda nije postojala mogućnost da u istom registru budu upisana dva subjekta s istom tvrtkom, a u smislu pozitivnih propisa važećih u Republici Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini.

Slijedom navedenog, ne postoje razlozi za proglašenje ovrhe nedopuštenom, pa je sud odbio tužbeni zahtjev kao neosnovan i donio odluku kao u t. 1. izreke presude.

Odluku o parničnom trošku sud je donio na temelju odredbe čl. 154. st. 1. i 155. ZPP-a. Sud je tuženiku priznao parnični trošak u iznosu od 14.082,80 kn (t. 2. izreke presude).

Parnični trošak odnosi se na trošak sudske pristojbe na odgovor na tužbu u iznosu od 725,00 kn (tuženik je tražio naknadu u iznosu od 2.500,00 kn) sukladno Zakonu o sudskim pristojbama Republike Hrvatske (Narodne novine broj 26/03 - pročišćeni tekst), te trošak zastupanja po Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 148/09) koji se sastoji

od troška sastava odgovora na tužbu u iznosu od 5.180,00 kn sukladno Tbr. 8/1, troška zastupanja ročištu 8. lipnja 2011. godine u iznosu od 5.180,00 kn sukladno Tbr. 9/1, troška zastupanja na ročištu 17. lipnja 2011. godine, na kojem je objavljena presuda u iznosu od 500,00 kn sukladno Tbr. 9/3 (tuženik je tražio naknadu u iznosu od 2.590,00 kn uvećano za PDV) te PDV u iznosu od 2.497,80 kn sukladno Tbr. 42.

Tuženikov zahtjev za naknadu parničnog troška u iznosu od ukupno 17.088,50 kn je neosnovan (t. 3. izreke presude).

Sud tuženiku nije priznao trošak u navedenom iznosu, koji predstavlja razliku između naknade koju je tuženik tražio u iznosu od ukupno 31.171,30 kn i iznosa koji mu je sud priznao od 14.082,80 kn.

Sud nadalje tuženiku nije priznao zahtjev za naknadu troška sastava odgovora na žalbu od 11. siječnja 2011. godine te sastava dopune odgovora na žalbu od 14. siječnja 2011. godine u iznosu od po 5.180,00 kn (ukupno 10.360,00 kn) budući da ti podnesci ne prileže ovome spisu, niti se odnose na ovaj parnični postupak.

Rijeka, 17. lipnja 2011. godine

sudac
Tamara Jugo

TAMARA JUGO, M.P.
ZA TOČNOST I PRAVKA

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu u roku od 8 (osam) dana od dana primitka iste. Žalba se podnosi putem ovog suda u tri istovjetna primjerka, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u Zagrebu.

Odvjetnik
DOMAGOJ CRNOGORAC

42 000 Varaždin, Ankice Opolski 2, p.p. 112, tel&fax: 042/300-384 gsm: 098/1695-801

Uredski broj: 70/07
U Varaždinu 30. svibnja 2011.g.

**TRGOVAČKI SUD
U RIJECI**

Na poslovni broj: P-1850/2011

v.p.s. 110.000,00 kn

TUŽITELJ: ZAGORJE d.d. Varaždin, A. Opolski 2, koje zastupa punomoćnik Domagoj Crnogorac, odvjetnik u Varaždinu, A. Opolski 2

TUŽENIK: MONTAŽA d.o.o. Doboj Istok, Brijesnica Velika bb, Republika BiH koje zastupa Tvrtko Dobrinić odvjetnik iz OD «Mađarić & Lui» u Zagrebu

PODNEŠAK TUŽITELJA

3 x

kojim se očituje na tuženikov odgovor na tužbu

Na tuženikov odgovor na tužbu od 28. ožujka 2011g. u gornjem predmetu tužitelj se očituje kako slijedi.

I Prigovor tuženika na visinu naznačene vrijednosti predmeta spora je neosnovan jer ovo nije parnica radi isplate 99.328,05 USD nego parnica radi utvrđenja nedopuštenosti ovrhe u kojoj se sukladno odredbi iz čl. 26. Zakona o sudskim pristojbama (NN 26/03) kao vrijednost spora uzima iznos koji je tužitelj naznačio u tužbi ali ne manji od 10.000,00 kn. a budući je tužitelj u tužbi označio v.p.s. u iznosu od 110.000,00 kn onda taj iznos treba prihvatiti.

II Neosnovan je tuženikov prigovor dvostruke litispendencije jer se parnica pred Trgovačkim sudom u Rijeci pod brojem P-2117/2006 vodila iz sasvim drugog razloga koji nema nikakve veze s predmetom ove parnice. Naime, tužitelj je dana 25.05.2004. podnio prigovor protiv Rješenja o izvršenju Trgovačkog suda u Rijeci broj Ovr-716/96 od 11. svibnja 2004. navodeći u prigovoru da je podmirio predmetni dug prema tuženiku na osnovu izvansudske nagodbe sklopljene sa predstavnikom tuženika Mustafom Avdićem, a ne iz razloga da tuženik nije ovlašten ovrhovoditelj što je predmet ove parnice.

Dokaz: preslika prigovora tužitelja od 25.05.2004. protiv rješenja o izvršenju Ovr-716/96

III Povodom spomenutog prigovora protiv Rješenja o izvršenju Trgovački sud u Rijeci je donio rješenje o upućivanju tužitelja u parnicu broj Ovr-715/96 od 1. prosinca 2006. na temelju kojeg rješenja je tužitelj dana 20.12.2006. podnio tužbu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom ponovo navodeći u tužbi da je dug podmirio pa čak i pretplatio, a sve sukladno «Vansudskoj nagodbi» od 03.12.1992.g. po kojoj je predmetni dug isplatio direktno radnicima.

Dokaz: preslika tužbe tužitelja od 20.12.2006.
preslika «Vansudske nagodbe» od 03.12.1992.g.
uvid u rješenje broj Ovr-715/96 od 01.12.2006. – u spisu

IV Povodom tužbe spomenute pod točkom III ovog podneska pred Trgovačkim sudom u Rijeci vodila se parnica pod brojem P-2117/2006 tijekom koje je tužitelj pored navedenog razloga za nedopuštenost ovrhe zbog isplate duga još dodatno izrazio sumnju da tuženik nije niti ovlašteni ovrhovoditelj već da je to druga pravna osoba. Međutim o potonjem razlogu Trgovački sud u Rijeci prvostupanjskom presudom P-2117/2006 od 20. veljače 2009.g. uopće nije meritorno odlučio već je samo naveo da taj razlog tužitelj tijekom parnice nije mogao isticati budući da se u parnici radi nedopuštenosti ovrhe u smislu odredbe iz čl. 54. st. 1. Zakona izvršnom postupku (NN 53/91) može raspravljati samo ona sporna činjenica zbog koje je tužitelj upućen u parnicu. Iz navedenog je razvidno da nema dvostruke litispendencije jer se u parnici P-2117/2006 pred Trgovačkim sudom u Rijeci nije, niti se je moglo meritorno raspravljati o razlogu nedopuštenosti ovrhe koji je predmet ove parnice.

Dokaz: uvid u presudu Trgovačkog suda u Rijeci broj P-2117/2006 od 20.02.2006.g.
(treći odlomak str. 8 presude)

V Što se tiče tzv. «Naredbe o izmještanju», naravno da sama promjena sjedišta trgovačkog društva ne znači osnivanje novog trgovačkog društva (što u svom odgovoru tuženik imputira tužitelju), ali ovdje se radi o tome da je nakon «izmještanja» tuženik dana 10.05.1994.g. upisan u sudski registar Općinskog suda u Tuzli pod registarskim brojem 1-5808 dok je u registru Okružnog privrednog suda u Doboju ostalo trgovačko društvo MONTAŽA d.d. Doboj Kolubrska 27 (prije Husinskih rudara 27) koje društvo dan danas posluje i koje je u tom registru upisano još 07.02.1974. pod registarskim brojem 1-110 iz čega nedvosmisleno proilazi zaključak da je tuženik zapravo novoosnovano trgovačko društvo.

Dokaz: uvid u spis

VI Presude Višeg suda u Tuzli Ps-228/96 i Vrhovnog suda BIH Pž-35/00 koje je tuženik dostavio u prilogu svog odgovora na tužbu po mišljenju tužitelja ne dokazuju ništa jer je tuženikovo pravo da preuzme dugove druge osobe odnosno da ne stavi prigovor promašene pasivne legitimacije.

VII Na kraju potrebno se osvrnuti na navode tuženika da je Montaža d.d. Doboj u parničnom postupku pred Okružnim privrednim sudom u Varaždinu koje se vodio pod brojem P-2758/93 i kasnije povodom žalbenog postupka kod Visokog trgovačkog suda u Zagrebu Pž-2758/93 kao i u kasnijem izvršnom postupku imala istog punomoćnika (odvjetnika Žarka Brkića iz Zagreba). Navedeno se može objasniti time da je taj punomoćnik bio vezan za određene ljude koji su radili u trgovačkom društvu Montaža d.d. Doboj Husinskih rudara 27 a koji su nakon osnivanja novog trgovačkog društva Montaža d.d. Doboj, Brijesnica Mala, prešli raditi u to novo trgovačko društvo predstavljajući se kao pravni slijednici starog društva.

S obzirom na sve izneseno tužitelj ostaje kod tužbe i tužbenog zahtjeva.

Za tužitelja punomoćnik:

Domagoj Crnogorac, odvjetnik

Odvjetnik
DOMAGOJ CRNOGORAC
Varaždin, A. Opalski 2, p.p. 112

Trošak tužitelja:

sastav obrazloženog podneska Tbr. 8/1 OT.....	2.500,00 kn
PDV 23 %.....	575,00 kn
UKUPNO:	3.075,00 kn

Prilog:

preslika prigovora tužitelja od 25.05.2004. protiv rješenja o izvršenju Ovr-716/96
preslika tužbe tužitelja od 20.12.2006.

Odvjetnik
DOMAGOJ CRNOGORAC

42 000 Varaždin, Ankice Opolski 2, p.p. 112, tel&fax: 042/300-384 gsm: 098/1695-801

Uredski broj: 70/07
U Varaždinu 15. veljače 2011.g.

sp. 16.02.11.

**TRGOVAČKI SUD
U RIJECI**

v.p.s. 110.000,00 kn

TUŽITELJ: ZAGORJE d.d. Varaždin, A. Opolski 2, koje zastupa punomoćnik Domagoj Crnogorac, odvjetnik u Varaždinu, A. Opolski 2

TUŽENIK: MONTAŽA d.o.o. Doboj Istok, Brijesnica Velika bb, Republika BiH koje zastupa Tvrtko Dobrinic odvjetnik iz OD «Mađarić & Lui» u Zagrebu

T U Ž B A

3 x

radi utvrđenja nedopuštenosti ovrhe

I Tuženik je protiv tužitelja podnio prijedlog za ovrhu navodeći da mu tužitelj duguje 99.328,05 USD na temelju čega je Trgovački sud u Rijeci izdao rješenje o ovrsi broj Ovr-715/96 od 11.05.2004.g. kojim je rješenjem određeno izvršenje na nekretninama tužitelja upisanim u zk.ul. 2300 k.o. Omišalj. Protiv navedenog rješenja o ovrsi tužitelj je dana 22. prosinca 2010.g. izjavio žalbu zbog toga što tuženik nije ovlašten voditi ovrhu na temelju ovršne isprave na temelju koje je to rješenje o ovrsi donijeto, a radi se o pravomoćnoj i ovršnoj presudi Okružnog privrednog suda u Varaždin broj P-1663/92 od 25. ožujka djelomično preinačenoj presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj Pž-2758/93 od 5. prosinca 1994.g. jer je ta presuda donesena u korist trgovačkog društva **Montaža d.d. Doboj, Husinskih rudara 27 sada Kolubarska 27, a ne u korist tuženika trgovačkog društva Montaža d.o.o. Doboj Istok, Brijesnica Velika bb.** Na temelju navedene žalbe tužitelja Trgovački sud u Rijeci je dana 14. siječnja 2011.g. donio rješenje broj Ovr-715/96 kojim je pozvao tužitelja da u roku od 15 dana pokrene parnicu radi proglašenja da je izvršenje određeno ovosudnim rješenjem o ovrsi poslovni br. Ovr-715/96 nedopušteno. Sukladno navedenom rješenju tužitelj sada podnosi ovu tužbu u dodijeljenom roku.

Dokaz: - preslika rješenja o ovrsi Ovr-715/96 od 11.05.2004.
- preslika rješenja o upućivanju u parnicu Ovr-715/96 od 14.01.2011.
- uvid u ovosudni predmet Ovr-715/96

II Trgovačko društvo **Montaža d.d. Doboj, Kolubarska 27 (prije Husinskih rudara 27)** u čiju korist je donesena gore spomenuta ovršna presuda Okružnog privrednog suda u Varaždinu je još od 07.02.1974.g. upisano u sudski registar Okružnog privrednog suda Doboj u registarski uložak broj 1-110.

- Dokaz:** - Izvod iz sudskog registra Okružnog privrednog suda Doboj od 23.11.2010.g.
- Ovjereni prijevod navedenog izvoda iz sudskog registra sa srpskog jezika od 25.11.2010.g.
  - Uvjerenje Okružnog privrednog suda Doboj od 29.10.2010.g. u kojem je naveden povijesni pregled za subjekt pod reg. uloškom broj 1-110
  - Ovjereni prijevod gore navedenog uvjerenja sa srpskog jezika od 05.11.2010.g.

III S druge pak strane tuženik - **trgovačko društvo Montaža d.o.o. Doboj Istok, Brijesnica Velika bb** je osnovano tek dana 10. svibnja 1994.g. kada je upisano u sudski registar Općinskog suda u Tuzli pod registarskim brojem 1-5808. Iako u sudskom registru Općinskog suda u Tuzli stoji da je navedenog dana izvršen upis promjene sjedišta «Montaže» d.d. Doboj zapravo se radi o osnivanju novog trgovačkog društva budući je «stara» Montaža navedena pod točkom II ove tužbe nadalje nastavila poslovati tj. nije brisana iz sudskog registra Okružnog privrednog suda Doboj nego i dan danas posluje što je vidljivo iz priloženih dokumenata pod točkom II.

- Dokaz:** - Ovjerena preslika izvoda iz sudskog registra Općinskog suda u Tuzli od 19.10.2010.
- Dopis Općinskog suda u Tuzli od 10.11.2010.g. u kojem su navedeni povijesni podaci iz sudskog registra za tuženika upisanog reg. ul. broj 1-5808

IV Iz dosad iznesenog je već vidljivo da tuženik nije ovlašten voditi ovrhu temeljem presude Okružnog privrednog suda u Varaždinu broj P-1663/92 jer u vrijeme donošenja te presude dana 25. ožujka 1993.g. tuženik još uopće nije ni postojao. Uostalom, tužitelj sa tuženikom nikad nije bio ni u kakvom poslovnom odnosu već je bio u poslovnom odnosu sa trgovačkim društvom «Montaža» d.d. Doboj, Husinskih rudara 27 temeljem slijedećih ugovora:

- Ugovora o izvedbi elektroinstalacija u stambenom naselju u Ashkelonu u Izraelu broj 65/91 zaključenog 12.08.1991.
- Aneksa ugovora broj 65/91 od 05.06.1992.g.
- Ugovora o izvedbi vodoinstalacija u stambenom naselju u Ashkelonu u Izraelu broj 70/91 zaključenog 26.08.1991.g.
- Aneksa ugovora broj 70/91 od 10.01.1992.g.

Iz uvjerenja Okružnog privrednog suda Doboj od 29.10.2010.g. u kojem su navedeni povijesni podaci za sadašnju Montažu d.d. Doboj, Kolubarska 27 koje je upisano u sudski registar navedenog suda u registarski uložak broj 1-110 vidljivo je da je to trgovačko društvo u vrijeme zaključenja gore navedenih ugovora tj. od 01.08.1991.g. nosilo naziv «Montaža» dioničko društvo za Montažerske radove Doboj p.o. koji naziv je naveden i na pečatima gore navedenih sklopljenih ugovora s tužiteljem. Isto tako iz spomenutog uvjerenja je vidljivo da to trgovačko društvo od 17.10.1989.g. ima sjedište u Doboju ulici Husinskih rudara 27 koje sjedište je zapravo do danas ostalo isto jer je samo ulica Husinskih rudara promijenila naziv u Kolubarska.

Dokaz: - kao pod točkom II

- preslika ugovora o izvedbi elektroinstalacija u stambenom naselju u Ashkelonu u Izraelu broj 65/91 zaključenog 12.08.1991.
- preslika aneksa ugovora broj 65/91 od 05.06.1992.g.
- preslika ugovora o izvedbi vodoinstalacija u stambenom naselju u Ashkelonu u Izraelu broj 70/91 zaključenog 26.08.1991.g.
- preslika aneksa ugovora broj 70/91 od 10.01.1992.g.
- preslika presude Okružnog privrednog suda u Varaždinu broj P-1663/92
- preslika presude Visokog trgovačkog suda R. Hrvatske broj Pž-2758/93

V Iz svega iznesenog bjelodano je da tužnik nije ovlasten voditi ovrhu na temelju presude Okružnog privrednog suda u Varaždinu broj P-1663/92 od 25. ožujka 1992, djelomično preinačene presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj Pž-2758/93 od 5. prosinca 1994.g. na temelju kojih je doneseno rješenje o ovrsi Trgovačkog suda u Rijeci broj Ovr-715/96 od 11. svibnja 2004.g. pa se stoga predlaže donošenje slijedeće:

P r e s u d e

I Proglašava se nedopuštenim izvršenje na nekretninama tužitelja Zagorje d.d. Varaždin upisanim u z.k. ul. 2300 k.o. Omišalj (II z.k. tijelo) kod Općinskog suda u Krku i to na:

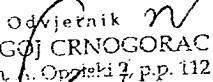
- k.č. br. 4768/1 šuma, površine 529 m²,
- k.č.br. 4769/1 šuma, površine 4234 m²,
- k.č.br. 4769/10 šuma, površine 7 m²,
- k.č.br. 4730/1 šuma, površine 490 m²,
- k.č.br. 4730/2 šuma, površine 324 m²,
- k.č.br. 46730/3 šuma, površine 220 m²,
- k.č.br. 4731 pašnjak, površine 690 m²,
- k.č.br. 4755/1 šuma, površine 1995 m²,
- k.č.br. 4755/2 šuma, površine 1086 m²

određeno rješenjem o ovrsi Trgovačkog suda u Rijeci broj Ovr-715/96 od 11. svibnja 2004.g., zabilježbom tog rješenja u zemljišnim knjigama, utvrđenjem vrijednosti nekretnine, prodajom i namirenjem vjerovnika iz iznosa dobivenog prodajom.

II Nalaže se tuženika da tužitelju nadoknađi prouzročeni parnični trošak u roku od 8 dana pod prijetnjom ovrhe.

Za tužitelja punomoćnik:

Domagoj Crnogorac, odvjetnik

Odvjetnik
DOMAGOJ CRNOGORAC
Varaždin, A. Oršićki 2, p.p. 112

Prilog: punomoć te kao pod dokaz

Trošak tužitelja v.p.s. 110.000,00 kn

Sastav tužbe Tbr. 7/1 OT

2.500,00 kn

PDV 23 %

575,00 kn

Sudska pristojba na tužbu

1.450,00 kn

Sudska pristojba na presudu

1.450,00 kn

UKUPNO:

5.975,00 kn

Odvjetnik
DOMAGOJ CRNOGORAC

42 000 Varaždin, Ankice Opolski 2, p.p. 112, tel&fax: 042/300-384 gsm: 098/1695-801

Uredski broj: 70/07
U Varaždinu 20. prosinca 2010.g.

OTP. 22. 12. 10

**TRGOVAČKI SUD
U RIJECI**

Na poslovni broj: Ovr.715/96

v.p.s. 99.328,05 USD

OVRHOVODITELJ: MONTAŽA d.o.o. Doboj Istok, Brijesnica Velika bb, Republika BiH
koje zastupa Tvrtko Dobrinic odvjetnik iz OD «Mađarić & Lui»

OVRŠENIK: ZAGORJE d.d. Varaždin, A. Opolski 2, koje zastupa Domagoj
Crnogorac, odvjetnik iz Varaždina, A. Opolski 2

ŽALBA OVRŠENIKA
na rješenje o ovrsi broj Ovr. 715/96 od 11.05.2004.g.

3 x

I Protiv rješenja o ovrsi Trgovačkog suda u Rijeci broj Ovr. 715/96 donesenog 11.05.2004.g. ovršenik podnosi ovu žalbu iz razloga navedenog u čl. 46. st. 1. toč. 7. Ovršnog zakona (NN br. 57/96, 29/99, 42/00, 173/03, 194/03, 151704, 88/05, 121/05 i 67/08) jer ovrhovoditelj MONTAŽA d.o.o. Doboj Istok, Brijesnica Velika bb, Republika Bosna i Hercegovina uopće nije bio ovlašten tražiti ovrhu temeljem ovršne isprave – pravomoćne i ovršne presude Okružnog privrednog suda u Varaždinu broj P-1663/92 od 25. ožujka 1993. djelomično preinačene presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj Pž-2758/93 od 5. prosinca 1994.g. niti je ovlašten voditi ovrhu protiv ovršenika temeljem navedene ovršne isprave. Naime, ovršenik nikada nije bio u poslovnom odnosu sa ovrhovoditeljem već je u poslovnom odnosu bio sa trgovačkim društvom «Montaža» dioničko društvo za montažerske radove Doboj p.o., Husinskih rudara 27, Republika BiH s kojim je dana 12.08.1991.g. sklopio Ugovor broj 65/91 o izvedbi elektroinstalacija u stambenom naselju Ashkelon u Izraelu te Aneks tog ugovora od 05.06.1992.g., zatim je dana 26.08.1991.g. s istim trgovačkim društvom sklopio Ugovor broj 70/91 o izvedbi vodoinstalaterskih radova također u naselju Ashkelon u Izraelu kao i Aneks tog ugovora od 10.01.1992.g. Temeljem navedenih ugovora MONTAŽA d.d. Doboj p.o., Husinskih rudara 27, Republika BiH je nakon parnice koju je vodila protiv ovršenika ishodila gore spomenutu pravomoćnu i ovršnu presudu Okružnog suda u Varaždinu temeljem koje je doneseno probijano rješenje o ovrsi.

Dokaz: - uvid u presudu Okružnog privrednog suda u Varaždinu broj P-1663/92
- uvid u presudu Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj Pž-2758/93

- preslika Ugovora o izvedbi elektroinstalacija broj 65/91 od 12.08.1991.g. te Aneks tog ugovora od 05.06.1992.g. (obratiti pažnju na pečat trgovačkog društva «Montaža»)
- preslika Ugovora o izvedbi vodo-instalaterskih radova broj 70/91 od 26.08.1991.g. te Aneks tog ugovora od 10.01.1992.g. (obratiti pažnju na pečat trgovačkog društva «Montaža»)

II Trgovačko društvo spomenuto pod točkom I ove žalbe, s kojim je ovršenik bio u poslovnom odnosu, vodi se u sudskom registru Okružnog privrednog suda u Doboju u registarskom ulošku tog suda broj 1-110, a osnovano je dana 07.02.1974. rješenjem Okružnog privrednog suda u Tuzli broj Fi-107/74 kojim rješenjem je ustanovljeno da je u registar organizacija udruženog rada upisana Organizacija udruženog rada «MONTAŽA» poduzeće za metalo i elektro montažu Doboj, sa sjedištem u Doboju, ulica Husinskih rudara broj 7. Nakon osnivanja predmetni subjekt je više puta mijenjao naziv, ustroj i sjedište što je sve vidljivo iz uvjerenja Okružnog privrednog suda u Doboju broj 60-0-REG-R3-10-000 806 od dana 29. listopada 2010.g. koje uvjerenje ovršenik dostavlja naslovnom Sudu. Danas predmetni subjekt posluje pod nazivom Dioničko društvo za montažerske radove «MONTAŽA» Doboj, temeljem rješenja Osnovnog suda u Doboju broj 085-0-Reg-06-000 074 od 22.02.2006.g.. Iz navedenog uvjerenja Okružnog privrednog suda u Doboju od 29.10.2010.g. također je vidljivo da je predmetni subjekt rješenjem Osnovnog suda udruženog rada Doboj broj U/I-281/89 od 17.10.1989.g. promijenio sjedište na adresu Husinskih rudara 27, u Doboju, a rješenjem Osnovnog suda udruženog rada Doboj broj U/I-799/91 od 01.08.1991.g. izvršena je promjena statusa i naziva subjekta iz «MONTAŽA» poduzeće u društvenom vlasništvu za instalaterske, montažne, proizvodne i uslužne djelatnosti Doboj u dioničko društvo u mješovitom vlasništvu pod nazivom «MONTAŽA» dioničko društvo za montažerske radove Doboj p.o.. Iz navedenog je razvidno da je spomenuto trgovačko društvo koje se u registru Okružnog privrednog suda u Doboju vodi u registarskom ulošku pod brojem 1-110 zapravo isto trgovačko društvo s kojim je ovršenik bio u poslovnom odnosu, tj. «Montaža» dioničko društvo za montažerske radove Doboj p.o., Husinskih rudara 27

Dokaz: - uvjerenje Okružnog privrednog suda u Doboju od 29.10. 2010.g.,
 - ovjereni prijevod navedenog uvjerenja sa srpskog jezika od 05.11.2010.g. po sudskom tumaču Antoneli Zjakić

III Ovrhovoditelj MONTAŽA d.o.o. Doboj Istok, Brijesnica Velika bb, Republika BiH nastao je tek dana 02.05.1994.g. «Naredbom o izmiještanju «Montaže» d.d. za montažne radove Doboj iz Doboja» donesenom od strane Izvršnog odbora Skupštine općine Doboj kojom naredbom zapravo nije došlo do izmiještanja postojećeg trgovačkog društva već do osnivanja novog trgovačkog društva sa sjedištem u Brijesnici Maloj, općina Doboj, dok je staro trgovačko društvo koje je ovlašteno voditi ovrhu protiv ovršenika nastavilo poslovati na adresi Doboj, Husinskih rudara 27 kao što je vidljivo iz uvjerenja Okružnog privrednog suda u Doboju. Dakle, ovrhovoditelj u vrijeme donošenja presude Okružnog privrednog suda u Varaždinu broj P-1663/92 od 25. ožujka 1993.g. još uopće nije postojao, međutim neki ljudi koji su bili zaposleni u «staroj» Montaži su se zaposlili u «novoosnovanoj» Montaži pa je tako došlo i do zloupotrebe ovršne isprave tj. presude Okružnog suda u Varaždinu.

Dokaz: - naredba o izmiještanju «Montaže» d.d. od 02.05.1994. ovjerenjena po notaru Jadranki Škarici iz Tuzle 23.11.2010.g.

IV Pored uvjerenja Okružnog privrednog suda u Doboju od 29.10.2010.g. spomenutog pod točkom II ove žalbe ovršenik je pribavio i izvod iz sudskog registra Okružnog privrednog suda u Doboju od 23.11.2010.g. za trgovačko društvo «Montaža» d.d. koje se vodi po registarskim uloškom broj 1-110 iz kojeg izvoda je vidljivo da je osoba ovlaštena za zastupanje navedenog društva u unutarnjem i vanjskotrgovačkom poslovanju Stojan Prešić iz Doboja, ulica Solunskih dobrovoljaca 19/139 u svojstvu direktora s ovlastima utvrđenim uredbom čl. 46 Statuta. S druge pak strane osoba ovlaštena za zastupanje ovrhovoditelja je Ismet Vahibović iz čega je također vidljivo da postoje dva trgovačka društva pod nazivom «Montaža». Osim toga iz spomenutog izvoda iz sudskog registra vidljivo je da je sjedište dioničkog društva «Montaža» Dobj, Kolubarska 27 što je zapravo bivša ulica Husinskih rudara pa je razvidno da to trgovačko društvo još od 1989.g. i vremena kad je poslovalo s ovršenikom nije mijenjalo sjedište.

Dokaz:

- izvod iz registra Okružnog privrednog suda u Doboju od 23.11.2010.g. iz registarskog uloška broj 1-110
- ovjereni prijevod sa srpskog jezika gore navedenog izvoda iz registra od 25.11.2010.g. po sudskom tumaču Antoneli Zjakić iz Zagreba
- popis ulica u Doboju koje su promijenile naziv može se naći na internetu web stranici dobojlive.com a i na drugim internetskim stranicama

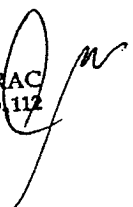
V Prilikom donošenja pobijanog rješenja o ovrsi od strane naslovnog Suda ovršenik nije znao da Montaža d.d. iz Brijesnica Male odnosno sada Brijesnice Velike zapravo uopće nije ovlašten ovrhovoditelj niti je imao razloga posumnjati u to, tek prije nekih godinu dana ovršenik je posumnjao u to na temelju neslužbenih informacija koje su došle do njega, ali sve do pribave uvjerenja Okružnog privrednog suda u Doboju spomenutog u točki II ove žalbe, zapravo nije imao dokaz o tome. Stoga ovršenik skreće Sudu pažnju na odredbe iz čl. 49. Ovršnog zakona prema kojima ovršenik zbog razloga iz čl. 46 stavka 1. točke 7. istog Zakona može podnijeti žalbu protiv rješenja o ovrsi i nakon njegove pravomoćnosti sve do okončanja ovršnog postupka ako taj razlog nije mogao iz opravdanih razloga istaknuti već u roku za žalbu protiv toga rješenja.

VI Slijedom svega iznesenog predlaže se naslovnom sudu ukinuti pobijano rješenje o ovrsi broj Ovr. 715/96 od 11.05.2004. te odbiti ovršni prijedlog ovrhovoditelja kao nedopušten.

Za ovršenika punomoćnik:

Domagoj Crnogorac, odvjetnik

Odvjetnik
DOMAGOJ CRNOGORAC
Varaždin, A. Opolski 2, p.p. 112

Prilog: punomoć te kao pod dokaz

Trošak ovršenika v.p.s. 99.328,05 USD = 480.000, 00 kn	
Sastav žalbe protiv rješenja o ovrsi Tbr. 13/1 OT	5.000,00 kn
PDV 23 %	1.150,00 kn
Sudska pristojba na žalbu protiv rješenja	5.000,00 kn
UKUPNO:	11.150,00 kn

Odvjetnik
DOMAGOJ CRNOGORAC
Varaždin, A. Opolski 2, p.p. 112
Tel/fax: 042 300 384
GSM: 098 1695 801
OIB: 95577249735
Datum računa: 30.07.2016.
Vrijeme izdavanja: 9:50 h

ZAGORJE d.d. Varaždin, A. Opolski 2
OIB: 69246918842

Račun R-2 broj 64/OU1/1

<i>RADNJA</i>	<i>CIJENA</i>
Troškovi u ovršnom postupku ovrhovoditelja MONTAŽA d.o.o. Doboj pred Općinskim sudom u Rijeci stalna služba Krk Poslovni broj Ovr-2051/2015(prije Ovr-397/07 i Ovr-1/2013) v.p.s. 595.968,30 kn	
Prijedlog za odgodu ovrhe 23.12.2010.Tbr. 11/4 OT	2.980,00 kn
Prijedlog za odgodu ovrhe 15.02.2011. Tbr. 11/4 OT	2.980,00 kn
Prijedlog za obustavu ovrhe 10.11.2011. Tbr. 11/4 OT	2.980,00 kn
Zastupanje na ročištu 11.11.2011. Tbr. 12/1 OT	5.960,00 kn
Žalba na rješenje broj Ovr-1/2013 Tbr. 13/1 OT	2.980,00 kn
Žalba na rješenje broj Ovr-2051/2015 Tbr. 13/1 OT	2.980,00 kn
OSNOVICA ZA PDV:	20.860,00 kn
PDV 25 %	5.215,00 kn
ZA PLATITI:	26.075,00 kn

Dospijeće računa 30.07.2016.

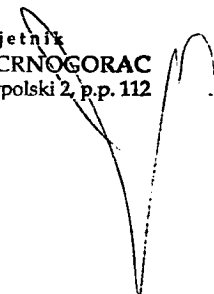
Oznaka operatera: 1

Transakcijski račun: HR0224890041131207935 otvoren kod VABA d.d. banke Varaždin

Obračun prema naplaćenju naknadi

Dokument izradio:
Domagoj Crnogorac, odvjetnik

Odvjetnik
DOMAGOJ CRNOGORAC
Varaždin, A. Opolski 2, p.p. 112

O d v j e t n i k
DOMAGOJ CRNOGORAC

42 000 Varaždin, Ankice Opolski 2, p.p. 112, tel&fax: 042/300-384 gsm: 098/1695-801

Uredski broj: 70/07

U Varaždinu, 23. prosinca 2010.g.

**OPĆINSKI SUD
U KRKU**

Na poslovni broj: Ovr-393/07

Radi ovrhe na nekretninama

v.p.s. 99.328,05 USD

OVRHOVODITELJ: MONTAŽA d.o.o. Doboj Istok, Brijesnica Velika bb, Rep. BiH
koje zastupaju odvjetnici iz OD «Mađarić & Lui» iz Zagreba

OVRŠENIK: ZAGORJE d.d. Varaždin, A. Opolski 2, koje zastupa Domagoj
Crnogorac, odvjetnik iz Varaždina, A. Opolski 2

PODNEŠAK OVRŠENIKA

3 x

kojim predlaže odgodu ovrhe

I Ovršenik obavještava naslovni Sud da je dana 22. prosinca 2010.g. podnio žalbu protiv rješenja o ovrsi Trgovačkog suda u Rijeci broj Ovr-715/96 od 11.05.2004.g. temeljem kojeg se vodi ovaj ovršni postupak zbog razloga iz članka 46. stavka 1. točka 7. Ovršnog zakona, tj. zbog toga što ovrhovoditelj nije ovlašten zahtijevati ovrhu protiv ovršenika temeljem ovršne isprave na temelju koje je navedeno rješenje o ovrsi doneseno - pravomoćne i ovršne presude Okružnog privrednog suda u Varaždinu broj P-1663/92 od 25. ožujka 1993.g. djelomično preinačene presudom Visokog trgovačkog suda republike Hrvatske broj Pž-2758/93 od 5. prosinca 1994.g..

Dokaz: preslika žalbe ovršenika od 20. prosinca 2010.g.,
potvrda o slanju žalbe 22.12.2010.g.

II Naime, ovršenik je u Republici Bosni i Hercegovini pribavio dokaze iz kojih je vidljivo da je ovršenik poslovao sa trgovačkim društvom Montaža d.d. Doboj p.o., Husinskih rudara 27, sada Montaža d.d. Doboj, Kolubraska 27 koje trgovačko društvo se vodi u registru Okružnog privrednog suda u Doboju pod registarskim uloškom broj 1-110 i koje društvo je osnovano još 07.02.1974.g. kao Organizacija udruženog rada «Montaža» poduzeće za metalo i elektro montažu Doboj. S druge pak strane trgovačko društvo «Montaža» d.d. Doboj Istok, Brijesnica Velika koja vodi ovaj ovršni postupak kao ovrhovoditelj, osnovano je tek 2. svibnja 1994. tzv. «Naredbom o izmještanju» kao Montaža d.d. Doboj, Brijesnica Mala pa prema tome u vrijeme donošenja ovršne isprave tj. gore spomenute presude Okružnog privrednog

suda u Varaždinu to trgovačko društvo još nije ni postojalo iz čega logično proizlazi da to trgovačko društvo nije ovlašteno ovrhovoditelj.

Dokaz: kao pod I

III Nekretnine nad kojim se vodi ovrha u ovom ovršnom postupku su od neprocjenjive vrijednosti za ovršenika s obzirom da se radi o turističkom području pa vrijednost istih može samo rasti. Njezinom prodajom za ovršenika bi nastupila teško nadoknadiva šteta, a osim toga s obzirom da je ovrhovoditelj strana pravna osoba mogućnost ovršenika da od ovrhovoditelja naplati eventualne štete je vrlo upitna. Slijedom iznesenog ovršenik predlaže naslovnom Sudu da temeljem odredbe iz članka 61. stavka 1. točke 1. Ovršnog zakona (NN br. 57/96, 29/99, 42/00, 173/03, 194703, 151704, 88/05, 121/05 i 67/08) odredi odgodu ovrhe do pravomoćnog okončanja postupka po žalbi ovršenika od 22.12.2010.g.

Za ovršenika punomoćnik:

Domagoj Crnogorac, odvjetnik

Odvjetnik
DOMAGOJ CRNOGORAC
Varaždin, A. Opolski 2, p.p. 112

Prilog: kao pod dokaz

O d v j e t n i k
DOMAGOJ CRNOGORAC

42 000 Varaždin, Ankice Opolski 2, p.p. 112, tel&fax: 042/300-384 gsm: 098/1695-801

Uredski broj: 70/07
U Varaždinu, 15. veljače 2011.g.

**OPĆINSKI SUD
U KRKU**

Na poslovni broj: Ovr-393/07

Radi ovrhe na nekretninama

v.p.s. 99.328,05 USD

OVRHOVODITELJ: MGNTAŽA d.o.o. Dobož Istok, Brijesnica Velika bb, Rep. BiH
koje zastupaju odvjetnici iz OD «Mađarić & Lui» iz Zagreba

OVRŠENIK: ZAGORJE d.d. Varaždin, A. Opolski 2, koje zastupa Domagoj
Crnogorac, odvjetnik iz Varaždina, A. Opolski 2

PODNEŠAK OVRŠENIKA

2 x

kojim predlaže odgodu ovrhe

I Ovršenik obavještava naslovni Sud da je Trgovački sud u Rijeci po žalbi ovršenika od 22. prosinca 2010.g. rješenjem od 14. siječnja 2011.g. broj Ovr-715/96 pozvao ovršenika da pokrene parnicu radi proglašenja da je izvršenje određeno rješenjem Trgovačkog suda u Rijeci pod poslovnim brojem Ovr-715/96 od 11. svibnja 2004.g. nedopušteno te da je ovršenik sakladno tome dana 16. veljače 2011.g. podnio tužbu.

Dokaz. preslika rješenja Trgovačkog suda u Rijeci broj Ovr-715/96 o upućivanju u parnicu tužba ovršenika od 15. veljače 2011.g.

II Nastavkom ovrhe u ovom predmetu tj. prodajom predmetne nekretnine za ovršenika bi vjerojatno nastupila teško nadoknadiva šteta i to najmanje iz dva razloga. Prvi je taj da je ovrhovoditelj strana pravna osoba sa sjedištem u Republici BiH pa bi povrat neosnovano naplaćenog iznosa, u slučaju da ovršenik uspije sa gore navedenom tužbom, bio znatno otežan. Drugi razlog je taj da se predmetna nekretnina nalazi u blizini turistički atraktivnog zemljišta i potencijalna vrijednost tog zemljišta za ovršenika je znatno veća od procijenjene vrijednosti pa bi prodajom te nekretnine ovršenik tu potencijalnu korist nepovratno izgubio. S obzirom na izneto a u skladu sa čl. 61. i čl. 64.b.st.1. Ovršnog zakona opetovano se predlaže odgoda predmetne ovrhe do pravomoćnog okončanja spora po gore navedenoj tužbi ovršenika.

Za ovršenika pravomoćnik:

Domagoj Crnogorac, odvjetnik

Odvjetnik
DOMAGOJ CRNOGORAC
Varaždin, A. Opolski 2, p.p. 112

Prilog: kao pod dokaz

Uredski broj:146/07
U Varaždinu, 10. studeni 2011.g.

**OPĆINSKI SUD
U KRKU**

Na poslovni broj: Ovr-393/07

Radi ovrhe na nekretninama

v.p.s. 99.328,05 USD

OVRHOVODITELJ: MONTAŽA d.o.o. Dobož, Istok, Brijesnica Velika bb, Rep. BiH
koje zastupaju odvjetnici iz OD «Mađarić & Lui»iz Zagreba

OVRŠENIK: ZAGORJE d.d. Varaždin, A. Opolski 2, koje zastupa Domagoj
Crnogorac, odvjetnik iz Varaždina, A. Opolski 2

PRIJEDLOG ZA OBUSTAVU POSTUPKA

4 x

I Budući da samo glavnica potraživanja založnog vjerovnika FINVEST CORP d.d. Čabar iznosi preko 12.000.000,00 kn (3.256.000,00 DEM = 3.256.000,00 x 0,5 EUR = 1.628.000,00 EUR = 1.628.000,00 x 7,490815 (srednji tečaj EUR Hrvatske narodne banke na dan 10. studeni 2011.g.) = 12.195.046,82 kn) a nije vjerojatno da će se na dražbi postići veća cijena nekretnine od procijenjenih 6.695.000,00 kn to je onda **razvidno da se prodajom predmetne nekretnine ovrhovoditelj neće niti djelomično namiriti** budući se tražbina navedenog založnog vjerovnika prema prvenstvenom redu namiruje prije tražbine ovrhovoditelja. Sukladnom iznesenom ovršenik predlaže da Sud temelj **odredbe iz čl. 89. st. 3. i st. 4. Ovršnog zakona (NN 57/96, 29/99, 42/00, 173/03, 194/03, 151/04, 88/05, 121/05 i 67/08) obustavi postupak kao nesvrshodan.**

Dokaz: uvid u zk. izvadak za zk.ul. 4594 k.o. Omišalj

II Podredno, ako sud smatra da nema razloga za obustavom postupka navedenog pod točkom I ovog prijedloga predlaže se **odgoda ovršnog postupka iz razloga navedenih u podnesku ovršenika od 18. 10.2011.g. tj. temeljem odredbe 61. st. 5. Ovršnog zakona budući da postoji velika opasnost da bi prodajom predmetnih nekretnina ovršenik pretrpio nenadoknadivu odnosno teško nadoknadivu štetu.**

Dokaz: Uvid u spis

III Podredno predlaže se odgoda postupka budući da ovrhovoditelj do danas nije označio svoju ukupnu tražbinu prema ovršeniku u kunskoj protuvrijednosti iako je na to bio pozvan od strane naslovnog Suda još zaključkom, broj gornji, od 18. ožujka 2010.g.

Dokaz: uvid u spis

IV Na kraju, ovršenik ističe da nekretninu u pravnom smislu prema odredbi iz čl. 19. Zakona o zemljišnim knjigama čini zemljišnoknjižno tijelo koje je upisano u jedan zemljišno knjižni uložak pa se prema tome pojedine čestice koje čine sastavni dio zemljišnoknjižnog tijela koje je predmet ovrhe ne mogu zasebno prodavati kao da su to posebne nekretnine kako je to navedeno u zaključku o prodaji od 19. rujana 2011.g.. Uostalom prodajom pojedinih čestica umanjila bi se vrijednost neprodanog dijela predmetne nekretnine.

Za ovršenika punomoćnik:

Domagoj Crnogorac, odvjetnik

Odvjetnik
DOMAGOJ CRNOGORAC
Varaždina, A. Opolski 2, p.p. 112

Poslovni broj: Ovr-393/07

Z A P I S N I K

sastavljen kod Općinskog suda u Krku
dana 11. studeni 2011 godine

OD SUDA PRISUTNI:

IZVANPARNIČNI PREDMET:

S u d a c: Anton Hlača

Ovrhovoditelj: MONTAŽA d.o.o.Doboj

Sudska savjetnica: Aleksandra Rezg Brown

Istok, Brijesnica, Velika bb,

Rep. BiH

Zapisničar: Ivanka Manzoni

Ovršenik: ZAGORJE d.d. Varaždin

Radi: naplate – prva usmena javna dražba

Nakon oglašenja stvari u 11,00 sati utvrđuje se da su pristupili:

Za ovrhovoditelja: Pun. odv. Samir Ilijazi iz Rijeke po zamjениčkoj punomoći odv
društva Mađarević & Lui iz Zagreba

Za ovršenika: Domagoj Crnogorac od iz Varaždina uz Marina Kos Odv. vj. u
ZOU Marko Tušek i Ivana parš iz varaždina

Sudskom spisu prileži prijedlog ovršenika za odgodom ovrhe koji je zaprimljen 19:
listopada 2011 godine, te se primjerak uručuje pun. ovrhovoditelja.

Utvrđuje se da nije pristupio nitko od zainteresiranih kupaca.

Utvrđuje se da je zaključak bio izvješten na Oglasnoj ploči suda od 28. rujna 2011 godine
pa do danas.

Na zaprimljeni prijedlog ovršenika za odgodu ovrhe pun. ovrhovoditelja se očituje:

Protivi se prijedlogu za odgodom ovrhe iz razloga što je ovršenik tijekom ovršnog
postupka u više navrata isticao da se pred Trgovačkim sudom vode postupci radi
proglašenja ovrhe nedopuštenom. U međuvremenu je presuda Trgovačkog suda u Rijeci
P-2117/06 postala pravomoćna i ovršna.

Pun. ovršenika ostaje kod prijedloga za odgodu ovrhe, te ističe da je ovo već treći
prijedlog tijekom ovog ovršnog postupka za odgodu ovrhe te da niti u jednom do sada us
nije donio odluku te smatra da bi bilo nezakonito da odluku donese na sam dan
održavanja dražbe budući da to onda zahtjeva od ovršenika pripreme za cjelokupni
postupka, a podredno ako sud smatra da istaknut razlog za odgodu ovrhe tj. da bi
prodajom predmetne nekretnine nastupjela nenadoknativa šteta za ovršenika ističemo
prigovor nedovoljno pokriva s obzirom da visina tražbine založnog vjerovnika FINVEST
koji se namiruje prije ovrhovoditelja prema prvenstvenom redu samo glavnica te tražbine
je duplo veća od procijenjene vrijednosti nekretnine pa je izvjesno da se prodajom
nekretnine ovrhovoditelj niti djelomično ne bi namirio,

Poslovni broj: Ovr-393/07

Ovršenik smatra da bi sud trebao obustaviti ovrhu temeljem čl. 89 stavak 4 Ovršnog zakona jer je ovrha nesvrshodna.

Pun. ovrhovoditelja navodi kako su prijedlozi ovršenika kontradiktorni i usmjereni na odugovlačenje postupka te navodi da je ovršenik na ročištu održanom 29. rujna 2010 godine obvezao isplatiti dug u roku od 30 dana što nije učinio a što se tiče tražbine FINVESTA da tražbina ne postoji.

Sud donosi

Rješenje

1. Odbija se prijedlog ovršenika za odgodu ovrhe.
2. Utvrđuje se prekid postupka do pravomoćnog okončanja postupka P-1850/11 koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Rijeci
3. Pismeni otpravak odluke biti će strankama dostavljen u zakonskom roku.

Dovršeno u 11,25 sati

Odvjetnik
DOMAGOJ CRNOGORAC

42 000 Varaždin, Ankice Opolski 2, p.p. 112, tel&fax: 042/300-384 gsm: 098/1695-801

Uredski broj: 146/08
U Varaždinu, 6. veljače 2013.

**OPĆINSKI SUD
U KRKU**

Za

**ŽUPANIJSKI SUD
U RIJECI**

Na poslovni broj: Ovr-1/2013

**OVRHOVODITELJ: MONTAŽA d.o.o. Dobož Istok, Brijesnica Velika bb,
Bosna i Hercegovina**

**OVRŠENIK: ZAGORJE d.d. Varaždin, A. Opolski 2, koje zastupa Domagoj
Crnogorac, odvjetnik iz Varaždina, A. Opolski**

Žalba na rješenje

3 x

v.p.s. 99.328,05 USD

Ovršenik izjavljuje žalbu na rješenje Općinskog suda u Krku od 18. siječnja 2013.g. broj Ovr-1/2013-23 kojim je odbijen prijedlog ovršenika za odgodu ovrhe u ovoj pravnoj stvari kao neosnovan te kojim se rješenjem prijedlog za obustavu ovršnog postupka zbog zakonskog razloga iz čl. 89 OZ-a (Narodne novine br. 57/96) odbacuje kao nedopušten.

Žalba se izjavljuje zbog:

- 1) pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja
- 2) bitne povrede postupovnih odredbi
- 3) pogrešne primjene materijalnog prava

Prvostupanjski sud je u pobijanom rješenju utvrdio da je nesporno da je ovršenik sukladno rješenju Trgovačkog suda u Rijeci posl. br. Ovr-715/96 pokrenuo parnicu radi proglašenja predmetne ovrhe nedopuštenom iz razloga što osporava da bi pravna osoba ovrhovoditelja Montaža d.o.o. iz Doboja, Brijesnica Velika bila pravni sljednik pravne osobe Montaže d.d. iz Doboja, Husinskih rudara 27 koja je navedena u ovršnoj ispravi i koja je ovlaštena voditi ovrhu, te da su time ispunjeni uvjeti za predlaganje odgode navedeni u čl. 61. st. 1. toč. 5. OZ-a s obzirom da predmetna parnica koja se vodi pred Trgovačkim sudom u Rijeci pod posl. brojem P-1850/2011 još uvijek nije pravomoćno okončana.

Međutim, prvostupanjski sud smatra da unatoč tome ovršenik nije dokazao da bi provedbom ovrhe za njega nastupila nenadoknativa ili teško nadoknativa šteta niti da je odgoda ovrhe potrebna da bi se spriječilo nasilje.

Ovršenik smatra da je sud time pogrešno utvrdio činjenično stanje jer je iz onog što je navedeno u prijedlogu za odgodu ovrhe prilično izvjesno da bi u slučaju da ovršenik uspije sa tužbom, tj. u slučaju da sud utvrdi da je ovrha u ovom predmetu nedopuštena, a prije toga ovrha bude provedena i nekretnine budu prodane, za ovršenika nastupila nenadoknativa ili teško nadoknativa šteta u vidu izgubljene dobiti s obzirom da se radi o građevinskim zemljištima čiju bi vrijednost ovršenik izgradnjom kuća za odmor daleko povećao, imajući u vidu da se radi o zemljištima u blizini mora. Gotovo je sigurno da tako nastalu štetu ovršenik ne bi mogao nadoknaditi od ovrhovoditelja, koji bi mu provedbom ovrhe tu štetu prouzrokovao, s obzirom na to da ovršenik ima saznanja da je ovrhovoditelj u lošoj financijskoj situaciji, a osim toga povrat izgubljene dobiti bio bi još dodatno otežan jer se radi o pravnoj osobi iz druge države.

Obrazlažući zašto smatra da ovršeniku provedbom ovrhe ne bi nastupila nenadoknativa odnosno teško nadoknativa šteta prvostupanjski sud na 3. stranici u 5. odlomku pobijanog rješenje navodi:

« Ovo iz razloga što za svakog ovršenika provedbom ovrhe nastaje određena predvidiva šteta koja se sastoji u prisilno unovčenju imovine kojom bi ovršenik vjerojatno drugačije raspolagao. Međutim, ovršeniku u tom smislu treba ukazati da je imao mogućnosti i prije pokretanja ovog ovršnog postupka, pa i tijekom njegova trajanja, u dogovoru s ovrhovoditeljem prodati nekretnine ili na drugi način namiriti tražbinu ovrhovoditelja ili u skladu s čl. 92 OZ-a, pristupiti prodaji nekretnina neposrednom pogodbom. »

Prvostupanjski sud je očito smetnuo s uma da ovršenik osporava da bi ovrhovoditelj bio ovlašten ovrhovoditelj te da upravo iz tog razloga za ovršenika nije prihvatljiv nikakav dogovor s ovrhovoditeljem, makar i oko djelomične isplate duga, jer smatra da bi isplatom i najmanjeg iznosa po predmetnom dugu za ovršenika nastala nenadoknativa šteta jer bi isplata bila izvršena krivoj pravnoj osobi od koje bi kasnije gotovo nemoguće ili u najmanju ruku vrlo teško bilo ishoditi povrat novca upravo iz navedenog razloga loše financijske situacije ovrhovoditelja.

Dakle, obrazloženje prvostupanjskog suda zašto smatra da ovršenik nije dokazao da bi provedbom ovrhe nastupila za ovršenika nenadoknativa šteta ili teško nadoknativa šteta, nije logično niti razumljivo čime je počinjena bitna povreda odredbe parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. Zakona o parničnom postupku, koje se Zakon sukladno odredbi iz čl. 19 st. 1. OZ-a primjenjuje i na ovršni postupak.

S obzirom na to da je sud pogrešno utvrdio činjenicu da provedbom ovrhe za ovršenika ne bi nastupila šteta posljedično tome je pogrešno primijenio materijalno pravo te je odbio prijedlog za odgodu ovrhe iako je očito da je trebao usvojiti jer su ispunjeni uvjeti iz čl. 61. st. 5. OZ-a.

Nadalje, prvostupanjski sud u pobijanom rješenju navodi da okolnost, da je Trgovački sud u Rijeci presudom posl. broj P.1850/2011 od 7. lipnja 2011.g. odbio ovršenika sa tužbom radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, ukazuje da se radi o neosnovanom prijedlogu ovršenika za odgodom ovrhe iako su ispunjene zakonske pretpostavke za odgodu propisane odredbom iz čl. 61. st. 1. st. 5. OZ-a.

+Ovakav stav prvostupanjskog suda je neprihvatljiv jer prejudicira ishod spora koji još uvijek nije pravomoćno okončan.

Očito je da prvostupanjski sud neozbiljno shvaća parnicu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom koju ovršenik vodi protiv ovrhovoditelja, odnosno istu doživljava tek kao puki pokušaj ovršenika za odugovlačenjem postupka, pogotovo što je ovršenik već jednom bio pravomoćno odbijen sa tužbom radi proglašenja ovrhe nedopuštenom presudom Trgovačkog suda u Rijeci broj P-2117/2006.

U vezi iznesenih činjenica valja istaći sljedeće. Upravo iz razloga kako sud ne bi pomislio da se parnica pod brojem P. 1850/2011 vodi radi odugovlačenja ovog ovršnog postupka, ovršenik je već u odgovoru na žalbu ovrhovoditelja (na rješenje Općinskog suda u Krku o prekidu postupka, broj Ovr-393/07 od 02.12.2011.g.) dostavio sudu preslike svih bitnih dokumenata koje je dostavio Trgovačkom sudu u Rijeci u parnici broj P. 1850/11, na temelju kojih dokumenata zasniva tužbu u tom predmetu. Iz tih dokumenata vidljivo je da u Republici Bosni i Hercegovini egzistiraju dva trgovačka društva pod nazivom «MONTAŽA», oba iz Doboja, a po svemu sudeći upravo je onda druga «MONTAŽA» koja ne vodi ovaj ovršni postupak pravna osoba koja je ovlaštena voditi ovrhu po ovršnoj ispravi - presudi Okružnog privrednog suda u Varaždinu broj P-1633/92 od 25. ožujka 1993.g. djelomično preinačena presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj Pž-2758/93 od 5. prosinca 1994.. **Na navode ovršenika iz spomenutog odgovora na žalbu ovrhovoditelja te na dostavljene dokumente u prilogu tog odgovora, Županijski sud u Rijeci nije se ni jednom riječju očitovao u svom rješenju kojim je ukinuo rješenje Općinskog suda u Krku o prekidu ovršnog postupka, a isto tako ni Općinski sud u Krku se u pobijanom rješenju ni jednom riječju nije očitovao na te navode.**

Dokaz: preslika odgovora na žalbu od 13.01.2012.

Ukoliko se predmetni odgovor na žalbu možebitno zagubio to ovršenik ponovo dostavlja presliku tog podneska zajedno sa svim priložima, a prilozi su sljedeći:

- 1) preslika izvatka iz sudskog registra Okružnog privrednog suda u Doboju od 23.11.2010. zajedno sa ovjerenim prijevodom sa srpskog jezika
- 2) preslika uvjerenja Okružnog privrednog suda u Doboju od 29.10.2010. zajedno sa ovjerenim prijevodom sa srpskog jezika
- 3) preslika izvatka iz sudskog registra Općinskog suda u Tuzli od 19.10.2010.
- 4) preslika očitovanja Općinskog suda u Tuzli od 10.11.201.
- 5) preslika «Naredbe o izmještanju» Montaže d.d. od 02.05.1994.

Iz izvatka iz sudskog registra Okružnog privrednog suda u Doboju od 23.11.2010. vidljivo je da je pod brojem 1-110-00-00 u taj registar upisano «Dioničko društvo za montažerske radove «MONTAŽA» Doboju», skraćeni naziv «D.D. «MONATAŽA» Doboju» sa sjedištem u Doboju, Kolubarska 27 - prijašnji naziv ulice Husinskih rudara. (Upravo je Monataža d.d. Doboju, Husinskih rudara 27 podnijela tužbu protiv ovršenika i ishodila u parnici ovršnu ispravu - gore spomenutu presudu Okružnog privrednog suda u Varaždinu)

Dokaz: preslika izvatka iz sudskog registra Okružnog privrednog suda u Doboju od 23.11.2010. zajedno sa ovjerenim prijevodom sa srpskog jezika

Iz uvjerenja Okružnog privrednog suda u Doboju od 29.10.2010. vidljivo je pak da je spomenuto društvo upisano pod gore navedenim brojem u sudski registar toga suda još

07.02.1974. tada pod nazivom Organizacija udruženog rada «MONTAŽA» poduzeće za metalo i elektro montažu Doboj sa sjedištem u Doboju, ulica Husinskih rudara broj 7, te da je nakon brojnih promjena naziva društvo dana 19.12.2001. promijenilo nazivu u Dioničko društvo za montažerske radove «Montaža» Doboj pod kojim nazivom posluje i danas.

Dokaz: preslika uvjerenja Okružnog privrednog suda u Doboju od 29.10.2010. zajedno sa ovjerenim prijevodom sa srpskog jezika

S druge pak strane, iz izvotka iz sudskog registra Općinskog suda u Tuzli od 19.10.2010. vidljivo je da je pravna osoba ovrhovoditelja – Montaža d.o.o. Doboj Istok, Brijesnica Velika bb, upisana u registar toga suda pod brojem 1-5808. Iz dopisa tog suda upućenog ovršeniku dana 10.11.2010. vidljivo je da je ta pravna osoba pod gore navedenim brojem upisana u registar Općinskog suda u Tuzli dana 10.05.1994. ali ne kao novoosnovano društvo nego kao upis promjene sjedišta Montaže d.d. na novo sjedište u Doboju, Mala Brijesnica, a to temeljem Naredbe izvršnog odbora općine Doboj.

Dokaz: preslika izvotka iz sudskog registra Općinskog suda u Tuzli od 19.10.2010. preslika očitovanja Općinskog suda u Tuzli od 10.11.2010.

Upravo zbog činjenice da novoosnovana «Montaža» nije upisana u sudski registar Općinskog sud u Tuzli kao novoosnovano društvo nego kao društvo koje je promijenilo sjedište nastaje zabuna koju predstavnici ovrhovoditelja zloupotrebljavaju te predstavljaju novoosnovano društvo «Montaža» kao sljednika pravne osobe koje osnovano upisom u registar Okružnog privrednog suda u Doboju po brojem 1-110-00-00 i koje je društvo zapravo nositelj tražbine iz ovršne isprave.

Da se doista radi o novoosnovanom društvu najbolje govori činjenica da nazovimo «stara Montaža» upisana u registar Okružnog privrednog suda u Doboju nije brisana iz tog registra (što bi se dogodilo da se doista radilo samo o promjeni sjedišta) i ne samo to nego i dalje posluje pod registarskim brojem 1-110-00-00 Okružnog privrednog suda Doboj, a to se vidi iz već spomenutog uvjerenja tog suda od 29.10.2010. iz kojeg je vidljivo da je to društvo nakon tobožnjeg «izmještanja» od 02.05.1994. upisalo u sudski registar Okružnog privrednog suda u Doboju cijeli niz promjena sve do 2006. kada je izvršena zadnja promjena.

Uostalom, da izmještanje «Montaže» predstavlja zapravo osnivanje novog društva može se iščitati iz same Naredbe o izmještanju donesene od strane Izvršnog odbora Skupštine općine Doboj dana 02.05.1994. U zadnjoj rečenici čl. II navedene naredbe piše: « *«Montaža» d.d. za montažne radove Doboj, sa sjedištem u Brijesnici Maloj dužno otvoriti žiro račun kod SDK-a Filijala Tuzla, ekspozitura u Gračanici.*».

Zašto bi izmještena «Montaža» d.d. morala otvoriti novi žiro račun ako se doista samo radi o promjeni sjedišta društva?

Dokaz: preslika «Naredbe o izmještanju» Montaže d.d. od 02.05.1994.

Zapravo do cijele zavrzlake je došlo zbog dualiteta vlasti u Republici Bosni i Hercegovini jer Montaža d.d. posluje na teritoriju Republike Srpske dok novoosnovana «Montaža» je zapravo nastala aktom vlasti na teritoriju Federacije BIH. Vlasti Federacije BIH očito novoosnovanu «Monatažu» tj. pravnu osobu ovrhovoditelja tretiraju kao pravnu osobu koja je 1994. samo promijenila sjedište, no suprotno tome **odredba iz čl. 7. st. 2 Okvirnog zakona o registraciji poslovnih subjekata u Bosni i Hercegovini (Službeni glasnik BiH br. 42/04)**

navodi da subjekt upisa može biti upisan samo kod jednog registarskog suda. Spomenuti Zakon vrijedi na teritoriju cijele Republike Bosne i Hercegovine, tj. u tom Zakonu se izrijeком navodi da on vrijedi na teritoriju Federacije BiH, Republike Srpske i Brčko Distrikta Bih.

S obzirom na iznesenu zakonsku odredbu, a imajući u vidu da nakon tobožnjeg izmjешtanja «Montaže» d.d. koja je prije toga bila upisana u registar Okružnog privrednog suda Doboj, navedeno društvo nije brisano iz registra tog suda to se jednostavno nameće zaključak da je društvo Montaža upisano u registar Općinskog suda u Tuzli zapravo novoosnovano društvo i koje nikako ne može biti ovlašten ovrhovoditelj jer je nastalo tek 1994. tj nakon donošenja ovršne isprave i daleko nakon nastanka tražbine iz ovršne isprave.

Naravno, na Trgovačkom sudu u Rijeci tj. na Viskom trgovačkom sudu Republike Hrvatske je da donesu meritornu odluku o iznjetom sporu, no ovršenik je ove činjenice iznio samo zato da žalbeni sud, ali i prvostupanjski sud, uvide da ovršenik ima dobre razloge zašto osporava ovrhovoditelju ovlast da vodi ovu ovrhu, i da unatoč odbijanju tužbe nepravomoćnom presudom Trgovačkog suda u Rijeci broj P.1850/2011 ipak ima dovoljno razloga vjerovati da će u konačnici parnica završiti u njegovu korist.

Ukoliko navedeni spor doista bude okončan u korist ovršenika, a ovrha na predmetnim nekretninama bude provedena prije toga, sigurno je da će ovršenik pretrpiti veliku štetu koja će biti nenadoknadiiva ili u najmanju ruku teško nadoknadiiva iz razloga koji su vrlo jasno obrazloženi u ovoj žalbi i po mišljenju ovršenika prvostupanjski sud odbijanjem predložene odgode zapravo nepotrebno na sebe preuzima odgovornost za moguću štetu.

S druge strane, u slučaju da prijedlog ovršenika za odgodom ovrhe bude u usvojen, u tom slučaju za ovrhovoditelja neće nastupiti nikakva šteta (čak i ukoliko bude utvrđeno da je pravna osoba ovrhovoditelja doista ovlaštena voditi ovu ovrhu) jer na glavicu tražbine ovrhovoditelja cijelo vrijeme teče zatezna kamata, a osim toga vrijednost nekretnina koje su predmet ove ovrhe sasvim sigurno neće padati jer se radi o nekretninama na atraktivnim lokacijama u blizini mora pa i s te strane ovrhovoditelju ne prijete opasnost od bilo kakve štete.

S obzirom na sve izneseno predlaže se žalbenom sudu preinačiti pobijano rješenje i odrediti odgodu ovrhe do pravomoćnog okončanja parnice radi proglašenja ovrhe nedopuštenom koja se vodi pred Trgovačkim sudom u Rijeci po posl. brojem P. 1850/2011.

Za ovršenika punomoćnik:

Domagoj Crnogorac, odvjetnik

Odvjetnik
DOMAGOJ CRNOGORAC
Varaždin, A. Opolski 2, p.p. 112

Prilog: kao pod dokaz

Trošak ovršenika v.p.s. 99.328,05 USD = 490.000,00 kn
Sastav žalbe Tbr. 10/3 OT.....2.500,00 kn
PDV 23 %.....575,00 kn
UKUPNO:.....3.075,00 kn

U Varaždinu, dana 14. travnja 2016. godine

OPĆINSKI SUD U RIJECI

- Stalna služba u Krku

za

ŽUPANIJSKI SUD U RIJECI

Na poslovni broj: Ovr-2051/2015

OVRHOVODITELJ: MONTAŽA d.o.o. Dobj Istok, Brijesnica Velika bb, kojeg zastupa odvjetnik Tvrtko Dobrinić odvjetnik iz OD "Mađarić&Lui" u Zagrebu, Ilica 191 F

OVRŠENIK: ZAGORJE d.d. Varaždin, Ankice Opolski OIB: 69246918842, kojeg zastupa punomoćnik Domagoj Crnogorac, odvjetnik u Varaždinu, Ankice Opolski 2

ŽALBA OVRŠENIKA

3x

I. Ovršenik je primio rješenje Općinskog suda u Rijeci - Stalna služba u Krku broj Ovr-2051/2015-3 od dana 21. prosinca 2015. godine, i to dana 11. travnja 2016. godine, te u zakonskom roku protiv navedenog rješenja ulaže ovu žalbu.

Citiranim rješenjem Općinski sud u Rijeci -Stalna služba u Krku odbacio je prijedlog ovršenika ZAGORJE d.d. Varaždin, A. Oploski 2, radi odgode ovrhe.

Ovršenik žalbom pobija ovo rješenje zbog:

- nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja
- pogrešne primjene materijalno prava.

II. U obrazloženju predmetnog rješenja Sud navodi da je ovršenik u ovoj pravnoj stvari već bio podnio prijedlog radi odgode ovrhe, da je prijedlog odbijen rješenjem od 18. siječnja 2013. godine, te da je povodom žalbe ovršenika Županijski sud u Rijeci donio rješenje 19. travnja 2013. godine kojim je žalba ovršenika odbijena. Nadalje se navodi kako je ovršenik ponovno podnio prijedlog radi odgode ovrhe do pravomoćnog okončanja parnice radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, jer da je u međuvremenu Visoki trgovački sud Republike Hrvatske svojim rješenjem broj Pž-6489/2011 od 21. svibnja 2013. godine ukinuo prvostupanjsku presudu Trgovačkog suda u Rijeci broj P-1850/2011 od dana 17. lipnja 2011. godine, a kojom presudom je odbijena tužba ovršenika, ali se u obrazloženju ne navodi da se predmet vraća prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje. Sud nadalje obrazlaže da razlozi na koje se ovršenik poziva su tijekom postupka već bili iznijeti kao razlozi odgode ovrhe, a inače Sud navodi da ovršenik može podnositi prijedlog radi odgode ovrhe, **ako postoje razlozi za odgodu ovrhe koji bi bili drukčiji od onih koji su već bili iznijeti**, te je Sud ocijenio da nema posebnih razloga za odgodu niti procesnih uvjeta da se odluči o samom predmetu meritorno.

Tako Sud zaključuje da je već utvrđeno da ne postoje uvjeti iz članka 61. Ovršnog zakona radi odgode ovrhe te da se u konkretnom slučaju radi o presuđenoj stvari, odnosno da se ne može odlučivati dva puta o istoj stvari (ne bis in idem).

Sud pogrešno utvrđuje da se ovdje radi o presuđenoj stvari i da su razlozi za odgodu ovrhe već bili iznijeti kao razlozi radi odgode ovrhe.

U novom prijedlogu za odgodu ovrhe naveden je sasvim drugi razlog i to da je ovrhovoditelj druga pravna osoba s kojom ovršenik uopće nije bio u poslovnom odnosu iz kojeg potječe tražbina koja je predmet ove ovrhe. Ovaj drugi razlog za odgodu ovrhe za kojega je ovršenik saznao kasnije i istakao ga na način da ovrhovoditelj nije ovlašten tražiti ovrhu na temelju ovršne isprave, jer da se radi o pravnoj osobi s kojom ovršenik nije bio u poslovnom odnosu. Na temelju toga Trgovački sud u Rijeci uputio je ovršenika da podnese tužbu protiv ovrhovoditelja da je ovrha na nekretninama ovršenika nedopuštena iz navedenog razloga. Kao što je poznato ovršenik je podnio tužbu i radi nedopuštenosti ovrhe i o tome se još uvijek vodi parnica kod Trgovačkog suda u Rijeci pod brojem P-2213/2013. Ako je parnični sud uputio ovršenika na parnicu protiv ovrhovoditelja iz navedenog razloga, ovršenik ne vidi zbog čega iz istog razloga u ovršnom postupku ne bi mogao tražiti odgodu ovrhe. To je ovršenik obrazložio u podnesku od 28. studenog 2014. godine upućenog Općinskom sudu u Krku. Ovršenik je uz taj podnesak dostavio sudu Uvjerenje od 27. studenog 2014. godine Okružnog privrednog suda u Doboju s povijesnim pregledom poslovnog subjekta MONTAŽA d.d. Doboje iz registarskog uložka broj 1/110. Ujedno je dostavljena i Potvrda od 27. studenog 2014. godine Okružnog privrednog suda u Doboju s aktualnim podacima za poslovni subjekt MONTAŽA d.d. Doboje. U tom podnesku možda nije na pravi način istaknuta važnost i pravna snaga dostavljene dokumentacije iz registra Okružnog privrednog suda Doboju. **Radi se, dakle, o ispravama iz javnog registra, a koje isprave imaju snagu javnih isprava i vjerodostojne su glede istinitosti i potpunosti svoga sadržaja.** Ove isprave koje su potpisane i ovjerene sudskim pečatom Okružnog privrednog suda u Doboju, i kao takve su valjane te ih nije potrebno dalje ovjeravati za uporabu na teritoriju Republike Hrvatske, a sve prema Sporazumu između

Republike Hrvatske i Bosne i Hercegovine o pravnoj pomoći u građanskim i kaznenim stvarima.

O tome je ovršenik u svojstvu tužitelja dostavio podnesak Trgovačkom sudu u Rijeci od 21. ožujka 2016. godine na broj P-2213/2013, te se ovaj podnesak s prilogima dostavlja uz ovu žalbu i čini njezin sastavni dio.

Navedenim javnim i vjerodostojnim ispravama ovršenik izravno dokazuje da ovrhovoditelj nije ovlašten tražiti ovrhu i voditi ovaj ovršni postupak, i to na temelju ovršne isprave - presude Oružnog privrednog suda u Varaždinu broj P-1663/92 od 25. ožujka 1993. godine u iznosu od 99.328,05 USD. Analizom ove dokumentacije može se lako utvrditi da ovrhovoditelj uopće nije bio u poslovnom odnosu s ovršenikom i da nema aktivnu legitimaciju u ovom ovršnom postupku. Iz tih isprava nedvojbeno proizlazi da **MONTAŽA dioničko društvo za montažerske radove Doboj p.o.** nije nikada mijenjalo svoje sjedište, nego je sjedište ovoga društva uvijek bilo na adresi Doboj, Husinskih rudara 27 koja ulica je uspostavom Republike Srpske promijenila naziv u Kolubarska 27.

Da je ovo društvo promijenilo sjedište, kako to tvrdi ovrhovoditelj i da se zbog promjene sjedišta upisalo u sudski registar u Tuzli rješenjem Višeg suda u Tuzli od 10. svibnja 1994. godine, onda sigurno ne bi i dalje, a poslije upisa promjene sjedišta u registar Višeg suda u Tuzli 10. svibnja 1994. godine, bilo upisano u registru Okružnog privrednog suda u Doboju u registarskom ulošku broj 1/110.

O ovoj problematici je ovršenik u svojstvu tužitelja dostavio podnesak od 30. ožujka 2015. godine Trgovačkom sudu u Rijeci zajedno s dokumentacijom, pa i ovaj podnesak čini sastavni dio ove žalbe.

I pored toga, ovršenik će naglasiti bitne stvari za koje smatra da su potrebne za što bolje razumijevanje ove problematike.

Ovršenik ZAGORJE d.d. Varaždin bio je u poslovnom odnosu s društvom pod nazivom "**MONTAŽA dioničko društvo za montažerske radove Doboj p.o.**" Ovo društvo upisano je u registarski uložak Okružnog privrednog suda u Doboju broj 1/110 s time da je ovaj naziv društva **neprekidno bio u registru registriran od 1. kolovoza 1991 godine do 17. veljače 1995. godine.** Kroz cijelo to vrijeme ovo društvo imalo je pečate - okrugli i četvrtasti - koji su u cijelosti nosili naziv ovog društva **sasvim identičan nazivu društva u registru.** Da je to tako, lako se uvjeriti uvidom u Uvjerenje Okružnog privrednog suda u Doboju, te u Ugovore i Aneксе ugovora koji su dostavljeni u spis, a odnose se na izvođenje elektroinstalacija u Ashkelonu u Izraelu. Kasnije je to društvo mijenjalo naziv u: **MONTAŽA osnovno državno poduzeće za montažerske radove s p.o. Doboj,** da bi konačno ovo društvo imalo naziv **DIONIČKO DRUŠTVO ZA MONTAŽERSKE RADOVE "MONTAŽA DOBOJ"** sa sjedište u Doboju, Kolubarska 27. Skraćeni naziv tvrtke glasi i to na srpskom jeziku **AD MONTAŽA DOBOJ.** Društvo je i dalje upisano u registarskom ulošku broj 1/110 kod.

MONTAŽA d.d. Doboj kotirala je na Banjalučkoj burzi gdje se navodi da je zadnji dan trgovanja bio 28. listopada 2013. godine o čemu se prilaže preslika internetske stranice Banjalučke burze od dana 14. svibnja 2014. godine.

Sve ovo nedvojbeno dokazuje da društvo pod nazivom **MONTAŽA dioničko društvo za montažerske radove Doboj p.o.** nije mijenjalo svoje sjedište kako tvrdi ovrhovoditelj bez obzira na činjenicu što se iz registarskih podataka sudskog registra

Općinskog suda u Tuzli od 10. studenog 2010. godine da je rješenje Višeg suda u Tuzli u registarskom ulošku broj 1/5808 od 10. svibnja 1994. godine izvršen upis promjene sjedišta MONTAŽE d.d. za montažne radove Doboju, a na osnovi Naredbe Izvršnog odbora Općine Doboju od 2. svibnja 1994. godine i da je novo sjedište ovog društva Doboju, Mala Brijesnica.

Prije svega, ako neko društvo mijenja sjedište, kako i samo ime kaže, u tom slučaju ne mijenja svoj naziv. Kako je naprijed navedeno, navodna promjena sjedišta MONTAŽE dogodila se u razdoblju u kojemu je u registru suda u Doboju MONTAŽA imala naziv MONTAŽA dioničko društvo za montažne radove Doboju p.o. Svatko tko upotrebljava naziv tvrtke - društva dužan ju je upotrijebiti u punom nazivu, a to je osobito važno ako se radi o registraciji imena tvrtke u sudskom registru. Kada se mijenja sjedište društva i vrši upis u sudski registar drugoga suda, njegov identitet ostaje po svim aspektima isti kakav je to društvo imalo u tom ranijem sudskom registru. Kao što je vidljivo ovdje nema identiteta između društva koje je ranije bilo upisano u sudskom registru u Doboju i društva koje je zbog navodne promjene sjedišta upisano u sudskom registru u Tuzli, jer nedostaje oznaka "p.o." što je inače skraćena od riječi "**potpune odgovornosti**".

Nadalje se navodi da iz dostavljenih podataka Općinskog suda u Tuzli od 10. studenog 2010. godine na kraju stoji napomena "za podatke vezano za MONTAŽA d.d. Doboju morate se obratiti Osnovnom sudu u Doboju, odjeljenje registra, a radi provjere da li je navedeni pravni subjekt brisan iz sudskog registra radi promjene sjedišta". Prije svega treba reći da se sudski registar nekad vodio u okviru Osnovnog suda u Doboju, a kasnije i danas vodi se kod Okružnog privrednog suda u Doboju.

Ovrhovoditelj također stalno tvrdi da je MONTAŽA trebala biti brisana u sudskom registru u Doboju, a ovršenik odgovara da nije brisana niti je trebala biti brisana u sudskom registru u Doboju, a ova činjenica je sama za sebe dovoljna da ospori ovrhovoditeljevu tvrdnju i sve njegove dokaze o tome da je MONTAŽA iz sudskog registra u Doboju promijenila sjedište i upisala se u sudski registar u Tuzli. Ovrhovoditelj je imao dovoljno vremena da od 1994. godine do danas provjeri status MONTAŽE u sudskom registru Okružnog suda u Doboju. To ovrhovoditelj nije učinio, iako ne vjerujemo da ne pozna stanje u sudskom registru Okružnog privrednog suda u Doboju, jer vidi da sud vjeruje ovrhovoditelju iako za to nema ama baš nikakvih valjanih razloga. Dakle, ovdje imamo situaciju da Sud bilo Trgovački sud koji vodi parnicu, bilo Općinski sud u Rijeci koji vodi ovrhu ne vjeruju ovršeniku odnosno tužitelju, koji je za svoje tvrdnje dao javne isprave iz sudskog registra u Doboju, s time da te javne isprave nitko nije doveo u pitanje na način da bi bile neistinite. Posebno začuđuje činjenica da je Trgovački sud u Rijeci u svojoj presudi koja je u međuvremenu ukinuta bio odbio tužbu tužitelja o nedopuštenoj ovrsi na nekretninama tužitelja, odnosno ovršenika, utvrdivši da je promjena sjedišta **MONTAŽE zakonita i to na temelju Uredbe sa zakonskom snagom o obrani i Naredbe Izvršnog odbora SO Doboju od 2. svibnja 1994. godine o izmiještanju MONTAŽE d.d. za montažne radove Doboju.** To znači da je sud primijenio strano pravo, i to neku Uredbu koja je donijeta za vrijeme rata u BiH.

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske svojim rješenjem broj Pž-6489/11-4 od 21. svibnja 2013. godine ukinuo je presudu Trgovačkog suda u Rijeci broj P-1850/11 od 17. lipnja 2011. godine i predmet vratio istome sudu na ponovno suđenje, te naložio

sudu da u nastavku postupka pribavi odgovarajući propis Bosne i Hercegovine koji uređuje osnivanje i prestanak pravne osobe, te upis u odgovarajući registar pravnih osoba, jer da je u ovom slučaju mjerodavno pravo Bosne i Hercegovine.

VTS RH je u pravu kada ističe da treba primijeniti pravo Bosne i Hercegovine kao mjerodavno pravo, ali je propustio utvrditi da je Trgovački sud u Rijeci primijenio pravo Bosne i Hercegovine i upravo na tom pravu zasnovao svoju presudu. Radi se naime o Uredbi sa zakonskom snagom o obrani koja je navodno donijeta za vrijeme rata u BiH. Kao što je poznato, upravo je na temelju spomenute Uredbe Izvršno vijeće SO Doboj donijelo famoznu Naredbu o izmiještanju MONTAŽE u Malu Brijesnicu i naložilo Višemu sudu u Tuzli da u sudskom registru izvrši upis promjene sjedišta MONTAŽE d.d. Doboj. Sada u stvari nije jasno koji su to odgovarajući propisi Bosne i Hercegovine koji se odnose na statusna pitanja pravnih osoba i njihovog upisa u sudski registar, je li to Uredba sa zakonskom snagom o obrani, o kojoj također ništa ne znamo ili su to drugi propisi koji su vrijedili u kritično vrijeme u BiH, odnosno u njenim entitetima, a koji su u stvari spomenutom Uredbom sa zakonskom snagom bili suspendirani. Po mišljenju ovršenika, nije uopće potrebno pribavljati nazovimo to civilne propise BiH, jer ionako nije postupljeno po njima, nego po navedenoj Uredbi. Pribavljanje odgovarajućih civilnih propisa BiH može biti samo u funkciji da se vidi drastična razlika u postupku koji je primijenjen po spomenutoj Uredbi i Naredbi i postupku koji je propisan civilnim propisima, a nije po njima postupljeno. Ovršenik nema ništa protiv toga da se pribavi i tekst Uredbe sa zakonskom snagom o obrani kao i drugi propisi koji bi se u tom slučaju primijenili da nije bilo spomenute Uredbe. Međutim, u svakom slučaju, provedeni postupak za navodnu promjenu sjedišta MONTAŽE na temelju Uredbe sa zakonskom snagom o obrani, te Naredbom Izvršnog odbora SO Doboj i postupanje Višeg suda u Tuzli po toj Naredbi, predstavlja pravno nasilje. Navodi se da je Trgovački sud u Rijeci prije oko godinu dana diplomatskim putem zatražio odgovarajuće propise BiH, ali je dobio odgovor od BiH i oba entiteta nazive određenih propisa koji su donijeti puno poslije sporne 1994. godine. Zbog toga je sud na prijedlog tužitelja odgodio ročište u tom predmetu zakazano za 30. ožujka 2016. godine i odlučio ponovno zatražiti sadržaj mjerodavnog prava BiH.

Dokaz: rješenje Trgovačkog suda u Rijeci broj P-2213/2013 od 29.03.2016.g.

Tko i malo poznaje registarsko pravo poslovnih subjekata reći će da ovakva promjena sjedišta opće nije moguća, a vidljivo je da se takvom i pokazala. Naime, ovakvom promjenom sjedišta MONTAŽE nije došlo niti je moglo doći do efekata koji se postižu kada se takav postupak provede po nazovimo to civilnim propisima. Zato ovršenik i **tvrdi i to s punim pravom da nije došlo do promjene sjedišta MONTAŽE, nego do registracije nove tvrtke MONTAŽE d.d. koja je po nazivu slična nazivu MONTAŽE d.d.** u sudskom registru u Doboju, naime fali onaj "p.o." Ta tvrtka je registrirana i kao takva posluje na što ovršenik nema ništa protiv, ali ima itekako protiv da bi sad ta tvrtka mogla potraživati tražbinu od ovršenika, a da nikada nije bila u poslovnom odnosu sa tvrtkom MONTAŽA koja je i nadalje upisana u sudskom registru u Doboju.

Promjena sjedišta jednog društva u situaciji kada zbog promjene sjedišta mora "seliti" iz jednog sudskog registra u drugi, ne može se zakonito i pravilno provesti

bez suradnje prijašnjeg sudskog registra i novog sudskog registra. Kada se novome sudskom registru podnesen zahtjev za promjenu sjedišta, on je dužan zatražiti od prijašnjeg registarskog suda svu bitnu dokumentaciju, kako iz registarskog uložka, tako i iz zbirke isprava, te nakon što dobije navedenu dokumentaciju ocijeniti jesu li ispunjeni svi uvjeti za donošenje rješenja o upisu promjene sjedišta dotičnog subjekta u sudski registar. Ako novi sudski registar donese rješenje o promjeni sjedišta, to rješenje dostavlja prijašnjem registarskom sudu koji stavlja zabilješku o tome da je dotično društvo promijenilo sjedište i da je upisano u registru tog i tog suda, navodeći broj uložka u koji je upisano.

III. Sve i kada bi promjena sjedišta MONTAŽE i upis u registar drugoga suda bila zakonita po pravu BiH ili Federacije BiH, takva promjena sjedišta s registracijom u registru drugoga suda bila bi protivna javnom poretku Republike Hrvatske i ne bi se kao strana sudska odluka mogla priznati i to po članku 91. Zakona o rješavanju sukoba zakona s propisima drugih zemalja u određenim odnosima (NN 53/91, 88/01). Statusna pitanja trgovačkih društava i trgovački registri veoma su važne za Republiku Hrvatsku kao i za druge države, te propisi o tome sigurno spadaju u javni poredak. U suprotnosti je s javnim poretkom Republike Hrvatske rješenje Višeg suda u Tuzli o upisu promjene sjedišta MONTAŽE d.d. od 10. svibnja 1994. godine, jer je do tog sudskog rješenja došlo, kako je navedeno prisilnim putem.

IV. U presudi Okružnog privrednog suda u Varaždinu broj P-1663/92 od 25. ožujka 1993. godine, kao i u rješenju o izvršenju istog suda broj Iv-2547/92 od 3. srpnja 1992. godine naziv MONTAŽE nije naveden ispravno onako kako je naziv MONTAŽE glasilo u sudskom registru u Doboju - **MONTAŽA dioničko društvo za montažerske radove Dobj p.o.**, jer je u presudi tužitelj označen kao MONTAŽA d.d. Dobj. Riječi dioničko društvo mogu se skraćivati skraćenom oznakom "d.d.", ali se ne može ispustiti, niti dalje skraćivati oznaka "p.o.", jer je to skraćenica od riječi "potpuna odgovornost". Onaj tko naziv tvrtke ne navodi ispravno, sam snosi posljedice takvog postupanja, samo zbog toga, kada bi sve drugo bilo ispravno, ovrhovoditelj nije aktivno legitimiran u ovom ovršnom postupku protiv ovršenika ZAGORJE d.d. Varaždin.

V. Osim toga postoji još jedan bitan razlog koji u potpunosti diskvalificira ovog ovrhovoditelja da vodi ovaj ovršni postupak, jer nije ovlašten tražiti ovrhu radi naplate iznosa od 99.328,05 USD, a taj razlog sastoji se u tome da u postupku privatizacije MONTAŽE d.d. Dobj Istok, Mala Brijesnica nije uopće privatiziran iznos kao državni kapital u spomenutom iznosu od 99.328,05 USD. U rješenju o privatizaciji navodi se kako je iznos državnog kapitala koji se privatizira 47.300,00 KM (konvertibilnih maraka), a nigdje se ne spominje drugi državni kapital niti iznos koji je predmet ove ovrhe. Općepoznato je da je iznos od 47.300,00 KM puno manji od iznosa od 99.328,05 USD, što znači da ova tražbina nije bila u državnom kapitalu MONTAŽE d.d. sa sjedištem u Maloj Brijesnici, pa tako ova sporna tražbina nije postala niti je mogla postati imovinom društva MONTAŽA d.d., što onda ima za posljedicu da ovrhovoditelj nije ovlašten tražiti ovrhu na temelju presude Okružnog privrednog suda u Varaždinu broj P-1663/92 od 25. ožujka 1993. godine, jer mu ta

tražbina ne pripada. U vezi s ovim pitanjem ovršenik je dostavio pisani podnesak Trgovačkom sudu u Rijeci od 21. ožujka 2016. godine, te se isti dostavlja uz ovu žalbu kao njezin sastavni dio.

Dokaz: rješenje o upisu izvršene privatizacije poduzeća d.d. MONTAŽA Doboj Istok u sudski registar koje rješenje je donio Tuzlanski kanton – kantonalna agencija za privatizaciju Federacije BiH broj 19/01-021-3526/99 od 01.11.1999.g.

VI. Sada se vraćamo na prijedlog za odgodu ovrhe. Iz svega navedenog u žalbi i dostavljenim podnescima s dokumentacijom koji čine sastavni dio ove žalbe, po mišljenju ovršenika nedvojbeno se može zaključiti da u ovom slučaju ovrhovoditelj nema nikakvu tražbinu prema ovršeniku. Zbog toga, u ovom slučaju treba zaštititi ovršenika da se ne prodaju njegove nekretnine dok traje parnični postupak Trgovačkog suda u Rijeci pod brojem P-2213/2013, jer je ovršenik učinio vjerojatnim da ovrhovoditelj nije ovlašten tražiti, odnosno provoditi ovrhu na temelju ovršne isprave, a protiv ovog ovršenika. U ovom slučaju, kao što je navedeno, ovršenik to dokazuje javnom ispravom, zbog čega se u ovom i ovakvom slučaju pitanje odgode ovrhe na prijedlog ovršenika ne može procjenjivati na temelju članka 61. Ovršnog zakona (NN 57/96 - 67/08 dalje u tekstu - OZ), bez obzira je li se u ovom slučaju primjenjuje članak 61. Ovršnog zakona ili se primjenjuju odredbe Zakona o izvršnom postupku (dalje u tekstu ZIP). Jednostavno, radi se o tome da je sud propustio usvojiti žalbu ovršenika, a na temelju dostavljenih javnih isprava, pa se taj propust na određeni način može sada ispraviti odgodom ovrhe do okončanja parnice. Bilo je moguće prihvatiti žalbu ovršenika bilo po odredbama ZIP-a bilo po odredbama OZ-a. **U ovom slučaju sud je propustio uzeti u obzir odredbu članka 48. OZ-a u kojem stoji da će sud ako je žalba izjavljena iz razloga iz članka 46. stavak 1. točka 7. OZ-a (ako ovrhovoditelj nije ovlašten tražiti ovrhu na temelju ovršne isprave), neće ovršenika uputiti na parnicu već će prihvatiti njegovu žalbu, ukinuti provedene radnje i obustaviti ovrhu, ako on osnovanost žalbe dokazuje javnom ispravom ili ovjerovljenom ispravom, odnosno ako su činjenice na kojima se temelji njegova žalba općepoznate ili se mogu utvrditi primjenom pravila o zakonskim predmnjevama (članak 48. stavak 4. OZ-a).** U slučaju iz članka 48. stavka 4. ovrhovoditelj koji smatra da je ovlašten na temelju ovršne isprave predložiti ovrhu može tužbom zatražiti da se to utvrdi u posebnoj parnici (članak 48. stavak 10. OZ-a). Drugim riječima, ako sud usvoji žalbu ovršenika, ovrhovoditelju ostaje mogućnost pokretanja parnice radi dokazivanja da je ovlašten na temelju određene ovršne isprave voditi ovrhu protiv ovršenika. Budući da sud nije postupio tako, nego je ovršenika uputio na parnicu da dokaže da je ovrha nedopuštena, stavio je ovršenika u položaj da mora dokazivati negativne činjenice što se inače u pravu ne radi, jer suštinski se ovdje radi o tome da javne isprave koje je dostavio ovršenik dokazuju da ovrhovoditelj nema vjerojatnost da je ovlašten tražiti, odnosno voditi ovrhu. Teret dokaza treba biti na ovrhovoditelju, a ne na ovršeniku koji bi trebao dokazati da ovrhovoditelj nije ovlašten tražiti ovrhu, odnosno da ovrhovoditelj nije pravna osoba s kojom je ovršenik imao poslovni odnos, jer da MONTAŽA d.d. Doboj s kojom je ovršenik imao poslovni odnos nije zakonito promijenila sjedište. Drugim riječima sve to treba dokazati ovrhovoditelj, a vidljivo je iz dosadašnjeg tijeka parničnog postupka da ovrhovoditelj to nije u stanju učiniti. Problem je što je parnica opet na

početku i pitanje je kada će se pribaviti odgovarajući propisi BiH, pa se zbog svega toga ovršenik nalazi u nezavidnom položaju. S druge pak strane, ovrhovoditelj ima upisanu zabilježbu ovrhe u zemljišnim knjigama na nekretninama koje su vlasništvo ovršenika, te se i zbog toga nalazi u boljem položaju od ovršenika. **Stoga, ovršenik smatra da je u ovom slučaju moguće donijeti zakonitu i poštenu odluku o odgodi ovrhe do okončanja parnice, uzimajući u obzir nespornu činjenicu da ovršenik javnom ispravom dokazuje da ovrhovoditelj nije ovlašten tražiti, odnosno provoditi ovrhu protiv ovršenika.** Pri tome je ovršenik svjestan one maksime da iura novit curia (da sud pozna pravo), ali da je isto tako činjenica da mnogi suci i nisu baš naročito upućeni u **jedno specifično pravno područje kao što je sudski registar.**

Upravo zbog toga, punomoćnik ovršenika potrudio se nešto opširnije prikazati i obrazložiti osobito pravni institut promjene sjedišta gospodarskog subjekta kada se zbog te promjene sjedišta taj subjekt mora upisati u drugi sudski registar. To je obrađeno u podnesku ovršenika od 30. ožujka 2015. godine koji je upućen Trgovačkom sudu u Rijeci. Ako se primjenjuje ZIP u ovom slučaju, odgoda izvršenja na prijedlog dužnika moguća je i po članku 63. stavak 2. ZIP-a koji propisuje da se na prijedlog dužnika može odgoditi izvršenje i u drugim slučajevima u kojima zato **postoje osobito opravdani razlozi.** Upravo u ovom slučaju, po mišljenju ovršenika, postoje osobito opravdani razlozi za odgodu ovrhe do okončanja parničnog postupka. No, ujedno se napominje da je i po odredbama ZIP-a bilo moguće usvojiti prigovor ovršenika, makar to nije specificirano na način kako je to propisano u ovršnom zakonu (članak 53. ZIP-a). Na temelju iznijetog, ovršenik smatra da je žalba osnovana i predlaže da Županijski sud ukine rješenje Općinskog suda u Rijeci – Stalna služba u Krku, jer da se u ovom slučaju ne radi o presuđenoj stvari, te da se predmet vrati na ponovni postupak Općinskom sudu u Rijeci, Stalna služba u Krku. Ujedno napominjemo da članak 63. stavak 1. ZIP-a određuje da će sud na prijedlog dužnika odgoditi ovrhu, ako dužnik učini vjerojatnim da bi provođenjem izvršenja pretrpio znatniju štetu. Ovršenik je ovdje učinio vjerojatnim da bi provođenje ovrhe pretrpio znatniju štetu, a već do sada trpi znatniju štetu upravo zbog dugotrajnosti ovog ovršnog postupka, u kojem postupku ovrhovoditelj nema vjerojatnost da je ovlašten tražiti ovrhu na temelju ovršne isprave, kako je to u žalbi obrazloženo. Znatnija šteta koju već trpi ovršenik sastoji se u tome da na tom zemljištu koje se nalazi na Krku ne može ništa graditi niti bilo što drugo učiniti kao kad ne bi bilo zabilježbe u zemljišnoj knjizi o ovoj ovrhi na nekretninama ovršenika.

Ovršenik ne traži da sud pod svaku cijenu štiti interese domaće tvrtke na štetu strane tvrtke. Međutim, ovo kako je dosad išlo zabrinjava nas, jer je nekako od početka sve krivo krenulo.

Usput napominjemo da ovrhovoditelj nije tako fer kao što ga izgleda sud doživljava, jer je ovrhovoditelj u ovršnom postupku pokušao naplatiti iznos od 99.328,05 USD s kamatama i troškovima s računa druge tvrtke – ZAGORJE-TEHNOBETON d.d. Varaždin umjesto sa računa ovršenika ZAGORJE d.d. Varaždin. Kao dokaz tome dostavlja se rješenje Trgovačkog suda u Varaždinu broj Ovr-84/03-17 od dana 24. rujna 2004. godine.

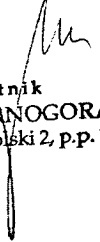
Na temelju svega iznijetog molimo Županijski sud u Rijeci da donese slijedeće

RJEŠENJE

- I. Usvaja se žalba ovršenika ZAGORJE d.d. Varaždin, A. Opolski 2.
- II. Ukida se rješenje Općinskog suda u Rijeci – Stalna služba u Krku broj Ovr-2051/2015-3 od dana 21. prosinca 2015. godine.
- III. Predmet se vraća na ponovni postupak Općinskom sudu u Rijeci – Stalna služba u Krku.

Za ovršenika punomoćnik:

Domagoj Crnogorac, odvjetnik

Odvjetnik
DOMAGOJ CRNOGORAC
Varaždin, A. Opolski 2, p.p. 112

Prilozi: kao pod dokaz

TROŠAK OVRHOVODITELJA v.p.s. 595.968,30 kn

Sastav žalbe Tbr. 10/5 OT

2.980,00 kn

Ukupno:

2.980,00 kn

PDV 25%

745,00 kn

SVEUKUPNO:

3.725,00 kn

